

ພຣະທັມພວກຜູ້ປົກຄອງ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
21

ພວກຜູ້ປົກຄອງ

1 ເຜົ່າຢູດາ ແລະຊີເມໂອນຈັບອາໂດນິເບເຊກ

(ຍຊຍ 15:13-19)

- 1 ຢູ່ມາເມື່ອໂຢຊວຍໄດ້ເສັງຊີວິດແລ້ວ ຄົນອິສຣາເອນທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ໃຜໃນພວກຂ້າພຣະອົງ ທັງຫລາຍຈະຂຶ້ນໄປກ່ອນເພື່ອສູ້ຮົບກັບຄົນການາອານ”
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ຢູດາຈະຂຶ້ນໄປ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນນັ້ນໄວ້ໃນກຳມີເຂົາແລ້ວ”
- 3 ຢູດາຈຶ່ງເວົ້າກັບຊີເມໂອນອ້າຍຂອງຕົນວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປກັບເຮົາ ໃນເຂດແດນທີ່ກຳນົດໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເພື່ອເຮົາ ຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນການາອານ ແລະເຮົາຈະໄປຮ່ວມຮົບໃນເຂດແດນທີ່ກຳນົດໃຫ້ແກ່ທ່ານນັ້ນເຫມືອນກັນ” ຊີເມໂອນກໍໄປກັບເຂົາ
- 4 ແລ້ວຢູດາກໍຂຶ້ນໄປ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບຄົນການາອານ ຄົນເປຣິສຊີໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາ ແລະເຂົາກໍປະທານຄົນທີ່ເມືອງເບເຊກ ແລະເຂົາໄດ້ປະທານຄົນໃນເມືອງເບເຊກນຶ່ງຫມື່ນຄົນ
- 5 ເຂົາທັງຫລາຍພົບອາໂດນິເບເຊກໃນເມືອງເບເຊກ ແລະຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ ເຂົາໄດ້ປະທານຄົນການາອານ ແລະຄົນເປຣິສຊີ
- 6 ອາໂດນິເບເຊກໄດ້ຫນີໄປ ແຕ່ເຂົາຕາມຈັບໄດ້ຕັດນິ້ວຫົວໄປ້ມີ ແລະນິ້ວຫົວໄປ້ຕີນຂອງທ່ານອອກເສັງ
- 7 ອາໂດນິເບເຊກກ່າວວ່າ, “ມີກະສັດເຈັດສິບອົງທີ່ມີຫົວໄປ້ມີແລະຫົວໄປ້ຕີນດ້ວນ ເກັບເສດອາຫານຢູ່ໃຕ້ໂຕຂອງເຮົາ ເຮົາກະທຳແກ່ເຂົາຢ່າງໃດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກະທຳແກ່ເຮົາຢ່າງນັ້ນ” ເຂົາທັງຫລາຍກໍຄຸມຕົວທ່ານມາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະທ່ານກໍເສັງຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ເຜົ່າຢູດາຂະນະເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ເມືອງເຮໂບຣນ

- 8 ແລະຄົນຢູດາໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຍຶດເມືອງໄດ້ ຈຶ່ງຂ້າຟັນຊາວເມືອງເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ແລະເອົາໄຟເຜົາເມືອງເສັງ

- 9 ພາຍຫລັງຄົນເຜົ່າຢູດາໄດ້ລົງໄປສູ່ຮົບກັບຄົນການາອານຜູ້ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຕາມແຖບພູໃນເນເກັບ ແລະທີ່ຢູ່ຕາມຕີນພູ
- 10 ແລະຢູດາໄດ້ໄປສູ່ຮົບກັບຄົນການາອານຜູ້ຢູ່ໃນເຮໂບຣນ (ເມືອງເຮໂບຣນນັ້ນແຕ່ກ່ອນມີຊື່ວ່າ ກິຣິອາດອາຣ໌ບາ) ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຫານເຊຊັຍ ແລະອາຮິມານ ແລະຕັນມັຍ

ໂອດນີເອນຊະນະເມືອງເດບິຣ໌ ແລະໄດ້ຮັບນາງສາວອັກສາ

- 11 ເຂົາທັງຫລາຍຍົກມາຈາກທີ່ນັ້ນໄປຕໍ່ສູ້ຮົບກັບຊາວເມືອງເດບິຣ໌ (ເມືອງເດບິຣ໌ນັ້ນແຕ່ກ່ອນມີຊື່ວ່າ ກິຣິອາດເຊເຟີ)
- 12 ແລະກາເລັບກ່າວວ່າ, “ໃຜໂຈມຕີເມືອງກິຣິອາດເຊເຟີ ແລະຍຶດໄດ້ ເຮົາຈະຍົກອັກສາບຸດສາວຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນເມັງ”
- 13 ໂອດນີເອນບຸດເກນັສ ນ້ອງຊາຍຂອງກາເລັບຕີເມືອງນັ້ນໄດ້ ທ່ານຈຶ່ງຍົກອັກສາບຸດສາວຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເມັງ
- 14 ຢູ່ມາເມື່ອແຕ່ງງານກັນແລ້ວ ນາງຈຶ່ງຊວນຜົວໃຫ້ຂໍທີ່ດິນຈາກບິດາ ນາງກໍລົງມາຈາກຫລັງລໍ ກາເລັບຈຶ່ງຖາມນາງວ່າ, “ເຈົ້າມາມີເຮືອງຫຍັງ?”
- 15 ນາງຈຶ່ງຕອບທ່ານວ່າ, “ຂໍຂອງຂວັນໃຫ້ລູກຈັກຢ່າງນຶ່ງເຖິດ ເມື່ອພໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມາຢູ່ໃນດິນແດນເນເກັບແລ້ວ ລູກຂໍນໍ້າພູນໍ້າ” ແລະກາເລັບກໍຍົກນໍ້າພູທາງເທິງແລະນໍ້າພູທາງລຸ່ມໃຫ້ແກ່ນາງ

ເຂດແດນທີ່ເຜົ່າຢູດາ ແລະເປັນຢາມິນຍິດຄອງ

- 16 ຄົນເກນິດພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງດົງຕັນຕານ ພ້ອມກັບຄົນຢູດາມາເຖິງຖິ່ນກັນດານຢູດາຊຶ່ງຢູ່ໃນເນເກັບໃກ້ອາຣາດ ແລະເຂົາກໍເຂົ້າໄປຕັ້ງຢູ່ກັບຊົນຊາດນັ້ນ
- 17 ຢູດາກໍຍົກໄປຮ່ວມກັບຊີເມໂອນອ້າຍຂອງເຂົາປະຫານຄົນການາອານຊຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງເຊຟັທ ແລະທໍາລາຍເມືອງນັ້ນເສັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າໂຮຣ໌ມາ
- 18 ຢູດາໄດ້ຍຶດເມືອງກາຊາພ້ອມທັງອານາເຂດ ແລະເມືອງອັສເກໂລນພ້ອມທັງອານາເຂດ ແລະເມືອງເອກໂລນພ້ອມທັງອານາເຂດໄວ້ດ້ວຍ
- 19 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຢູດາ ເຂົາຈຶ່ງຂັບໄລ່ຊາວພູດອຍອອກໄປ ແຕ່ຈະຂັບໄລ່ຊາວເມືອງທີ່ຢູ່ໃນທີ່ຮາບພຽງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ເພາະພວກເຫລົ່ານັ້ນມີຣິດຮົບເຫລັກ
- 20 ເມືອງເຮໂບຣນນັ້ນເຂົາຍົກໃຫ້ກາເລັບດັ່ງທີ່ໂມເຊໄດ້ກ່າວໄວ້ ກາເລັບຈຶ່ງຂັບໄລ່ບຸດຊາຍທັງສາມຄົນຂອງອານາກອອກໄປເສັງ
- 21 ແຕ່ຄົນເປັນຢາມິນບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນເຢບຸສຜູ້ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ອອກໄປ ດັ່ງນັ້ນຄົນເຢບຸສຈຶ່ງອາໄສຢູ່ກັບຄົນເປັນຢາມິນໃນເຢຣູຊາເລັມຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້

ເຊື້ອສາຍໂຢເຊັບຊະນະເມືອງເບັດເອນ

- 22 ເຊື້ອສາຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ຂຶ້ນໄປໂຈມຕີເມືອງເບັດເອນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບເຂົາ

- 23 ເຊື້ອສາຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປສອດແນມເມືອງເບັດເອນ (ແຕ່ກ່ອນເມືອງນີ້ຊື່ ລູຊ)
- 24 ແລະຜູ້ສອດແນມເຫັນຊາຍຄົນນຶ່ງຢ່າງອອກມາຈາກເມືອງ ຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຂໍຊື່ທາງເຂົ້າເມືອງນີ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາຈະປານີເຈົ້າ”
- 25 ຊາຍຄົນນັ້ນກໍຊື່ທາງເຂົ້າເມືອງໃຫ້ ແລະເຂົາປະທານເມືອງນັ້ນ ທຳລາຍເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ແຕ່ເຂົາປ່ອຍໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະຍາດຕິພັນຂອງເຂົາລອດໄປ
- 26 ຊາຍຄົນນັ້ນກໍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນຮີດຕີ ແລະສ້າງເມືອງຂຶ້ນເມືອງນຶ່ງເອີ້ນຊື່ວ່າເມືອງ ລູຊ ຊຶ່ງເປັນຊື່ຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 27 ມານັສເຊບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເມືອງເບັດເຊອານ ແລະຊາວຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນໃຫ້ອອກໄປ ຫລືຊາວເມືອງຕາອານາກັບຊາວຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ຫລືຊາວເມືອງໂດຣ໌ກັບຊາວຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ຫລືຊາວເມືອງອິບເລອາມກັບຊາວຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ຫລືຊາວເມືອງເມກິດໂດກັບຊາວຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແຕ່ຄົນການາອານຍັງສືບຕໍ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
- 28 ຢູ່ມາເມື່ອຄົນອິສຣາເອນມີກຳລັງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນກໍບັງຄັບຄົນການາອານໃຫ້ທຳງານໂຍທາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ໃຫ້ເຂົາອອກໄປໃຫ້ຫມົດ
- 29 ແລະເອຟຣາອິມບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນການາອານຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເກເຊີໃຫ້ອອກໄປ ແຕ່ຄົນການາອານຍັງອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເກເຊີຖ້າມກາງເຂົາ

ເຂດແດນທີ່ເຜົ່າອື່ນໆຍຶດຄອງ

- 30 ເຊບູລູນບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເມືອງກິດໂຣນ ຫລືຊາວເມືອງນາຮາໂລນ ແຕ່ຄົນການາອານໄດ້ອາໄສຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາແລະຖືກເກນໃຫ້ທຳງານໂຍທາ
- 31 ອາເຊີບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເມືອງອັກໂກ ຫລືຊາວເມືອງຊີໂດນ ຫລືຊາວເມືອງອາລາບ ຫລືຊາວເມືອງອັກຊິບ ຫລືຊາວເມືອງເຮນບາ ຫລືຊາວເມືອງອາຟິກ ຫລືຊາວເມືອງເຣໂຮບ
- 32 ແຕ່ຄົນເຜົ່າອາເຊີໄດ້ອາໄສຢູ່ຖ້າມກາງຄົນການາອານຊາວແຜ່ນດິນນັ້ນ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ໃຫ້ອອກໄປເສັງ
- 33 ເນັຟທາລີບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເມືອງເບັດເຊເມສ ຫລືຊາວເມືອງເບັດອານັທ ແຕ່ອາໄສຢູ່ໃນຫມູ່ຄົນການາອານຊາວແຜ່ນດິນນັ້ນ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີຊາວເມືອງເບັດເຊເມສ ແລະຊາວເມືອງເບັດອານັທກໍຖືກເກນໃຫ້ທຳງານໂຍທາ
- 34 ຄົນອາໂມຣິດໄດ້ບັງຄັບຄົນເຜົ່າດານໃຫ້ກັບເຂົາໄປໃນພູດອຍບໍ່ຍອມໃຫ້ລົງມາຍັງທີ່ລຸ່ມ
- 35 ຄົນອາໂມຣິດຍັງສືບຕໍ່ອາໄສຢູ່ທີ່ຮາຣ໌ເຣເສໃນເມືອງອັຍຢາໂລນ ແລະໃນເມືອງຊາອັນບິມ ແຕ່ມີເຊື້ອສາຍໂຢເຊັບເຫນືອກວ່າມີເຂົາທັງຫລາຍ ເຂົາຈຶ່ງຖືກເກນໃຫ້ທຳງານໂຍທາ
- 36 ອານາເຂດຂອງຄົນອາໂມຣິດຕັ້ງຕົ້ນແຕ່ທາງຂ້າມພູອັກຣັບບິມ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງເຊລາຂຶ້ນໄປ

2.ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໂບຄົມ

- 1 ຕໍ່ມາ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຈາກເມືອງກິນການເພື່ອໄປໂບຄົມ ທູດອົງນີ້ເວົ້າຕໍ່ພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ເຮົາພາພວກເຈົ້າອອກມາຈາກປະເທດເອຍິບ ແລະນຳເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບບູຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ລົບລ້າງຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບພວກເຈົ້າຈັກເທື່ອ
- 2 ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພວກເຂົານັ້ນຖິ້ມໝົດເສັງ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບອກໄວ້ ພວກເຈົ້າກັບໄປທຳຢ່າງອື່ນແທນ
- 3 ສະນັ້ນເຮົາຂໍບອກພວກເຈົ້າດຽວນີ້ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ຂັບໄລ່ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ອອກໄປຈາກບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄປຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຂົ່ມເຫັງພວກເຈົ້າ ແລະພຣະຂອງເຂົາຈະເປັນສິ່ງທີ່ລ້ຽວໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ”
- 4 ເມື່ອທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພວກອິສຣາເອນກໍພາກັນຮ້ອງໄທ້
- 5 (ດັ່ງນັ້ນບ່ອນນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນວ່າໂບຄົມ) ແລ້ວພວກເຂົາກໍເອົາເຄື່ອງບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ໂຢຊວຍເສັງຊີວິດ (ຍຊຍ 24:29-31)

- 6 ເມື່ອໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງພວກອິສຣາເອນກັບຄືນເມືອ ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນກໍໄປຮັບເອົາສ່ວນແບ່ງຂອງຕົນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
- 7 ພວກອິສຣາເອນຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງໂຢຊວຍ ແລະຫຼັງຈາກທ່ານເສັງຊີວິດໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຍັງຮັບໃຊ້ພຣະອົງຕໍ່ໄປຈົນຕລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງພວກຜູ້ນຳ ພວກຜູ້ນຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກກິຈການທຸກຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳຕໍ່ພວກອິສຣາເອນ
- 8 ໂຢຊວຍບຸດຂອງນູນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເສັງຊີວິດໄປເມື່ອອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍສິບປີ
- 9 ສົບຂອງທ່ານໄດ້ຝັງໄວ້ໃນດິນຂອງທ່ານເອງ ຢູ່ເທິງພູເອຟຣາອິມທີ່ເມືອງຕິມນັທເຣເຣສ ຢູ່ທາງທິດເໜືອຂອງພູກາອັສ
- 10 ຕໍ່ມາ ຄົນທຸກຄົນໃນສະໄໝດຽວກັນນັ້ນກໍເສັງຊີວິດໄປເຊັ່ນດຽວກັນ ແຕ່ພວກທີ່ເກີດໃໝ່ໃຫຍ່ລຸນໄດ້ລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປໝົດຕລອດທັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຕໍ່ພວກອິສຣາເອນ

ອິສຣາເອນປະລະການນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 11 ເມື່ອພວກອິສຣາເອນທຳຜິດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະບາອານ
- 12 ພວກເຂົາໄດ້ປະລະການນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງບູຢ່າຕາຍາຍຂອງເຂົາ ຜູ້ຊົງນຳໝ້າເຂົາອອກຈາກປະເທດເອຍິບ ພວກເຂົາພາກັນເລີ່ມນະມັສການພຣະອື່ນ ຊຶ່ງເປັນພຣະຂອງຊົນຊາດຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນຂາບໄຫວ້ພຣະເຫຼົ່ານີ້ ແລະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ

- 13 ພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມການນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຮັບໃຊ້ພຣະບາອານກັບພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕສທັງ
ຫລາຍ
- 14 ສ່ວນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງພຣະພິໂຣດຕໍ່ພວກອິສຣາເອນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງທຳໃຫ້ພວກໂຈນເຂົ້າມາໂຈມຕີ
ແລະບຸ້ນພວກເຂົາ ແລະພຣະອົງຍັງຊົງປ່ອຍໃຫ້ພວກສັດຕູທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບນັ້ນຊະນະພວກເຂົາ ພວກອິສ
ຣາເອນກໍບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຕົວເອງໄດ້
- 15 ທຸກໆເທື່ອທີ່ພວກເຂົາອອກໄປສູ້ຮົບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບອກໄວ້ແລ້ວ
ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນພາວະຂັດສົນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ
- 16 ເວລາຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນມີຜູ້ປົກຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ເງື້ອມມືຂອງພວກໂຈນ
- 17 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພວກຜູ້ປົກຄອງເຫລົ່ານັ້ນ ແລ້ວບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍ
ໄປນະມັສການພຣະອື່ນ ພໍແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ
ຕາມ
- 18 ທຸກເທື່ອທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາມີຜູ້ປົກຄອງ ພຣະອົງກໍຊົງຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ນັ້ນ ແລະຊົງຊ່ອຍປະຊາ
ຊົນໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງສັດຕູ
ຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງຜູ້ປົກຄອງຄົນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຄວາມເມດຕາເຂົາ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງ
ຄວນຄາງຢ່າງທໍຣະມານຍ້ອນຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ
- 19 ແຕ່ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງເສັງຊີວິດໄປແລ້ວ ພວກປະຊາຊົນກໍກັບຄືນມາທຳຢ່າງເກົ່າ ແລະທຳການຊົ່ວຮ້າຍ
ຫລາຍກວ່າພໍ່ແມ່ເຂົາ ພວກເຂົາຕິດຕາມພຣະອື່ນທັງຮັບໃຊ້ແລະບົວລະບັດພຣະນັ້ນ ພວກເຂົາດີ້ດ້ານຖືຮີດ
ຄອງອັນຊົ່ວຮ້າຍ
- 20 ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງພຣະພິໂຣດພວກອິສຣາເອນຫລາຍຂຶ້ນ ແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ເພາະຊົນ
ຊາດເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ທຳລາຍຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາມີໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງຄຳຂອງ
ເຮົາ
- 21 ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ເຮົາຈະບໍ່ຂັບໄລ່ຊົນຊາດໃດທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນປະເທດນີ້ ຊຶ່ງນັບຕັ້ງແຕ່ການເສັງຊີວິດຂອງໂຢ
ຊວຍມາ
- 22 ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພວກອິສຣາເອນຈະຕິດຕາມເສັ້ນທາງຂອງເຮົາຕາມທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້
ປະຕິບັດມານັ້ນຫລືບໍ່”
- 23 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປ່ອຍຊົນຊາດທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງໂຢຊວຍນັ້ນໄວ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາ
ອອກຢ່າງກະທັນຫັນ

3. ປະຊາຊາດຊຶ່ງຊົງໃຫ້ເຫລືອໄວ້ເພື່ອທົດສອບຄົນອິສຣາເອນ

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ເຫລືອໄວ້ ເພື່ອໃຊ້ທົດສອບຄົນອິສຣາເອນ ຜູ້ຊຶ່ງຍັງບໍ່ເຄີຍປະສົບສົງຄາມໃນການາອານ
- 2 ແຕ່ພຽງຊົງໃຫ້ຊາດເຊື້ອສາຍຄົນອິສຣາເອນເຂົ້າໃຈເຮືອງການສົງຄາມ ເພື່ອຢ່າງນ້ອຍພຣະອົງຈະໄດ້ຊົງສອນແກ່ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ມາກ່ອນ
- 3 ຄືເຈົ້ານາຍທັງຫ້າຂອງພວກຟິລິສຕິນ ຄົນການາອານທັງຫມົດ ຊາວຊີໂດນ ແລະຄົນຮີວີຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງພູເລບານອນ ຕັ້ງແຕ່ພູບາອັນເຮີໂມນຈົນເຖິງທາງເຂົ້າເມືອງເລໂບຮາມັທ
- 4 ເຫລືອຄົນເຫລົ່ານີ້ຢູ່ເພື່ອທົດສອບຄົນອິສຣາເອນເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າອິສຣາເອນຈະເຊື້ອພັງພຣະທັມບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງບັນຊາໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາໂດຍຜ່ານທາງໂມເຊນັ້ນຫລືບໍ່
- 5 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນຫມູ່ຄົນການາອານ ຄົນຮີດຕີ ຄົນອາໂມຣິດ ຄົນເບຣິສຊີ ຄົນຮີວີ ແລະຄົນເຢບຸສ
- 6 ເຂົາໄປສູ່ຂໍບຸດສາວຊິນຊາດເຫລົ່ານັ້ນມາເປັນເມັງແລະຍົກບຸດສາວຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໄດ້ບົວລະບັດພຣະຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ

ໂອທນີເອນ

- 7 ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຕົນເສັຽ ໄປບົວລະບັດພຣະບາອານທັງຫລາຍແລະພວກພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕສ
- 8 ເພາະສະນັ້ນພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳພຸ່ງຂຶ້ນຕໍ່ອິສຣາເອນ ແລະພຣະອົງຊົງຂາຍເຂົາໄວ້ໃນມືກູຊານຣີຊາທາອິມກະສັດເມືອງເມໂຊໂປຕາເມັງແລະຄົນອິສຣາເອນໄດ້ປະຕິບັດກູຊານຣີຊາທາອິມແປດປີ
- 9 ແຕ່ເມື່ອຄົນອິສຣາເອນຮ້ອງທຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ເກີດຜູ້ຊ່ອຍແກ່ຄົນອິສຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ຊ່ອຍເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ລອດ ຄືໂອທນີເອນບຸດເກນັສ ນ້ອງຊາຍຂອງກາເລັບ
- 10 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບໂອທນີເອນ ແລະທ່ານຈຶ່ງປົກຄອງຄົນອິສຣາເອນ ແລະອອກໄປທຳສົງຄາມ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບກູຊານຣີຊາທາອິມກະສັດເມືອງເມໂຊໂປຕາເມັງໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ ແລະມືຂອງທ່ານຊະນະກູຊານຣີຊາທາອິມ
- 11 ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນດິນຈຶ່ງໄດ້ຢຸດພັກສົງຢູ່ເປັນເວລາສີ່ສິບປີ ແລ້ວໂອທນີເອນບຸດເກນັສກຳເສັຽຊີວິດ

ເອຣູດ

- 12 ຄົນອິສຣາເອນກະທຳຄວາມຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເສີມກຳລັງເອກໂລນ ກະສັດເມືອງໂມອາບເພື່ອຕໍ່ສູ້ອິສຣາເອນ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະພຶດຊົ່ວໃນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄົນອັມໂມນ ແລະຄົນອາມາເລກມາສົມທົບ ຍົກໄປໂຈມຕີອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ຍຶດເມືອງດົງຕົ້ນຕານໄວ້

- 14 ແລະຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງປະຕິບັດເອກໂລນກະສັດເມືອງໂມອາບຢູ່ເຖິງສິບແປດປີ
- 15 ແຕ່ເມື່ອຄົນອິສຣາເອນຮ້ອງທຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ເກີດຜູ້ຊ່ວຍຄົນນຶ່ງແກ່ເຂົາທັງຫລາຍ ຄືເອຣູດ ບຸດເກຣາເຜົາເປັນຢາມິນ ຄົນຖະນັດມີຊ້າຍ ຄົນອິສຣາເອນໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ນຳເອົາຂອງຂວັນໄປ ມອບແກ່ເອກໂລນກະສັດເມືອງໂມອາບ
- 16 ເອຣູດໄດ້ທຳດາບສອງຄົມໄວ້ປະຈຳຕົວເຫລັ້ມນຶ່ງຍາວສອກນຶ່ງ ເຫນັບໄວ້ໃຕ້ຜ້າທີ່ຕົ້ນຂາຂວາ
- 17 ເຂົາກຳນົດຂອງຂວັນໄປມອບແກ່ເອກໂລນ ກະສັດເມືອງໂມອາບ ຝ່າຍເອກໂລນເປັນຄົນອ້ວນຫລາຍ
- 18 ເມື່ອເອຣູດມອບຂອງຂວັນແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄປສົ່ງຄົນທີ່ຫາບຫາມຂອງຂວັນນັ້ນ
- 19 ແລ້ວຕົວທ່ານກັບຄືນໄປຍັງຮູບເຄົາຣົບແກະສລັກທີ່ຢູ່ໃກ້ກິນການທຸນວ່າ, “ຂ້າແຕ່ກະສັດ ຂ້າພຣະອົງມີຂໍ້ຮາ ຊການລັບທີ່ຈະກາບທຸນໃຫ້ຊົງຊາບ” ກະສັດຈຶ່ງມີບັນຊາວ່າ, “ມິດ ມິດ” ບັນດາມະຫາດເລັກທີ່ເຜົາຢູ່ກຳທຸນ ລາອອກໄປຫມົດ
- 20 ເອຣູດກໍເຂົ້າໄປເຜົາທ່ານ ຂນະນັ້ນທ່ານປະທັບຢູ່ຄົນດຽວໃນທ້ອງເຢັນຊັ້ນເທິງຂອງທ່ານ ແລະເອຣູດທຸນວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງມີພຣະດຳຣັດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖວາຍພຣະອົງ” ທ່ານຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພຣະທີ່ນັ່ງ
- 21 ເອຣູດກໍຍິນມີຊ້າຍຊັກດາບນັ້ນອອກຈາກຕົ້ນຂາຂວາແທງເຂົາໄປໃນທ້ອງຂອງເອກໂລນ
- 22 ດາບຈົມເຂົາໄປຫມົດທັງດ້າມ ໄຂມັນທຸ່ມດາບໄວ້ ທ່ານເອກໂລນກໍບໍ່ຊັກດາບອອກຈາກທ້ອງຂອງທ່ານ ຂອງເປີະເປື້ອນໄດ້ໄຫລອອກມາ
- 23 ແລ້ວເອຣູດອອກໄປທີ່ສະລຽງປິດປະຕູໄວ້ ແລະລັ່ນກຸນແຈເສັງ
- 24 ເມື່ອເອຣູດໄປແລ້ວມະຫາດເລັກກໍເຂົ້າມາເບິ່ງ ເມື່ອເຂົາເຫັນວ່າທ້ອງຊັ້ນເທິງປິດໃສ່ກຸນແຈຢູ່ ເຂົາທັງຫລາຍ ຄິດວ່າ, “ພຣະອົງກຳລັງຊົງຢູ່ໃນທ້ອງເຢັນ”
- 25 ເມື່ອຄອຍຢູ່ດົນສົມຄວນຈົນຮຳຄານ ບໍ່ເຫັນມີຜູ້ໃດເປີດທ້ອງຊັ້ນເທິງ ເຂົາຈຶ່ງເອົາກະແຈມາໄຂເປີດອອກເບິ່ງ ເຫັນເຈົ້ານາຍຂອງຕົນນອນສິ້ນຊີວິດຢູ່ເທິງພື້ນ
- 26 ເມື່ອເຂົາຕ່າງກໍຄອຍກັນຢູ່ນັ້ນ ເອຣູດກໍຫນີຜ່ານທາງຮູບເຄົາຣົບຫີນແກະສລັກແລະປົບຫນີໄປເຖິງເມືອງເຊອີ ຣາ
- 27 ເມື່ອທ່ານມາເຖິງແລ້ວຈຶ່ງເປົ່າເຂົາສັຕຂຶ້ນໃນພູດອຍເອຟຣາອິມ ແລ້ວຄົນອິສຣາເອນກໍຍົກລົງໄປກັບທ່ານ ຈາກພູດອຍແລະທ່ານນຳເຂົາ
- 28 ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບສັດຕູຂອງທ່ານ ຄືຊາວໂມອາບໄວ້ໃນ ມືຂອງທ່ານແລ້ວ” ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງລົງຕາມທ່ານໄປ ແລະຍຶດທ່າຂ້າມນ້ຳຈໍແດນສະກັດຄົນໂມອາບໄວ້ບໍ່ ຍອມໃຫ້ໃຜຂ້າມໄປໄດ້ຈັກຄົນດຽວ
- 29 ໃນຄາວນັ້ນເຂົາປະທານຄົນໂມອາບເສັງປະມານນຶ່ງຫມື່ນຄົນ ລ້ວນແຕ່ຄົນສະກັນແລະລ່າສັນທັງສິ້ນ ບໍ່ພົ້ນ ໄປໄດ້ຈັກຄົນດຽວ

30 ໂມອາບຈິ່ງຜ່າຍແພ້ຢູ່ໃຕ້ມືຂອງອິສຣາເອນໃນວັນນັ້ນ ແລະແຜ່ນດິນອິສຣາເອນກໍໄດ້ຢຸດພັກສົງບໍ່ຢູ່ແປດສິບ
ປີ

ຊັມກາ

31 ພາຍຫລັງເອຣຸດ ຕໍ່ມາແມ່ນຊັມກາບຸດອານັບທູ້ໃຊ້ໄມ້ບັງຄັບງົວຂ້າຄົນພິລິສຕິນເສັງຫົກຮ້ອຍຄົນ ທ່ານກໍເປັນ
ຜູ້ຊ່ອຍອິສຣາເອນໃຫ້ລອດດ້ວຍເຫມືອນກັນ

4. ເດໂບຣາ ແລະບາຣາກ

- 1 ຫລັງຈາກເອຣຸດເສັງຊີວິດໄປແລ້ວ ພວກອິສຣາເອນກໍທຳຜິດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 2 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃຕ້ອຳນາດຂອງຢາບິນເຈົ້າຊີວິດຊາວການາອານທີ່ປົກຄອງຢູ່ໃນ
ເມືອງຮາໂຊຣ໌ ແມ່ທັບຂອງທ່ານຊື່ວ່າ ຊີເຊຣາເປັນຊາວເມືອງຮາໂຣເຊທຣາກົວອິມ
- 3 ແລ້ວພວກອິສຣາເອນກໍຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າກະສັດຢາບິນມີຣິດຣິບເກົ້າ
ຮ້ອຍຄັນ ແລະໄດ້ບັບບັງຄັບຊາວອິສຣາເອນຢ່າງຫນັກຢູ່ເຖິງຊາວບີ
- 4 ໃນເວລານັ້ນ ນາງເດໂບຣາເມັງຂອງລັບປີໂດດ ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະປົກຄອງພວກອິສຣາເອນ
- 5 ພວກອິສຣາເອນໄດ້ມາຫາທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ຂອງເດໂບຣາ ຢູ່ລະຫວ່າງກາງເມືອງຮາມາແລະເບັດເອນ ເພື່ອ
ໃຫ້ທ່ານຕັດສິນຢ່າງຍຸດຕິທັມໃນບັນຫາຕ່າງໆ
- 6 ນາງເດໂບຣາຈິ່ງໃຊ້ຄົນໄປຫາບາຣາກບຸດຂອງອາບິໂນອາມທີ່ມາຈາກເມືອງເກເດສໃນແຂວງເນັຟທາລີ
ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ເກນເອົາພວກຜູ້ຊາຍສິບພັນຄົນຈາກ
ຕະກູນເນັຟທາລີແລະເຊບູລູນ ເພື່ອພາໄປຍັງພູຕາໂບຣ໌
- 7 ສ່ວນເຮົາຈະທຳໃຫ້ຊີເຊຣາແມ່ທັບຂອງເຈົ້າຊີວິດຢາບິນ ພ້ອມທັງຣິດຣິບແລະຝູງທະຫານອອກໄປຕໍ່ສູ້ເຈົ້າທີ່
ຫ້ວຍກິໂຊນ ແລະເຮົາຈະມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ”
- 8 ບາຣາກໄດ້ເວົ້າຕໍ່ນາງເດໂບຣາວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປ ຖ້າວ່າທ່ານໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຖ້າທ່ານ
ບໍ່ໄປ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ໄປຄືກັນ”
- 9 ນາງເດໂບຣາຈິ່ງຕອບວ່າ, “ຕົກລົງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປກັບທ່ານ ແຕ່ວ່າທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຊີ້ສຽງໃນໄຊຊະນະຄັ້ງ
ນີ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບຊີເຊຣາເຮໄວ້ໃນກຳມືຂອງແມ່ຍິງຄົນນຶ່ງ” ແລ້ວນາງເດໂບຣາກໍໄປເມືອງ
ເກເດສກັບບາຣາກ
- 10 ບາຣາກໄດ້ເກນເອົາສິບພັນຄົນຈາກຕະກູນເຊບູລູນແລະເນັຟທາລີ ເພື່ອໃຫ້ຕິດຕາມທ່ານໄປເມືອງເກເດສ
ສ່ວນນາງເດໂບຣາກໍໄປເຫມືອນກັນ
- 11 ໃນຂະນະນັ້ນ ເຮເບີຊາວເກນິດ ໄດ້ກາງຜ້າເຕັ້ນພັກຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ທີ່ເອໂລນເບຊາອານັນນິມໃກ້ເມືອງເກ
ເດສ ເພາະເຂົາໄດ້ແຍກຫນີຈາກພວກເກນິດເປັນເຊື້ອສາຍ ໂຮບັບຜູ້ເປັນພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊ
- 12 ຕໍ່ມາ ມີຄົນບອກຊີເຊຣາວ່າ, “ບາຣາກບຸດຂອງອາບິໂນອາມໄດ້ໄປເຖິງພູຕາໂບຣ໌ແລ້ວ”

- 13 ສ່ວນຊີເຊຣາກໍເອົາຣົດຮົບເກົ້າຮ້ອຍຄັນພ້ອມທັງກຳລັງພົນທັງຫມົດ ຍົກທັບອອກຈາກເມືອງຮາໂຣເຊັດຮາ
ກົວອີມໄປຍັງຫ້ວຍກິໂຊນ
- 14 ຝ່າຍນາງເດໂບຣາໄດ້ບອກບາຣາກວ່າ, “ຈົ່ງອອກໄປ ວັນນີ້ເປັນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ເຈົ້າຊະນະຊີເຊ
ຣາ ພຣະອົງຊົງນຳໜ້າເຈົ້າ” ດັ່ງນັ້ນ ບາຣາກຈຶ່ງນຳທະຫານສືບພັນຄົນລົງຈາກພູຕາໂບຣໂປໂຕ່ສູ້ຊີເຊຣາ
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງບັນດານໃຫ້ຊີເຊຣາພ້ອມດ້ວຍກອງທະຫານແລະຣົດຮົບສັບສົນວຸ້ນວາຍກັນ ຊີເຊຣາຈຶ່ງ
ໂດດອອກຈາກຣົດຮົບແລະແລ່ນຫນີໄປ
- 16 ສ່ວນບາຣາກກໍໄລ່ຕິດຕາມຣົດຮົບແລະກອງທະຫານໄປ ຈົນເຖິງເມືອງຮາໂຣເຊທຣາກົວອີມ ແລ້ວທະຫານ
ທັງຫມົດຂອງຊີເຊຣາໄດ້ຖືກຂ້າໂດຍບໍ່ເຫລືອຈັກຄົນ
- 17 ສ່ວນຊີເຊຣາໄດ້ບິບຫນີໄປຍັງຕູບຜ້າເຕັນຂອງນາງຢາເອນເມັງຂອງເຮເບີຊາວເກນິດ ທ່ານຜູ້ນີ້ພ້ອມທັງ
ຄອບຄົວເຄີຍຜູກສຳພັນທະໄມຕຣີກັບຢາບິນກະສັດແຫ່ງຮາໂຊຣ໌ມາແລ້ວ
- 18 ນາງຢາເອນໄດ້ອອກມາພົບຊີເຊຣາແລະເວົ້າວ່າ, “ເຊີນທ່ານເຂົ້າມາທາງໃນແລະບໍ່ຕ້ອງຢ້ານຫຍັງດອກ”
ແລ້ວຊີເຊຣາກໍເຂົ້າໄປ ນາງຢາເອນຈຶ່ງເອົາຜ້າມາປົກຄຸມຕົວໃຫ້
- 19 ຊີເຊຣາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍດື່ມນ້ຳແດ່ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າກະຫາຍນ້ຳຫລາຍ” ນາງຢາເອນຈຶ່ງ
ໄຂ່ຖົງນ້ຳນົມອອກໃຫ້ດື່ມ ແລ້ວເຊື່ອງທ່ານໄວ້ອີກ
- 20 ແລ້ວຊີເຊຣາບອກນາງອີກວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າອອກໄປຢືນຢູ່ປາກປະຕູຜ້າເຕັນນີ້ ຖ້າມີຄົນມາຖາມວ່າ ມີຄົນມາ
ລີ້ຢູ່ນີ້ບໍ່ ໃຫ້ບອກເຂົາວ່າ ບໍ່ມີເດີ”
- 21 ຍ້ອນຄວາມອິດເມື່ອຍ ຊີເຊຣາຈຶ່ງນອນຫລັບສນິດ ຝ່າຍນາງຢາເອນກໍເອົາຄ້ອນຕີແລະຫລັກໄມ້ຜ້າເຕັນ
ຢ່າງຄ່ອຍໆເຂົ້າໄປຂ້າທ່ານ ໂດຍຕອກໄມ້ຫລັກນັ້ນໃສ່ຂະໜັບຂອງຊີເຊຣາຈົນຊອດຮອດຂີ້ດິນ
- 22 ເມື່ອບາຣາກມາຊອກຫາຊີເຊຣາ ນາງຢາເອນກໍອອກໄປພົບທ່ານແລະເວົ້າວ່າ, “ເຊີນມາທາງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະໃຫ້ທ່ານພົບຜູ້ທີ່ທ່ານກຳລັງຊອກຫາ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປກັບນາງແລະພົບຊີເຊຣານອນຕາຍຢູ່ໃນ
ດິນໂດຍມີຫລັກໄມ້ສູງບຫົວຢູ່
- 23 ໃນວັນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດຢາບິນທີ່ປົກຄອງພວກການາອານເສັງໂຊໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ
- 24 ຝ່າຍພວກອິສຣາເອນກໍເພີ່ມກຳລັງຕໍ່ສູ້ຢາບິນກະສັດການາອານຈົນເຖິງພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍພຣະອົງເສັງ

5. ເພງໄຊຊະນະຂອງເດໂບຣາແລະບາຣາກ

- 1 ໃນວັນນັ້ນ ນາງເດໂບຣາແລະບາຣາກ ຜູ້ເປັນບຸດຂອງອາບິໂນອາມໄດ້ຮ້ອງເພງວ່າ, “
- 2 ຈົ່ງສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊາວອິສຣາເອນເຕັມໃຈໃນການເລວເສິກ ພວກເຂົາຍິນດີຮັບອາສາສມັກ
- 3 ເຈົ້າຊີວິດທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງເທີນ ແລະເຈົ້າຊຸມມຸນນາຍຈົ່ງຟັງດ້ວຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງເພງແລະເສບດົນຕີ
ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ

- 4 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາຈາກພູເຊອີຣ໌ ແລະສະເດັດອອກມາຈາກເຂດເມືອງເອໂດມ
ນັ້ນ ແຜ່ນດິນກໍຫວັ່ນໄຫວ ແລະຝົນກໍຕົກລົງມາຈາກທ້ອງຟ້າ ຊຶ່ງເປັນນ້ຳທີ່ຢາດຍ້ອຍລົງມາຈາກກ້ອນເຜື້ອ
- 5 ພູທັງຫລາຍກໍເຈື່ອນລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພູຊານາອີ ແລະພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກ
ອິສຣາເອນ
- 6 ໃນສະໄຫມຂອງຊັມກາຣ໌ບຸດຂອງອານັທ ແລະໃນສະໄຫມຂອງຢາເອນນັ້ນ ບໍ່ມີຍວດຍານພາຫະນະທ່ອງ
ທ່ຽວໃນດິນແດນນີ້ ແລະຜູ້ທີ່ເຄີຍສັນຈອນໄປມາກໍທ່ຽວທາງໂຄ້ງ
- 7 ເດໂບຣາເອີຍ ສ່ວນຫົວເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກອິສຣາເອນກໍຖືກປະປ່ອຍ ເປັນເມືອງຮ້າງເປົ່າຈົນເຖິງເຈົ້າມາ
ມາເປັນເຫມືອນແມ່ຂອງອິສຣາເອນ
- 8 ເມື່ອພວກອິສຣາເອນໄດ້ເລືອກເອົາພຣະອົງໃຫມ່ ໄດ້ມີເສິກເສືອເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ ແຕ່ວ່າໃນຈຳນວນ
ພວກຜູ້ຊາຍອິສຣາເອນສີ່ສິບພັນຄົນນີ້ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານ ຫລືຖືຫອກ
- 9 ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບຜູ້ຄຸ້ມຄອງອິສຣາເອນ ແລະປະຊາຊົນທີ່ມີໃຈອາສາສມັກ ຈົ່ງສັຣເສິນພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ
- 10 ພວກຂີ່ລໍຂາວ ພວກທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງອານລໍ ພ້ອມທັງຜູ້ທີ່ຢ່າງໄປມາ ຈົ່ງຄິດເຖິງເຮືອງນີ້
- 11 ຈົ່ງຟັງເທີນ ສຽງໂຮ່ຮ້ອງຍິນດີຂອງຜູ້ຊົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບນ້ຳສ້າງນັ້ນ ໄດ້ກ່າວເຖິງໄຊຊະນະແຫ່ງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ແລະໄຊຊະນະຂອງພວກ
ອິສຣາເອນ ພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍພາກັນຢ່າງລົງໄປຈາກເມືອງຂອງພວກເຂົາ
- 12 ຈົ່ງຕື່ນເຕັດ ນາງເດໂບຣາ ຈົ່ງຕື່ນເທີນ ຈົ່ງຕື່ນເຕັດ ຈົ່ງຮ້ອງເພງ ຈົ່ງຕື່ນເທີນ ບາຣາກບຸດຂອງອາບິໂນ
ອາມເອີຍ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ນຳເອົາພວກຊະເລີຍຂອງເຈົ້າອອກໄປ
- 13 ແລ້ວຜູ້ທີ່ສັດຊື່ກໍມາຫາເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ ພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຟ້າວເຂົ້າມາສູ່ຮີບເຂົາ
- 14 ພວກເຂົາມາຈາກຕະກູນເອຟຣາອິມມາສູ່ຮ່ອມພູ ຕາມຫລັງພວກຕະກູນເປັນຢາມິນ ແລະປະຊາຊົນຂອງ
ເຂົາ ສ່ວນພວກຜູ້ບັນຊາການນັ້ນມາຈາກມາຄີຣ໌ ແລະພວກນາຍທະຫານມາຈາກເຊບູລູນ
- 15 ຝ່າຍພວກຜູ້ນຳຂອງອິສຣາເອນກໍມານຳເດໂບຣາ ແລະຕະກູນອິສຣາເອນ ແລະບາຣາກກໍມາເຫມືອນກັນ
ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມບາຣາກລົງໄປໃນຮ່ອມພູ ແຕ່ວ່າຕະກູນຣູເບນໄດ້ແຕກແຍກກັນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕັດສິນ
ໃຈມາບໍ່ໄດ້
- 16 ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຢູ່ນຳແຕ່ຝູງແກະ ແລະຟັງຄົນລ້ຽງສັດເອີ້ນຝູງແກະນັ້ນ ແມ່ນແທ້ ຕະກູນຣູເບນໄດ້
ແຕກແຍກກັນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕັດສິນໃຈມາບໍ່ໄດ້
- 17 ສ່ວນຕະກູນກາດນັ້ນໄດ້ພັກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະຕະກູນດານກໍຢູ່ຕາມທົ່ງຫຍ້າ
ຕະກູນອາເຊີກໍຢູ່ຕາມຊາຍທະເລ ເຂົາບໍ່ຍອມຈາກປ່ອນສົງບຂອງເຂົາໄປ
- 18 ແຕ່ວ່າພວກເຊບູລູນ ແລະເນັຟທາລີໄດ້ສູ່ງຊີວິດຢູ່ຕາມສະຫນາມຮີບ

- 19 ດັ່ງນັ້ນ ພວກກະສັດກໍພາກັນມາຕໍ່ສູ້ ຢູ່ທີ່ຕາອານາກໄກ້ທ້ວຍນ້ຳເມກິດໂດ ແມ່ນພວກກະສັດຊາວການາ
ອານທີ່ມາຕໍ່ສູ້ ແຕ່ວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍຶດເອົາເງິນຄຳໄປນຳ
- 20 ດວງດາວທັງຫລາຍກໍຈາກທ້ອງຟ້າລົງມາຕໍ່ສູ້ ຄ້າຍກັບວ່າພວກມັນໄດ້ຍ້າຍຜ່ານທ້ອງຟ້າມາເພື່ອທຳເສິກຕໍ່ສູ້
ຊີເຊຣາ
- 21 ພວກສັດຕູໄດ້ຖືກນ້ຳກິໂຊນພັດອອກໄປ ຊຶ່ງເປັນສາຍນ້ຳຕັ້ງແຕ່ດັ້ງເດີມ ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຢ່າງໄປຈົນ
ສຸດກຳລັງ
- 22 ສ່ວນມ້າທັງຫລາຍກໍແລ່ນຫອບຫນີ ເລັບຕີນຂອງມັນກໍຢັນຂີ້ດິນໄປ
- 23 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງສາບແຂ່ງເມືອງເມໂຣສ ຄຳສາບແຂ່ງຈົ່ງຕົກຖືກຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ
ນັ້ນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມາຊ່ອຍເຫລືອຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງພວກນັກຮົບທີ່ຕໍ່ສູ້ເພື່ອພຣະອົງ”
- 24 ນາງຢາເອນເມັງຂອງເຮເບີຊາວເກນິດ ເປັນຍິງຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີພຣະພອນຫລາຍກວ່າຫມູ່ ນາງມີພຣະພອນ
ຫລາຍກວ່າຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຕູບຜ້າເຕັນ
- 25 ເມື່ອຊີເຊຣາຂໍດີ່ມນ້ຳ ນາງຢາເອນກໍເອົານ້ຳນົມໃຫ້ດີ່ມແທນ ພ້ອມທັງນ້ຳນົມຊຸ້ນໃສ່ພາຊນະອັນສວຍງາມ
- 26 ນາງໄດ້ຖືເອົາຫລັກຜ້າເຕັນໄວ້ໃນມືເບື້ອງນຶ່ງ ແລະມືເບື້ອງນຶ່ງອີກກໍຖືໄມ້ຄ້ອນ ນາງຕິຊີເຊຣາຈົນຫົວແຕກ
ແລະແທງຂະຫມັບຈົນຊອດ
- 27 ສ່ວນຊີເຊຣາກໍລົ້ມລົງ ແລະນອນຢຽດທີ່ຕີນຂອງນາງ ທີ່ຕີນຂອງນາງຢາເອນບ່ອນທີ່ຊີເຊຣາລົ້ມລົງ ຊີເຊຣາ
ໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ໃນດິນບ່ອນນັ້ນ
- 28 ຝ່າຍແມ່ຂອງຊີເຊຣາກໍຫລຽວອອກມາທາງປ່ອງຢ້ຽມ ນາງຈອບເບິ່ງທາງເບື້ອງຫລັງຂອງຕານ່າງ ແລະເອີ້ນ
ຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງຣົດຮົບຂອງ
ຊີເຊຣາຈຶ່ງມາຊ້າແທ້ ເປັນຫຍັງມ້າຂອງເຂົາຈຶ່ງນານກັບມາແທ້”
- 29 ບັນດາສຕຣີຜູ້ສລາດຂອງນາງຈຶ່ງຕອບນາງ ບໍ່ດອກ ນາງນຶກຕອບເອົາເອງວ່າ
- 30 “ເຂົາທັງຫລາຍຍັງບໍ່ພົບແລະຍັງບໍ່ແບ່ງຂອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ຫລື ຍິງຄົນນຶ່ງຫລືສອງຄົນໄດ້ແກ່ຊາຍຄົນນຶ່ງ ສິ່ງ
ຂອງຍ້ອມສີທີ່ຍຶດມາເປັນຂອງຊີເຊຣາ ຂອງຍ້ອມສີທີ່ແສ່ວລວດລາຍ ຂອງຍ້ອມສີທີ່ແສ່ວລາຍສອງຫນ້າສຳ
ລັບພັນຄໍຂອງຂ້າເປັນຂອງທີ່ຍຶດ”
- 31 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງໃຫ້ສັດຕູທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງຕາຍໄປດັ່ງດຽວກັນນີ້ ແຕ່ວ່າຂໍໃຫ້ຜູ້ຕິດສນິດ
ກັບພຣະອົງສ່ອງແສງເຫມືອນດັ່ງຕາເວັນກຳລັງຂຶ້ນ” ຕໍ່ມາຄວາມສຽງບສຸກກໍເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດເປັນເວລາສີ່
ສິບປີ

6. ຊົງເອີ້ນກິເດໂອນ

- 1 ພາຍຫລັງການນີ້ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງມອບພວກເຂົາ
ໄວ້ໃນກຳມີຂອງພວກມິດີອານເປັນເວລາເຈັດປີ

- 2 ຝ່າຍພວກມິດີອານກໍມີກຳລັງເໜືອກວ່າພວກເຂົາ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄປລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳ ແລະໃນບ່ອນປອດພັຍ ອື່ນຕາມໜ່ວຍພູ
- 3 ທຸກເທື່ອທີ່ພວກອິສຣາເອນຫວ່ານເຂົ້າແລ້ວ ພວກມິດີອານພ້ອມທັງຊາວອາມາເລກ ແລະຊາວເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ ຢູ່ຕາມຖິ່ນກັນດານກໍມາບຸກໂຈມຕີພວກເຂົາ ພວກເຫລົ່ານີ້ພາກັນຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ໃນປະເທດນັ້ນ
- 4 ພວກເຂົາທຳລາຍຜົນລະປູກຕ່າງໆທາງທິດໃຕ້ຈົນເຖິງເຂດອ້ອມແອ້ມເມືອງກາຊາ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະສົງໃດ ເຫລືອໄວ້ໃຫ້ພວກອິສຣາເອນເລີຍຕລອດທັງແກະງົວລໍທີ່ຈະລ້ຽງກໍບໍ່ມີ
- 5 ພວກນີ້ໄດ້ບຸກເຂົ້າມາທຳລາຍປະເທດອິສຣາເອນຢ່າງຫນາແຫນ້ນດັ່ງຜູງຕັກແຕນ ພ້ອມດ້ວຍຜູງສັດແລະ ຜ້າເຕັນ ທັງຄົນແລະອຸດຂອງພວກເຂົາກໍຫລາຍຈົນນັບບໍ່ໄດ້
- 6 ຍ້ອນພວກມິດີອານ ພວກອິສຣາເອນຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນຄວາມຂັດສົນຫລາຍ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນຮ້ອງຂໍ ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 7 ເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນຮ້ອງທຸນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍ້ອນການຮຸກຮານຂອງພວກມິດີອານນັ້ນ
- 8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງໃຊ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງມາບອກພວກເຂົາວ່າ, “ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງພວກອິສຣາເອນຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ເຮົາໄດ້ນຳເອົາພວກເຈົ້າອອກມາຈາກການເປັນທາດໃນປະເທດເອຢິບ
- 9 ໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າອອກຈາກເງື່ອມມືພວກເອຢິບ ແລະອອກຈາກຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ ເຮົາໄດ້ ໄລ່ເຂົາໜີອອກຈາກພວກເຈົ້າ ແລະໄດ້ມອບດິນແດນຂອງເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ
- 10 ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຂາບໂຫວ້ພຣະທັງ ຫລາຍຂອງພວກອາໂມຣິດ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າກຳລັງອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນຂອງເຂົານີ້ ແຕ່ວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ພັງເຮົາເລີຍ”

ຊົງເອີ້ນກິເດໂອນ

- 11 ວັນນຶ່ງ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມານັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນສົນໃກ້ບ້ານໂອຟຣາ ຊຶ່ງເປັນບ້ານຂອງໂຢອັສຜູ້ເປັນເຊື້ອ ສາຍຂອງອາບີເອເຊີ ກິເດໂອນບຸດຂອງໂຢອັສກໍລີ້ຟາດເຂົ້າຢູ່ໃນບ່ອນບົບເອົານ້ຳອະງຸ່ນ ເພື່ອລີ້ພວກມິດີ ອານ
- 12 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ເຂົາແລະເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນກ້າຫານ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ ກັບເຈົ້າ”
- 13 ຝ່າຍກິເດໂອນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ທູດອົງນັ້ນວ່າ, “ທ່ານເຈົ້າເອີຍ ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ ເປັນຫຍັງ ເຫດຮ້າຍທັງຫມົດນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຮົາ ແລະການອັດສະຈັນຕ່າງໆທີ່ພວກປູ່ຍ່າຕາຍາຍໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກ ກເຮົາພັງນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ ຄືການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳຫນ້າພວກເຮົາທັງຫລາຍອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ນັ້ນ ແຕ່ດຽວນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະຖິ້ມພວກເຮົາແລ້ວ ແລະໄດ້ມອບພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ອຳນາດພວກມິດີ ອານ”

- 14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສັ່ງຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຊ່ວຍຊີວິດພວກອິສຣາເອນອອກຈາກອຳນາດຂອງພວກມິດີອານ ດ້ວຍກຳລັງຂອງເຈົ້າເອງ ເຮົາຈະເປັນຜູ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ”
- 15 ກິເດໂອນໄດ້ທູນຕອບວ່າ ຂ້າພຣະອົງຈະຊ່ວຍຊີວິດພວກອິສຣາເອນໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະວ່າເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພະອົງອ່ອນແອກວ່າຫມູ່ໃນຕະກູນມານັສເຊ ແລະຂ້າພຣະອົງເອງກໍເປັນຄົນທີ່ຂາດຄວາມສຳຄັນໃນຄອບຄົວຂ້າພຣະອົງ”
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າສາມາດທຳສິ່ງນີ້ໄດ້ ເພາະເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າ ເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກມິດີອານໄດ້ງ່າຍທີ່ສຸດ ຄ້າຍກັບວ່າພວກເຂົາມີພຽງຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ”
- 17 ກິເດໂອນໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງໂຜດເມດຕາຂ້າພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງພິສູດເຫັນຄວາມຈິງວ່າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້ຈິງທີ່ຊົງສັ່ງໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ
- 18 ຂໍພຣະອົງຈົ່ງຢ່າຟ້າວຫນີຈາກບ່ອນນີ້ ຈົນກວ່າຂ້າພຣະອົງຈະນຳເອົາເຄື່ອງຖວາຍມາໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ” ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະພັກຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກັບມາ”
- 19 ຄັນແລ້ວກິເດໂອນກໍໄປຂ້າເອົາແບ້ຫນຸ່ມໂຕນຶ່ງຈັດແຈ່ງເປັນອາຫານ ແລະເຮັດເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອດ້ວຍແບ້ງນຶ່ງເອຟາ ທ່ານໄດ້ຈັດຊື້ນໃສ່ກະຕ່າແລະນ້ຳແກງໃສ່ຫມໍ້ ແລ້ວນຳເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາຖວາຍພຣະອົງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນສົນໃຫ້
- 20 ຝ່າຍທູດອົງນັ້ນຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງເອົາຊື້ນແລະເຂົ້າຈີ່ວາງໄວ້ເທິງໂງ່ນຫີນ ແລ້ວຖອກນ້ຳແກງລົງໃສ່” ກິເດໂອນກໍປະຕິບັດຕາມ
- 21 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອົາປາຍໄມ້ເທົ້າຂອງຕົນແຕະຕ້ອງຊື້ນແລະເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ໃນທັນໃດນັ້ນໄຟໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກໂງ່ນຫີນແລະໄຫມ້ຊື້ນກັບເຂົ້າຈີ່ຈົນຫມົດ ຕໍ່ມາທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຫາຍຕົວໄປ
- 22 ຝ່າຍກິເດໂອນກໍຮູ້ສຶກໃນໃຈວ່າ ທູດອົງນັ້ນເປັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າດ້ວຍຄວາມຍ້ານແລະຕົກໃຈວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນທູດຂອງພຣະອົງຫນ້າຕໍ່ຫນ້າແລ້ວ”
- 23 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກທ່ານວ່າ, “ບໍ່ເປັນຫຍັງດອກ ຢ່າສູ່ຍ້ານເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ”
- 24 ແລ້ວກິເດໂອນໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໃສ່ຊື່ວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມສົງຄາມສຸກ” ແທ່ນບູຊານີ້ຢູ່ໃນບ້ານໂອຟຣາ ແລະເປັນຂອງຊາວອາບີເອເຊີຈົນເທົ່າເຖິງທຸກວັນນີ້
- 25 ໃນຄຳຄືນຂອງວັນນຶ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງເອົາງົວເຖິກຂອງບິດາເຈົ້າ ແລະງົວເຖິກໂຕອື່ນທີ່ມີອາຍຸເຈັດປີ ພ້ອມທັງທຳລາຍແທ່ນບູຊາທີ່ບິດາເຈົ້າທຳໄວ້ເພື່ອພຣະບາອານ ແລ້ວຕັດຫລັກໄມ້ສັກສິດຢູ່ທາງຂ້າງນັ້ນອອກ
- 26 ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາຢ່າງແທນນັ້ນຫນ້າໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງຈອມໂພນນີ້ ແລ້ວເອົາງົວເຖິກໂຕທີ່ສອງເຜົາຖວາຍບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນ ໂດຍເອົາຫລັກໄມ້ສັກສິດທີ່ເຈົ້າຕັດລົງນັ້ນເຮັດຟືນ”

27 ຝ່າຍກິເດໂອນກໍເລືອກເອົາຄົນໃຊ້ສິບຄົນ ແລະປະຕິບັດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງບອກໄວ້ ທ່ານບໍ່ສາມາດ
ທຳກາງເວັນໄດ້ ເພາະຍ້ານຄົນໃນຄອບຄົວຂອງຕົນແລະປະຊາຊົນໃນເມືອງເຫັນ ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງທຳໃນ
ເວລາກາງຄືນ

ກິເດໂອນທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພຣະບາອານ

28 ເມື່ອຕົ້ນເຊົ້າມາ ປະຊາຊົນໃນເມືອງນັ້ນໄດ້ລຸກແຕ່ເດິກ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແທ່ນບູຊາຂອງພຣະບາອານ
ແລະເຫັນຫລັກໄມ້ສັກສິດຖືກທຳລາຍລົງ ແລ້ວໄດ້ເຫັນງົວເຖິກໄຫມ້ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ແມ່ນໃຜທຳສິ່ງນີ້”

29 ເມື່ອພວກເຂົາສືບຖາມກໍພົບວ່າແມ່ນກິເດໂອນບຸດຊາຍຂອງໂຢອັສໄດ້ເປັນຜູ້ທຳສິ່ງນັ້ນ

30 ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໂຢອັສວ່າ, “ເອົາບຸດຂອງເຈົ້າອອກມາອອກພີ້ ພວກເຮົາຈະຂ້າເຂົາຖິ້ມ ເພາະເຂົາເປັນ
ຄົນທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພຣະບາອານ ແລະຕັດຫລັກໄມ້ສັກສິດຢູ່ທີ່ທາງຂ້າງນັ້ນອອກ”

31 ແຕ່ໂຢອັສໄດ້ຕອບທຸກຄົນທີ່ພາກັນມາຟ້ອງນັ້ນວ່າ, “ພວກເຈົ້າມາຕໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າແທນພຣະບາອານບໍ່
ພວກເຈົ້າປ້ອງກັນພຣະບາອານບໍ່ ຖ້າວ່າຜູ້ໃດຕໍ່ວ່າແທນມັນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຂ້າຖິ້ມກ່ອນຮຸ່ງເຮົາ ຄັນວ່າພຣະ
ບາອານເປັນພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງໃຫ້ມັນປ້ອງກັນຕົວມັນເອງ ເພາະເປັນແທ່ນບູຊາຂອງມັນທີ່ຖືກທຳລາຍລົງ”

32 ຈາກນັ້ນມາຄົນທັງຫລາຍກໍເອີ້ນກິເດໂອນວ່າ ເຢຣຸບບາອານ ເພາະທ່ານໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພຣະບາ
ອານແລະເວົ້າວ່າ, “ຈຶ່ງໃຫ້ພຣະບາອານປ້ອງກັນຕົວມັນເອງ”

33 ແລ້ວພວກມິດີອານທຸກໆຄົນ ພ້ອມທັງຊາວອາມາເລກ ແລະເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຕາມຖິ່ນກັນດານ ກໍພາກັນຂ້າມ
ແມ່ນ້ຳຈໍແດນມາພ້ອມພຽງກັນແລ້ວຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ຮ່ອມພູ ຍິສເຣເອນ

34 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳກິເດໂອນ ກິເດໂອນກໍເປົ່າແກເອີ້ນເອົາຜູງຊົນອາບີເອເຊີ
ໃຫ້ຕິດຕາມຕົນໄປ

35 ຕໍ່ມາ ທ່ານໄດ້ສົ່ງຄົນນຳຂ່າວໄປບອກທົ່ວທັງເຂດແດນຕະກູນມານັສເຊ ເຊບູລູນ ແລະເນັຟທາລີ ເພື່ອໃຫ້
ພວກເຫລົ່ານີ້ຕິດຕາມທ່ານໄປ ພວກເຂົາກໍຕິດຕາມທ່ານໄປ

36 ຈາກນັ້ນ ກິເດໂອນໄດ້ທູນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຊ່ອຍຊີວິດ
ພວກອິສຣາເອນ

37 ສະນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງຈະເອົາຂົນແກະວາງໄວ້ເທິງດິນ ບ່ອນທີ່ພວກຂ້າພຣະອົງຟາດເຂົ້າ ຖ້າວ່າມີເຊົ້າມານ້ຳ
ຫມອກຕົກຖືກແຕ່ຂົນແກະເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ດິນຍັງແຫ້ງຢູ່ຄືເກົ່າ ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການ
ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຊ່ອຍຊີວິດພວກອິສຣາເອນແທ້”

38 ແລ້ວເຫດການກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແທ້ ເມື່ອກິເດໂອນລຸກມາແຕ່ເດິກ ໃນເຊົ້າວັນໃຫມ່ທ່ານກໍເອົາຂົນແກະນັ້ນມາ
ປັ້ນ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາຈົນເຕັມຊາມ

- 39 ທ່ານຈິ່ງທູນພຣະເຈົ້າອີກວ່າ, “ຂໍຢ່າຊົງພຣະພິໂຣດຂ້າພຣະອົງຖ້ອນ ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເວົ້າ ຕື່ມອີກເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ ຄືຂ້າພຣະອົງຈະທົດລອງເບິ່ງຂົນແກະອີກເທື່ອນຶ່ງ ໃນຄັ້ງນີ້ໃຫ້ຂົນແກະນັ້ນແທ້ໆ ຢູ່ ແຕ່ໃຫ້ນ້ຳຫມອກຕົກລົງໃສ່ແດ່ດິນເທົ່ານັ້ນ”
- 40 ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳການນັ້ນ ໂດຍຊົງໃຫ້ຂົນແກະແທ້ໆ ແຕ່ໃຫ້ດິນເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຫມອກ

7. ກິເດໂອນຊະນະພວກມີດີອານ

- 1 ເຢຣຸບບາອານ (ຄືກິເດໂອນ) ພ້ອມດ້ວຍທະຫານທັງຫມົດຂອງທ່ານໄດ້ລຸກແຕ່ເຂົ້າ ໄປຕັ້ງຄ້າຍພັກອາໄສຢູ່ ທາງບໍ່ນ້ຳຮາໂຣດ ສ່ວນຄ້າຍພັກຂອງພວກມີດີອານກໍຕັ້ງຢູ່ຮ່ອມພູທາງທິດເໜືອໃກ້ໆພູໂມເຣ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກກິເດໂອນວ່າ, “ປະຊາຊົນທີ່ມານຳເຈົ້າມີຫລາຍໂພດ ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການຫລານປານ ນັ້ນ ເພື່ອເອົາຊະນະພວກມີດີອານ ເພາະເມື່ອໄຊຊະນະແລ້ວຍ້ານເຂົາອວດວ່າ ເຂົາຊະນະດ້ວຍກຳລັງຂອງ ຕົນເອງ ໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງການຊ່ອຍເຫລືອຂອງເຮົາ
- 3 ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈິ່ງບອກປະຊາຊົນວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍ້ານ ຈິ່ງກັບຄືນເມືອສາ ແລະໄປຈາກພູກິເລອາດ” ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງມີ ຄົນກັບຄືນເມືອງສອງຫມື່ນສອງພັນຄົນ ແລະຍັງເຫລືອພຽງແຕ່ນຶ່ງຫມື່ນຄົນເທົ່ານັ້ນ
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ກິເດໂອນວ່າ, “ພວກນີ້ຍັງມີຢູ່ຫລາຍໂພດ ຈິ່ງພາເຂົາລົງໄປແຄມນ້ຳ ແລ້ວເຮົາ ຈະຄັດເລືອກເຂົາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຖ້າເຮົາບອກຜູ້ໃດໄປກັບເຈົ້າ ເຂົາຈະໄປທັນທີ ຖ້າວ່າເຮົາບອກບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດ ໄປກັບເຈົ້າ ເຂົາກໍຈະບໍ່ໄປເດັດຂາດ”
- 5 ດັ່ງນັ້ນ ກິເດໂອນຈິ່ງນຳຊາວອິສຣາເອນໄປແຄມນ້ຳ ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກກິເດໂອນວ່າ, “ຈິ່ງແຍກ ພວກທີ່ຕື່ມນ້ຳດ້ວຍລິ້ນຄືກັນກັບຫມາອອກຈາກພວກທີ່ຄຸເຂົ້າລົງຕື່ມ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ຈຳນວນຜູ້ທີ່ເອົາມີກອບນ້ຳຂຶ້ນມາເລັ່ງກິນມີຢູ່ສາມຮ້ອຍຄົນ ສ່ວນພວກທີ່ເຫລືອນັ້ນແມ່ນພວກທີ່ຄຸ ເຂົ້າລົງຕື່ມ
- 7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຊົງກ່າວຕໍ່ກິເດໂອນວ່າ, “ເຮົາຈະຊ່ອຍຊີວິດເຈົ້າໄວ້ ແລະໃຫ້ເຈົ້າຊະນະພວກມີດີອານ ດ້ວຍຄົນຈຳນວນສາມຮ້ອຍຄົນທີ່ກອບນ້ຳເລັ່ງກິນນັ້ນ ແລ້ວໃຫ້ພວກທີ່ຍັງເຫລືອກັບຄືນເມືອຫມົດ”
- 8 ກິເດໂອນກໍສັ່ງພວກອິສຣາເອນກັບຄືນເມືອຫມົດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພວກສາມຮ້ອຍຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ພວກນີ້ໄດ້ຈັດເອົາສະບຽງອາຫານແລະແກຂອງຕົນ ສ່ວນພວກມີດີອານໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ຮ່ອມພູທາງເບື້ອງ ລຸ່ມອິສຣາເອນ
- 9 ໃນຄືນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ກິເດໂອນວ່າ, “ຈິ່ງບຸກໂຈມຕີຄ້າຍພວກເຂົາເທິນ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າ ຊະນະພວກເຂົາ
- 10 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ກຳລົງໄປຕໍ່ສູ້ ໃຫ້ເຈົ້າແລະຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຜູ້ຊື່ວ່າບຸຣາ ລົງໄປສືບເບິ່ງເສັ້ງກ່ອນ ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນ ວ່າເຂົາເວົ້າກັນຫຍັງແດ່

- 11 ແລ້ວເຈົ້າຈະກ້າຫານບຸກໂຈມຕີຄ້າຍນັ້ນ” ດັ່ງນັ້ນ ກິເດໂອນ ແລະຄົນໃຊ້ປຸຣາຈຶ່ງພາກັນລົງໄປຍັງເຂດແດນຄ້າຍພັກຂອງສັດຕູ
- 12 ຝ່າຍພວກມິດີອານ ພວກອາມາເລກ ແລະຊາວເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຕາມຖິ່ນກັນດານ ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປທາງຮ່ອມພູເຫມືອນດັ່ງຝູງຕັກແຕນ ພວກເຂົາມີຝູງອູດຫລາຍຄ້າຍກັບເມັດດິນຊາຍເທິງແຄມທະເລ
- 13 ເມື່ອກິເດໂອນມາເຖິງກໍໄດ້ຍິນຊາຍຜູ້ນຶ່ງເລົ່າຄວາມຝັນຂອງຕົນສູ່ຫມູ່ຟັງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຝັນວ່າມີເຂົ້າຈີ່ກ້ອນນຶ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າເຕືອຍກັ້ງເຂົ້າມາໃນຄ້າຍພັກຂອງເຮົາ ເຂົາຈີ່ກ້ອນນີ້ຕໍາຜ້າເຕັ້ນຂວ້າເພພັງລົງຫມົດ”
- 14 ຫມູ່ຂອງເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ອັນນີ້ຕ້ອງຫມາຍເຖິງດາບຂອງກິເດໂອນຊາວອິສຣາເອນ ຊຶ່ງເປັນບຸດຂອງໂຍອັສ ຄົງບໍ່ຫມາຍເຖິງສິ່ງອື່ນໄປໄດ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ທ່ານຊະນະກອງທັບທັງຫມົດຂອງພວກເຮົາແລ້ວ”
- 15 ສ່ວນກິເດໂອນເມື່ອໄດ້ຍິນເລື່ອງຄວາມຝັນພ້ອມທັງຄວາມຫມາຍ ທ່ານກໍຄູ່ເຂົ້າລົງຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າ ແລ້ວທ່ານກໍກັບຄືນເມືອຫາຄ້າຍພັກຊາວອິສຣາເອນແລະເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຈົ້າຊະນະກອງທັບພວກມິດີອານແລ້ວ”
- 16 ຄັນແລ້ວ ທ່ານກໍແບ່ງພວກສາມຮ້ອຍຄົນນັ້ນອອກເປັນສາມຫມວດ ໂດຍເອົາແກແຈກໃຫ້ຄົນລະອັນພ້ອມທັງໄຫໃສ່ກະບອງຜູ້ລະຫນ່ວຍ
- 17 ທ່ານໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຄອຍເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວໃຫ້ເຮັດເຫມືອນກັນ ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄປເຖິງຄ້າຍດ່ານນອກແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຢ່າງໃດກໍໃຫ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນ
- 18 ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຄນະຂອງຂ້າພະເຈົ້າພາກັນເປົ່າແກຂຶ້ນ ໃຫ້ພວກເຈົ້າເປົ່າແກຂອງພວກເຈົ້າຕອບໂລດ ແລ້ວໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຄ້າຍທັງຫມົດ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ “ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເພື່ອກິເດໂອນ”
- 19 ຝ່າຍກິເດໂອນ ພ້ອມທັງພວກຂອງທ່ານຮ້ອຍຄົນ ກໍຮອດແຄມຄ້າຍໃນເວລາກ່ອນທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງເປັນເວລາປ່ຽນຄືນຍາມໃຫມ່ ພວກເຂົາເປົ່າແກຂຶ້ນ ແລະທັບໄຫທີ່ພວກເຂົາຖືໄປນັ້ນ
- 20 ຫມົດທັງສາມຫມວດກໍເປົ່າແກຂຶ້ນ ແລະທັບໄຫຂອງຕົນ ມີຊ້າຍຂອງພວກເຂົາຖືກະບອງແລະມີຂວາຖືແກພ້ອມທັງຮ້ອງວ່າ, “ດາບ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເພື່ອກິເດໂອນ”
- 21 ທະຫານອິສຣາເອນທຸກໆຄົນກໍຍືນຍັນປະຈຳຢູ່ບ່ອນຂອງຕົນອ້ອມຮອບຄ້າຍພັກນັ້ນ ສ່ວນທະຫານມິດີອານທັງຫມົດໄດ້ແລ່ນຫນີໄປພ້ອມທັງຮ້ອງສຽງດັງສະຫນັ່ນ
- 22 ເມື່ອພວກສາມຮ້ອຍເປົ່າແກຂອງເຂົາຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍບັນດານໃຫ້ຄົນຢູ່ໃນຄ້າຍພັກນັ້ນຈັບດາບຕໍ່ສູ້ກັນ ແລະກັນ ພວກເຂົາພາກັນແລ່ນໄປທາງເມືອງເຊເຣຣາ ໄປເມືອງເບັດຊິດຕາ ແລະເມືອງອາເບນເມໂຮລາ ໃກ້ບ້ານຕັບບັທ
- 23 ພວກອິສຣາເອນທີ່ມາຈາກຕະກູນເນັຟທາລີ ຕະກູນອາເຊີ ແລະທຸກໆຄົນທີ່ມາຈາກມານັສເຊໄດ້ອອກມາໄລ່ຕິດຕາມພວກມິດີອານໄປ

24 ກິເດໂອນກໍສົ່ງຄົນນໍາຂ່າວໄປບອກທົ່ວທັງເຂດພູເອຟຣາອິມວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນມາຕໍ່ສູ້ພວກມິດີອານ ໃຫ້ພາກັນ
ໄປປະຈຳຢູ່ຕາມແຄມແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ແລະຕາມທາງສາຍນໍ້າຕ່າງໆຈົນເຖິງເບັດບາຣາ

25 ພວກເຂົາຈັບທົ່ວໜ້າພວກມິດີອານໄດ້ສອງຄົນ ຄືໂອເຣັບ ແລະເຊເອັບ ແລ້ວຂ້າໂອເຣັບຢູ່ເທິງຫີນດ່ານໂອ
ເຣັບ ແລະຂ້າເຊເອັບຢູ່ບ່ອນບົບນໍ້າອະງຸ່ນ ຊື່ເຊເອັບ ແລ້ວພວກເຂົາກໍຂັບໄລ່ກວາດລ້າງພວກມິດີອານຕໍ່ໄປ
ພ້ອມທັງຖືເອົາຫົວຂອງໂອເຣັບ ແລະເຊເອັບໄປໃຫ້ກິເດໂອນຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ
ເບື້ອງນັ້ນ

8. ການເສັງໄຊຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພວກມິດີອານ

- 1 ຄັນຕໍ່ມາ ພວກເອຟຣາອິມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກິເດໂອນວ່າ, “ເວລາໄປສູ້ຮົບພວກມິດີອານນັ້ນ ເປັນຫຍັງບໍ່ເອີ້ນເອົາ
ພວກເຮົາແດ່ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງທໍາກັບພວກເຮົາແບບນີ້” ພວກເຂົາຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານເຮືອງນີ້ຢ່າງແຂງແຮງ
- 2 ແຕ່ກິເດໂອນບອກເຂົາວ່າ, “ການໄຊຊະນະຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ເມື່ອປຽບທຽບກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າທໍາກໍບໍ່ມີຫຍັງ
ຫມົດ ແມ່ນແຕ່ການເລັກນ້ອຍທີ່ຊາວເອຟຣາອິມໄດ້ທໍາ ກໍມີຄຸນຄ່າກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທໍາມາ
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໂອເຣັບ ແລະເຊເອັບ ຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຊາວມິດີອານໄວ້ໃນກໍາມີຂອງພວກເຈົ້າ
ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທໍານັ້ນຈະປຽບທຽບກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າທໍາໄດ້ຢ່າງໃດ” ເມື່ອທ່ານເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວພວກ
ເຂົາກໍເຊົາຄຽດ
- 4 ກິເດໂອນກັບສາມຮ້ອຍຄົນໄດ້ພາກັນໄປເຖິງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ແລ້ວກໍຂ້າມແມ່ນໍ້ານັ້ນໄປ ພວກເຂົາມີຄວາມອິດ
ເມື່ອຍອ່ອນແຮງລົງ ແຕ່ກໍຍັງຂັບໄລ່ພວກສັດຕູນັ້ນໜີໄປໄດ້
- 5 ກິເດໂອນໄດ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ຊາວເມືອງຊຸກໂກດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຂົ້າໃຫ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກິນແດ່ ເພາະເຂົາ
ອິດເມື່ອຍຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງໄລ່ຕິດຕາມເຊບາແລະຊັນມູນນາ ເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກມິດີອານຢູ່”
- 6 ແຕ່ພວກຜູ້ນໍາຂອງພວກຊຸກໂກດເວົ້າວ່າ, “ເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຕ້ອງເອົາອາຫານໃຫ້ທະຫານຂອງທ່ານ
ກິນ ໃນເມື່ອທ່ານຍັງບໍ່ທັນຈັບເຊບາແລະຊັນມູນນາໄດ້ເທື່ອ”
- 7 ດັ່ງນັ້ນ ກິເດໂອນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ດີແລ້ວ ເມື່ອໃດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເຊບາ ແລະຊັນມູນນາໄວ້ໃນກໍາມີ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາຫວາຍທີ່ຍັງມີໜານແລະໄມ້ໜານມາຊັງນພວກເຈົ້າ”
- 8 ຈາກນັ້ນ ກິເດໂອນກໍໄປຍັງເມືອງເປນູເອນ ແລ້ວຮ້ອງຂໍຕໍ່ຊາວເມືອງນັ້ນຢ່າງດຽວກັນ ຊາວເມືອງເປນູເອນ
ກໍຕອບຢ່າງດຽວກັນກັບຊາວເມືອງຊຸກໂກດ
- 9 ກິເດໂອນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເວລາຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນມາຢ່າງປອດພິຍແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍາລາຍທໍຄອຍນີ້ລົງ”
- 10 ຝ່າຍເຊບາ ແລະຊັນມູນນາ ພ້ອມທັງກອງທັບໄດ້ຢູ່ທີ່ກາຣ໌ໂກຣ໌ ກອງທັບຂອງເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ມາຈາກຖິ່ນກັນ
ດານມີທະຫານນຶ່ງຫມື່ນຫ້າພັນຄົນ ເປັນກອງທັບຊາວຕາເວັນອອກທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງຫມົດ ແລະມີນຶ່ງແສນສອງ
ຫມື່ນຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ

- 11 ກິເດໂອນໄດ້ໄປຕາມເສັ້ນທາງແຄມຖິ່ນກັນດານ ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງໂນບາ ແລະໂຍກເບຮາ ແລ້ວ
ບຸກໂຈມຕີທະຫານເຫລົ່ານັ້ນຢ່າງບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ
- 12 ຝ່າຍກະສັດທັງສອງຂອງຊາວມິດີອານ ຄືເຊບາແລະຊັນມູນນາກໍແລ່ນບົບຫນີ ແຕ່ກິເດໂອນໄລ່ຕິດຕາມ
ແລະຈັບທັງສອງຄົນມາໄດ້ ສ່ວນກອງທະຫານຂອງເຂົາກໍຕື່ນຕົກໃຈແລະແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ
- 13 ແລ້ວກິເດໂອນບຸດຂອງໂຍອັສກໍກັບມາຈາກເລວເສິກ ໄດ້ຜ່ານມາທາງເຮເຣສ
- 14 ທ່ານໄດ້ຈັບເອົາຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນຶ່ງຈາກເມືອງຊຸກໂກດ ແລະໄດ້ສອບຖາມເອົາເຮືອງຕ່າງໆນຳເຂົາ ຊາຍໜຸ່ມ
ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຈົດຊື່ພວກເຈົ້ານາຍ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ເຈັດສິບຄົນຂອງເມືອງຊຸກໂກດໃຫ້ກິເດໂອນ
- 15 ແລ້ວກິເດໂອນໄດ້ໄປຫາພວກຊຸກໂກດແລະເວົ້າວ່າ, “ພວກເຈົ້າຈື່ເວລາທີ່ພວກເຈົ້າດູຫມິ່ນປມາດຂ້າພະເຈົ້າ
ຫລືບໍ່ ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດເອົາອາຫານໃຫ້ພວກທະຫານທີ່ອ່ອນແຮງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກິນ
ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈັບເຊບາ ແລະຊັນມູນນາບໍ່ທັນໄດ້ ແຕ່ດຽວນີ້ ພວກເຂົາຢູ່ນີ້ແລ້ວ”
- 16 ກິເດໂອນຈຶ່ງເອົາຫວາຍທີ່ມີໜາມ ແລະໄມ້ໜາມຈາກຖິ່ນກັນດານມາລົງໂທດຜູ້ນຳເມືອງຊຸກໂກດ
- 17 ແລ້ວທຳລາຍທໍຄອຍທີ່ເປນູເອນແລະຂ້າຊາວເມືອງນັ້ນຖິ້ມ
- 18 ແລ້ວທ່ານໄດ້ຖາມເຊບາ ແລະຊັນມູນນາວ່າ, “ຄົນທີ່ພວກເຈົ້າຂ້ານັ້ນມີຮູບຮ່າງຢ່າງໃດ” ພວກເຂົາໄດ້ຕອບ
ວ່າ, “ຄືກັນກັບທ່ານ ພວກເຂົາທຸກໆຄົນຄືກັນກັບພຣະຣາຊກຸມມານ”
- 19 ກິເດໂອນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຂົາເປັນອ້າຍນ້ອງລູກແມ່ດຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານໃນພຣະ
ນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂ້າເຂົາ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າພວກເຈົ້າ”
- 20 ທ່ານຈຶ່ງບອກເຢເທີບຸດຊາຍກົກຂອງທ່ານວ່າ, “ຈຶ່ງໄປຂ້າພວກເຂົາເສັງ” ແຕ່ວ່າເດັກຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ກ້າຖອດ
ດາບອອກ ເຂົາຍ້ານ ເພາະວ່າເຂົາຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່
- 21 ແຕ່ເຊບາ ແລະຊັນມູນນາເວົ້າວ່າ, “ຈຶ່ງມາຂ້າພວກເຮົາດ້ວຍຕົນເອງເທິນ ເພາະວ່າທ່ານເອງເປັນຜູ້ຊາຍ
ເຕັມໂຕຢູ່ແລ້ວ” ດັ່ງນັ້ນ ກິເດໂອນຈຶ່ງຂ້າເຊບາ ແລະຊັນມູນນາ ແລະເອົາຫລຽນຮູບເດືອນທີ່ເອ້ຄໍອູດໄປ
ພ້ອມ

ກິເດໂອນໄດ້ສ້າງຮູບພຣະ

- 22 ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກິເດໂອນວ່າ, “ຂໍທ່ານພ້ອມທັງບຸດຊາຍແລະຫລານຂອງທ່ານ ຈຶ່ງ
ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາເທິນ ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງພວກມິດີ
ອານ”
- 23 ກິເດໂອນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ວ່າ
ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຈົ້າ”
- 24 ກິເດໂອນເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສິ່ງນຶ່ງຈາກພວກເຈົ້າ ຄືຈຶ່ງເອົາຕຸ້ມຫູທີ່ພວກເຈົ້າຍຶດມາໄດ້ນັ້ນໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ” (ພວກມິດີອານຖືຕຸ້ມຫູຄຳເພາະວ່າເຂົາເປັນຄົນທີ່ຢູ່ຕາມຖິ່ນກັນດານ)

- 25 ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຍິນດີທີ່ຈະເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານ” ແລ້ວພວກເຂົາກໍເອົາຜ້າມາປູລົງ ແລະ ເອົາຕຸ້ມຫູທີ່ທ້ອນໂຮມໄດ້ມາວາງໄວ້ໃນຜ້ານັ້ນ
- 26 ຕຸ້ມຫູທີ່ກິເດໂອນຂໍມານັ້ນຊຶ່ງໄດ້ນຶ່ງພັນເຈັດຮ້ອຍເຊເກລ ໂດຍບໍ່ໄດ້ໄລ່ສິ່ງອື່ນໆເຂົ້ານຳເຊັ່ນ ເຄື່ອງເອ້ ສ້ອຍຄໍ ເຄື່ອງນຸ່ງສີມ່ວງທີ່ເຈົ້າຊີວິດມີດີອານນຸ່ງຖື ແລະເຄື່ອງທີ່ຜູກເອ້ຄໍອຸດດ້ວຍ
- 27 ແລ້ວກິເດໂອນໄດ້ສ້າງຮູບພຣະດ້ວຍເຄື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະເອົາໄວ້ໃນເມືອງຂອງທ່ານທີ່ຊື່ວ່າ ໂອຟຣາ ພວກ ອິສຣາເອນທຸກຄົນກໍພາກັນປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາພາກັນນະມັສການຮູບພຣະນັ້ນທີ່ເມືອງໂອຟຣາ ການ ກະທຳເຊັ່ນນີ້ເປັນບ້ວງແຮ້ວສຳລັບກິເດໂອນແລະຄອບຄົວ
- 28 ພວກມີດີອານໄດ້ຜ່າຍແພ້ພວກອິສຣາເອນ ໂດຍສູນເສັງທຸກຢ່າງໃນເວລາທີ່ກິເດໂອນຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ຕື່ນ ແຜ່ນດິນກໍໄດ້ຮັບຄວາມສຸກສຸກຕລອດສີ່ສິບປີ

ມໍຣະນະກັມຂອງກິເດໂອນ

- 29 ຕໍ່ຈາກນັ້ນມາ ກິເດໂອນ (ເຢຣຸບບາອານ) ບຸດຂອງໂຢອັສກກັບຄືນເມືອຢູ່ເຮືອນຂອງຕົນ
- 30 ກິເດໂອນມີບຸດຊາຍເກີດຈາກສາຍໂລທິດຂອງທ່ານເຈັດສິບຄົນ ເພາະທ່ານມີເມັງຫລາຍຄົນ
- 31 ທ່ານຍັງມີເມັງນ້ອຍອີກທີ່ເມືອງເຊເຄມ ເມັງຜູ້ນີ້ມີບຸດຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ອາບິເມເລກ
- 32 ກິເດໂອນບຸດຊາຍຂອງໂຢອັສໄດ້ເສັງຊີວິດໄປໃນວັຍຊະຣາ ສ່ວນລົບຂອງທ່ານໄດ້ຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງ ໂຢອັສບິດາຂອງທ່ານທີ່ເມືອງໂອຟຣາ ຊຶ່ງເປັນເມືອງຂອງຊາວອາບິເອເຊີ
- 33 ຫລັງຈາກກິເດໂອນໄດ້ເສັງຊີວິດແລ້ວ ພວກອິສຣາເອນກໍທັນຫນີອີກ ແລະຫລິ້ນຊູ້ກັບບັນດາພຣະບາອານ ຖືເອົາພຣະບາອານເບຣິດເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ
- 34 ພວກເຂົາຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊົງຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົານັ້ນ
- 35 ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄອບຄົວກິເດໂອນ ທີ່ເຄີຍສ້າງຄຸນງາມຄວາມດີໄວ້ກັບພວກອິສຣາ ເອນ

9. ອາບິເມເລກ

- 1 ຢູ່ມາ ອາບິເມເລກບຸດຂອງເຢຣຸບບາອານ ໄດ້ໄປຫາພວກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງແມ່ທີ່ເມືອງເຊເຄມ ແລ້ວເວົ້າກັບ ເຂົາ ແລະກັບຄອບຄົວທີ່ບ້ານຂອງຕົນວ່າ,
- 2 “ພວກເຈົ້າຕ້ອງການຜູ້ໃດເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກເຈົ້າ ຕ້ອງການລູກຊາຍທັງເຈັດສິບຄົນຂອງເຢຣຸບບາອານ ຫລືວ່າຄົນດຽວ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າກໍເປັນເນື້ອຫນຶ່ງ ແລະກ້ອນເລືອດຂອງພວກເຈົ້າ”
- 3 ແລ້ວພວກພີ່ນ້ອງທາງແມ່ຂອງອາບິເມເລກໄດ້ໄປເວົ້າເຮື່ອງນີ້ຕໍ່ຊາວເຊເຄມແທນເຂົາ ດັ່ງນັ້ນຊາວຊີເຄມຈຶ່ງ ຕັດສິນໃຈຮັບເອົາອາບິເມເລກເປັນຜູ້ປົກຄອງ ເພາະວ່າອາບິເມເລກເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາ
- 4 ພວກເຂົາໄດ້ເອົາເງິນເຈັດສິບແຜ່ນອອກຈາກວິຫານຂອງພຣະບາອານເບຣິດໃຫ້ແກ່ອາບິເມເລກ ສ່ວນເອບິ ເມເລກກໍເອົາເງິນນັ້ນຈ້າງພວກອັນຕະພານໄປນຳ

- 5 ເຂົາມຸ່ງຫນ້າໄປເຮືອນບິດາຂອງເຂົາທີ່ເມືອງໂອຟຣາ ແລະຂ້າລູກຊາຍເຈັດສິບຄົນຂອງເຢຣຸບບາອານຢູ່ ເທິງກ້ອນຫີນດຽວກັນ ໂຢທາມບຸດຊາຍຫລ້າຂອງເຢຣຸບບາອານໄດ້ລີ້ຢູ່ ສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ
- 6 ແລ້ວເຊເຄມທຸກຄົນພ້ອມທັງຊາວເບັດມິນໂລ ກໍພາກັນໄປທີ່ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ອັນສັກສິດທີ່ເມືອງເຊເຄມ ເພື່ອ ແຕ່ງຕັ້ງອາບິເມເລກເປັນເຈົ້າຊີວິດ
- 7 ເມື່ອໂຢທາມໄດ້ຍິນເຮືອງນີ້ ເຂົາກໍໄປຍືນຢູ່ເທິງພູເກຣຮີຊິມ ແລະຮ້ອງໃສ່ເຂົາດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, “ຊາວເຊເຄມ ທັງຫລາຍຈຶ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າອາດຈະຟັງພວກເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າປຽບທຽບວ່າ
- 8 ຄັ້ງນຶ່ງ ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ທັງຫລາຍອອກໄປເລືອກເອົາເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກມັນ ພວກມັນໄດ້ເວົ້າກັບຕົ້ນ ຫມາກກອກວ່າ ຈົ່ງມາເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຮົາເທີນ
- 9 ຕົ້ນຫມາກກອກກໍຕອບວ່າ ຖ້າເຮົາປົກຄອງພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະຕ້ອງເສັງນ້ຳມັນຂອງເຮົາທີ່ເຂົາໃຊ້ຖວາຍກຽດ ແກ່ພຣະທັງຫລາຍແລະແກ່ມະນຸດ
- 10 ຕົ້ນໄມ້ທັງຫລາຍຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຕົ້ນຫມາກເດື່ອວ່າ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມາເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຮົາເທີນ
- 11 ແຕ່ຕົ້ນຫມາກເດື່ອຕອບວ່າ ຖ້າເຮົາປົກຄອງພວກເຈົ້າເຮົາຈະເສັງຫມາກໄມ້ອັນຫອມຫວານຂອງເຮົາ
- 12 ດັ່ງນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ທັງຫລາຍຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຕົ້ນອະງຸ່ນວ່າ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມາເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງເຮົາເທີນ
- 13 ແຕ່ຕົ້ນອະງຸ່ນຕອບວ່າ ຖ້າເຮົາປົກຄອງພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະຕ້ອງເສັງເຫລົ້າອະງຸ່ນທີ່ທຳໃຫ້ພຣະທັງຫລາຍ ແລະມວນມະນຸດມີຄວາມສຸກ
- 14 ແລ້ວຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກົກຫນາມວ່າ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມາເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຮົາເທີນ
- 15 ກົກຫນາມໄດ້ຕອບວ່າ ຖ້າພວກເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າແທ້ ເຊິນມາຊົມຮົ່ມຂອງ ເຮົາ ຖ້າວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ມາໄຟຈະອອກມາຈາກຕົ້ນຫນາມ ແລ້ວໄຫມ້ຕົ້ນສົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ເທິງພູປະເທດເລ ບານອນນີ້”
- 16 ໂຢທາມຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອາບິເມເລກເປັນເຈົ້າຊີວິດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈບໍ່ ພວກເຈົ້າຕອບສນອງຄວາມດີຂອງເຢຣຸບບາອານ ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານແບບນີ້ບໍ່
- 17 ຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອພວກເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ສ່ຽງຊີວິດເພື່ອຊ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກ ມິດີອານ
- 18 ແຕ່ວັນນີ້ພວກເຈົ້າກັບມາຕໍ່ສູ້ຄອບຄົວພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຂ້າລູກຊາຍເຈັດສິບຄົນຂອງທ່ານຢູ່ເທິງ ຫີນກ້ອນດຽວ ແລະແຕ່ງຕັ້ງອາບິເມເລກ ລູກທີ່ເກີດຈາກຍິງຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນເຈົ້າຊີວິດເມືອງເຊເຄມ ເພາະວ່າເຂົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າ
- 19 ຖ້າວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າກະທຳຕໍ່ເຢຣຸບບາອານເປັນຄວາມຈິງແລະສັດຊື່ແທ້ ຂໍໃຫ້ອາບິເມເລກຈຶ່ງມີຄວາມສຸກຢູ່ ກັບພວກເຈົ້າເທີນ
- 20 ຖ້າບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ຄວາມໂຫດຮ້າຍດັ່ງໄຟທີ່ມາຈາກອາບິເມເລກທຳລາຍຊາວເຊເຄມກັບຊາວເບັດມິນ ໂລ ທຳລາຍອາບິເມເລກເຊັ່ນດຽວກັນ

- 21 ແລ້ວໂຍທາມກໍບົບຫນີໄປ ເຂົາໄປອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເບເອີ ເພາະວ່າເຂົາຍ້ານອາບິເມເລກອ້າຍຂອງເຂົາ
- 22 ອາບິເມເລກໄດ້ປົກຄອງອິສຣາເອນສາມປີ
- 23 ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ປີສາດຮ້າຍເຂົ້າສິງລະຫວ່າງອາບິເມເລກກັບຊາວເມືອງເຊເຄມ ຊາວເມືອງເຊເຄມກໍກະບົດຕໍ່ອາບິເມເລກ
- 24 ເພື່ອທາຣຸນກັມທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ບຸດເຈັດສິບຄົນຂອງເຢຣູບບາອານຈະສນອງ ແລະໂທດອັນເກີດຈາກການຂ້າຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ຕົກແກ່ອາບິເມເລກ ພີ່ນ້ອງຜູ້ໄດ້ປະທານເຂົາແລະຕົກແກ່ຊາວເມືອງເຊເຄມ ຜູ້ເສີມກຳລັງມີອາບິເມເລກໃຫ້ຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ
- 25 ຊາວເມືອງເຊເຄມໄດ້ວາງຄົນຄອຍຊຸ່ມດັກໂຈມຕີອາບິເມເລກທີ່ເທິງຍອດພູ ເຂົາກໍບຸ້ນຄົນທັງປວງທີ່ຜ່ານໄປມາທາງນັ້ນ ແລະມີຄົນບອກອາບິເມເລກໃຫ້ຮູ້
- 26 ຝ່າຍກາອັນບຸດເອເບດກັບຍາດຂອງເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງເຊເຄມ ຊາວເຊເຄມໄວ້ເນື້ອເຊື້ອໃຈກາອັນ
- 27 ຈຶ່ງພາກັນອອກໄປໃນສວນອະງຸ່ນເກັບຫມາກມາຢ່າ ທຳການລ້ຽງຂຶ້ນໃນວັດພຣະຂອງເຂົາ ເຂົາຮັບປະທານແລະດື່ມ ແລະແຂ່ງດ່າອາບິເມເລກ
- 28 ກາອັນບຸດເອເບດຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ອາບິເມເລກຄືໃຜ ແລະເຮົາຊາວເຊເຄມເປັນໃຜກັນຈຶ່ງຕ້ອງມາບົວລະບັດເຂົາ ບຸດຂອງເຢຣູບບາອານ ແລະເຊບູນເຈົ້າຫນ້າທີ່ຜູ້ຊ່ອຍກໍເຄີຍບົວລະບັດຄົນຮາໂມຣ໌ບິດາຂອງເຊເຄມບໍ່ແມ່ນຫລື ເຮົາຈະບົວລະບັດຜູ້ນັ້ນເຮັດຫຍັງ
- 29 ຖ້າຄົນເມືອງນີ້ຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເຮົາ ເຮົາຈະຖອດອາບິເມເລກເສັງ ເຮົາຈະທ້າອາບິເມເລກວ່າ “ຈຶ່ງເພີ່ມກອງທັບຂອງທ່ານຂຶ້ນແລ້ວອອກມາເຖີດ”
- 30 ພໍເຊບູນເຈົ້າເມືອງໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງກາອັນບຸດເອເບດກໍໃຈຮ້າຍ
- 31 ຈຶ່ງສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວໄປຫາອາບິເມເລກທີ່ເມືອງອາຣູມາ ວ່າ, “ກາອັນບຸດເອເບດແລະຍາດຂອງເຂົາມາທີ່ເມືອງເຊເຄມ ໄດ້ຍຸແຫຍ່ຊາວເມືອງນັ້ນໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ
- 32 ບັດນີ້ຂໍທ່ານຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ ທັງທ່ານແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ ໄປຊຸ່ມຄອຍຢູ່ໃນທົ່ງນາ
- 33 ຮຸ່ງເຮົາພໍດວງອາທິດຂຶ້ນ ທ່ານຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເດິກ ບຸກຮຸກເຂົ້າເມືອງ ເມື່ອກາອັນກັບກອງທັບອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງກະທຳແກ່ເຂົາຕາມແຕ່ໂອກາດຈະອ່ານວຍ”
- 34 ຝ່າຍອາບິເມເລກ ແລະກອງທັບທີ່ຢູ່ກັບທ່ານກໍລຸກຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ ແບ່ງອອກເປັນສີ່ກອງໄປຊຸ່ມຄອຍຕໍ່ສູ້ເມືອງເຊເຄມ
- 35 ກາອັນບຸດເອເບດກໍອອກໄປຜືນຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງ ອາບິເມເລກກໍລຸກຂຶ້ນພ້ອມກັບກອງທັບທີ່ຢູ່ກັບເຂົາອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ທັນທີ
- 36 ເມື່ອກາອັນເຫັນກອງທັບ ຈຶ່ງເວົ້າກັບເຊບູນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ກອງທັບກຳລັງເຄື່ອນລົງມາຈາກຍອດພູ” ເຊບູນຕອບວ່າ, “ທ່ານເຫັນເງົາພູເປັນຄົນໄປຕີ”
- 37 ກາອັນເວົ້າຂຶ້ນອີກວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ກອງທັບກຳລັງອອກມາຈາກທາງຕົ້ນໂອກຂອງຫມໍ່ຜີ”

- 38 ເຊບູນກໍກ່າວແກ່ກາອັນວ່າ, “ປາກຂອງທ່ານຢູ່ໃສດຽວນີ້ ທ່ານຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ “ອາບິເມເລກຄືໃຜ ທີ່ເຮົາຕ້ອງ
ບົວລະບັດ” ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄົນທີ່ທ່ານຫມິ່ນປມາດບໍ່ແມ່ນຫລື ຈົ່ງຍົກອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາເຖິດ”
- 39 ກາອັນກໍຍ່າງນຳຫນ້າກອງທັບຂອງເຊເຄມອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບອາບິເມເລກ
- 40 ອາບິເມເລກກໍຂັບໄລ່ກາອັນຫນີໄປ ມີຄົນຖືກບາດເຈັບລົ້ມຕາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຈົນເຖິງທາງເຂົ້າ
ປະຕູເມືອງ
- 41 ຝ່າຍອາບິເມເລກກໍອາໄສຢູ່ທີ່ອາຣູມາ ແລະເຊບູນກໍຂັບໄລ່ກາອັນກັບຍາດຂອງເຂົາອອກໄປ ບໍ່ໃຫ້ຢູ່ໃນເຊ
ເຄມຕໍ່ໄປ
- 42 ຮຸ່ງຂຶ້ນ ມີຊາວເມືອງອອກໄປໃນທົ່ງນາ ອາບິເມເລກກໍຮູ້ເຮືອງ
- 43 ທ່ານຈຶ່ງແບ່ງຄົນຂອງທ່ານອອກເປັນສາມກອງ ຊຸ່ມຄອຍຢູ່ທີ່ທົ່ງນາ ທ່ານມອງເບິ່ງ ຄົນອອກມາຈາກເມືອງ
ທ່ານຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນປະຫານເຂົາ
- 44 ສ່ວນອາບິເມເລກກັບທະຫານທີ່ຢູ່ນຳກໍບຸກຮຸກໄປຍືນຢູ່ທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງ ຝ່າຍທະຫານອີກສອງກອງກໍບຸກ
ເຂົ້າໂຈມຕີຄົນທັງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາປະຫານເສັງ
- 45 ອາບິເມເລກໂຈມຕີເມືອງນັ້ນຕລອດວັນຮອດຄ່ຳ ຍຶດເມືອງນັ້ນໄດ້ ແລະຂ້າພັນປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ
ທັງທຳລາຍເມືອງນັ້ນເສັງ ແລ້ວກໍຫວ່ານເກືອລົງໄປ
- 46 ເມື່ອຊາວບ້ານທໍເຊເຄມໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ກໍຫນີເຂົ້າໄປຢູ່ໃນປ້ອມ ໃນວັດຂອງພຣະເອນເບຣິດ
- 47 ມີຄົນໄປບອກອາບິເມເລກວ່າ ຊາວບ້ານທໍເຊເຄມໄດ້ໄປໂຮມກັນຢູ່
- 48 ອາບິເມເລກກໍຂຶ້ນໄປເທິງພູຊັນໂມນ ທັງທ່ານກັບຄືນທີ່ຢູ່ນຳອາບິເມເລກຖືຂວານຕັດກິ່ງໄມ້ບ່າແບກມາ
ທ່ານຈຶ່ງບອກຄົນທີ່ຢູ່ນຳວ່າ, “ເຈົ້າເຫັນຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຫຍັງ ຈົ່ງໄປເຮັດຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ”
- 49 ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງປວງກໍຕັດກິ່ງໄມ້ແບກຕາມອາບິເມເລກໄປສຸມໄວ້ໃນທີ່ປ້ອມ ແລ້ວກໍຈູດໄຟເຜົາປ້ອມນັ້ນ ຊາວ
ບ້ານທໍຄອຍກໍຕາຍຫມົດ ທັງຊາຍແລະຍິງປະມານນຶ່ງພັນຄົນ
- 50 ອາບິເມເລກໄປຍັງເມືອງເທເບສ ຕັ້ງຄ້າຍລ້ອມເມືອງເທເບສໄວ້ ແລະຍຶດເມືອງນັ້ນໄດ້
- 51 ແຕ່ໃນເມືອງມີທໍຮົບແຫ່ງນຶ່ງ ປະຊາຊົນເມືອງນັ້ນກໍຫນີໄປຢູ່ໃນທໍທັງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ ປົດປະຕູຂັງຕົນເອງ
ເສັງ ເຂົາກໍຂຶ້ນໄປເທິງຫລັງຄາທໍຮົບ
- 52 ອາບິເມເລກມາໂຈມຕີທໍຮົບນີ້ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນ ຈົນເຂົ້າມາໃກ້ປະຕູທໍຮົບໄດ້ ຈະເອົາໄຟເຜົາ
- 53 ມີຍິງຄົນນຶ່ງທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາໄດ້ໂຍນຫີນໄມ້ລົງໃສ່ຫົວອາບິເມເລກ ກະໂຫລກຫົວຂອງທ່ານແຕກ
- 54 ທ່ານຈຶ່ງຟ້າວຮ້ອງບອກຄົນຫນຸ່ມທີ່ຖືອາວຸດຂອງທ່ານວ່າ, “ເອົາດາບພັນເຮົາເສັງ ເພື່ອຄົນຈະບໍ່ກ່າວວ່າ “ຜູ້
ຍິງຄົນນຶ່ງຂ້າເຂົາຕາຍ” ຊາຍຫນຸ່ມຂອງທ່ານຄົນນັ້ນແຫງທ່ານທະລຸຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ
- 55 ເມື່ອຄົນອີສຣາເອນເຫັນວ່າອາບິເມເລກເສັງຊີວິດແລ້ວ ຄົນຕ່າງກໍກັບໄປບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ
- 56 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ພຣະເຈົ້າຊົງສນອງຄວາມຊົ່ວທີ່ອາບິເມເລກໄດ້ກະທຳຕໍ່ບິດາຂອງຕົນທີ່ໄດ້ຂ້າພັນອົງເຈັດສິບ
ຄົນຂອງຕົນ

57 ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຊາວເຊເຄມກັບຕົກໃສ່ເທິງຫົວຂອງເຂົາທັງຫລາຍເອງ ຄຳສາບແຊ່ງຂອງໂຢທາມບຸດເຢຣຸບບາອານກໍຕົກຢູ່ເທິງເຂົາທັງຫລາຍ

10. ໂທລາ ແລະຢາອີ

- 1 ຕໍ່ຈາກອາບິເມເລກມີຄົນຂຶ້ນມາຊ່ອຍກູ້ອິສຣາເອນຊື່ ໂທລາບຸດຊາຍຂອງປູວາຜູ້ເປັນບຸດຂອງໂດໂດ ຊາວເຜົ່າອິສຊາຄາ ແລະເຂົາຢູ່ທີ່ເມືອງຊາມິຣ໌ ໃນພູດອຍເອຟຣາອິມ
- 2 ທ່ານປົກຄອງອິສຣາເອນຢູ່ເປັນເວລາຊາວສາມປີ ແລະທ່ານກໍເສັງຊີວິດ ເຂົາຝັງສົບທ່ານໄວ້ທີ່ເມືອງຊາມິຣ໌
- 3 ຕໍ່ມາຢາອີຣ໌ຄົນກິເລອາດໄດ້ຂຶ້ນມາ ແະທ່ານປົກຄອງອິສຣາເອນຢູ່ເປັນເວລາຊາວສອງປີ
- 4 ທ່ານມີບຸດສາມສິບຄົນ ຂີ່ລູກລໍສາມສິບໂຕ ແລະມີເມືອງຢູ່ສາມສິບຫົວເມືອງ ເອີ້ນວ່າເມືອງ ຮາວໂວດຢາອີ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ
- 5 ຢາອີຣ໌ກໍເສັງຊີວິດຖືກຝັງໄວ້ທີ່ເມືອງ ກາໂມນ

ຄົນອັມໂມນບົບບັງຄັບຄົນອິສຣາເອນ

- 6 ຄົນອິສຣາເອນກໍກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະເຈົ້າອີກ ໄປບົວລະບັດພຣະບາອານທັງຫລາຍແລະພວກພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕສພຣະຂອງເມືອງຊີເຣັງ (ອາຣາມ) ພຣະຂອງເມືອງຊີໂດນ ພຣະຂອງເມືອງໂມອາບ ພຣະຂອງຄົນອັມໂມນ ພຣະຂອງຄົນຟິລິສຕິນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບົວລະບັດພຣະອົງ
- 7 ແລະພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າກໍຟຸ່ງຂຶ້ນຕໍ່ຄົນອິສຣາເອນ ຈຶ່ງຊົງຂາຍເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຟິລິສຕິນ ແລະໃນມືຂອງຄົນອັມໂມນ
- 8 ເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງແລະບົບບັງຄັບຄົນອິສຣາເອນໃນປີນັ້ນ ເຂົາໄດ້ບົບບັງຄັບຊາວອິສຣາເອນຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນອາໂມຣິດ ຊຶ່ງຢູ່ໃນກິເລອາດສິບແປດປີ
- 9 ທັງຄົນອັມໂມນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາແລະຕໍ່ສູ້ກັບເປັນຢາມິນ ແລະຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອສາຍຂອງເອຟຣາອິມ ດັ່ງນັ້ນອິສຣາເອນຈຶ່ງເດືອດຮ້ອນຢ່າງຍິ່ງ
- 10 ຄົນອິສຣາເອນຮ້ອງທຸກຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະວ່າຂ້າພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະບົວລະບັດບັນດາພຣະບາອານ”
- 11 ພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບຄືນອິສຣາເອນວ່າ, “ເຮົາບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍບົດປ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເອຢິບຈາກຄົນອາໂມຣິດ ຈາກຄົນອັມໂມນ ແລະຈາກຄົນຟິລິສຕິນຫລື
- 12 ທັງຄົນຊີໂດນ ຄົນອາມາເລກ ແລະຊາວມາໂອນໄດ້ບົບບັງຄັບເຈົ້າ ເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸກເຖິງເຮົາ ແລະເຮົາໄດ້ຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນມືຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 13 ເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ແລະບົວລະບັດພຣະອື່ນ ສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ຊ່ອຍກູ້ເຈົ້າທັງຫລາຍອີກຕໍ່ໄປ

- 14 ຈົ່ງໄປຮ້ອງທຸກຕໍ່ພຣະຊົ່ງເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກບົວລະບັດນັ້ນເຖິດ ໃຫ້ພຣະເຫລົ່ານັ້ນຊ່ວຍບົດປ່ອຍເຈົ້າ
ໃນຍາມທຸກເດືອດຮ້ອນນີ້”
- 15 ແລະຄົນອິສຣາເອນກາບທູນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳບາບແລ້ວ ຂໍພຣະອົງຊົງກະທຳ
ແກ່ຂ້າພຣະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບ ຂ້າພຣະອົງຂໍອ້ອນວອນພຽງວ່າ ຂໍຊົງຊ່ວຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ
ໃນວັນນີ້ເຖິດ”
- 16 ດັ່ງນັ້ນເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງເລີກຖືພຣະອິນ ແລະບົວລະບັດພຣະເຈົ້າ ຝ່າຍພຣະອົງຊົງເດືອດຮ້ອນພຣະທັຍ
ດ້ວຍຄວາມທຸກເຂັ້ນຂອງອິສຣາເອນ
- 17 ຝ່າຍຄົນອັມໂມນກໍຖືກເອີ້ນໃຫ້ຈັບອາວຸດ ເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍໃນກິເລອາດ ແລະຄົນອິສຣາເອນກໍມາພ້ອມກັນ
ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ມິສປາ
- 18 ແລະປະຊາຊົນ ຄົບັນດາຫົວໜ້າຂອງຄົນກິເລອາດເວົ້າກັນວ່າ, “ຜູ້ໃດທີ່ຈະເປັນຄົນແຮກທີ່ຈະເຂົ້າຕໍ່ສູ້ກັບ
ຄົນອັມໂມນ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຫົວໜ້າຂອງຊາວກິເລອາດທັງຫມົດ”

11. ເຢັຟທາຊ່ວຍບົດປ່ອຍອິສຣາເອນ

ຈາກຄົນອັມໂມນ

- 1 ເຢັຟທາຄົນກິເລອາດເປັນທະຫານທີ່ເກັ່ງກ້າ ແຕ່ເປັນບຸດຂອງຍິງໂສເພນີ ກິເລອາດເປັນບິດາຂອງເຢັຟທາ
- 2 ເມັງແທ້ຂອງກິເລອາດມີບຸດຊາຍຫລາຍຄົນ ແລະເມື່ອພວກບຸດເຫລົ່ານັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງໄລ່ເຢັຟທາອອກ
ໄປເສັຽໂດຍກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຈະມີສ່ວນໃນມໍຣະດົກຂອງພໍ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ ເພາະເຈົ້າເປັນລູກຂອງຍິງຄົນອື່ນ”
- 3 ເຢັຟທາຈຶ່ງຫນີຈາກພື້ນືອງຂອງຕົນໄປອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂຕບ ພວກນັກເລງກໍມົວສຸ່ມກັບເຢັຟທາ ແລະ
ຕິດຕາມເຂົາໄປທ່ຽວກໍ່ກວນ
- 4 ຕໍ່ມາພາຍຫລັງຄົນອັມໂມນໄດ້ທຳສົງຄາມກັບຄົນອິສຣາເອນ
- 5 ແລະເມື່ອຄົນອັມໂມນທຳສົງຄາມກັບອິສຣາເອນນັ້ນ ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງກິເລອາດໄດ້ໄປເພື່ອຈະພາເຢັ
ຟທາມາຈາກແຜ່ນດິນໂຕບ
- 6 ເຂົາກ່າວແກ່ເຢັຟທາວ່າ, “ຈົ່ງມາເປັນຫົວໜ້າຂອງເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນອັມໂມນ”
- 7 ແຕ່ເຢັຟທາກ່າວແກ່ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກິເລອາດວ່າ, “ທ່ານບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂັບໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ເສັຽຈາກເຊື້ອສາຍພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດອກຫລີ ເມື່ອຍາມທຸກຍາກທ່ານຈະມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຫຍັງ
- 8 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກິເລອາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຢັຟທາວ່າ, “ເຫດທີ່ເຮົາກັບມາຫາທ່ານໃນເທື່ອນີ້ ກໍດ້ວຍຕ້ອງການ
ໃຫ້ທ່ານໄປກັບເຮົາສູ້ຮົບກັບຄົນອັມໂມນ ແລ້ວມາເປັນຫົວໜ້າຂອງເຮົາທີ່ຈະປົກຄອງຊາວກິເລອາດທັງ
ປວງ”

- 9 ເຢັຟທາຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກິເລອາດວ່າ, “ຖ້າທ່ານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນບ້ານເພື່ອທຳເສີກກັບຄືນ ອັມໂມນ ແລະຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງ ທ່ານ”
- 10 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກິເລອາດຈຶ່ງຕອບເຢັຟທາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຍານລະຫວ່າງເຮົາ ເຮົາຈະກະ ທຳຕາມທີ່ທ່ານສັ່ງທຸກປະການ”
- 11 ເຢັຟທາຈຶ່ງໄປກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກິເລອາດ ແລະປະຊາຊົນກໍຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າ ແລະເປັນປະມຸກ ຂອງເຂົາ ແລ້ວເຢັຟທາກໍກ່າວຄຳທີ່ຕົກລົງກັນທັງສິ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເມືອງມິສປາ
- 12 ເຢັຟທາຈຶ່ງສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວໄປຍັງກະສັດຄົນອັມໂມນຖາມວ່າ, “ທ່ານມີເຮືອງຫຍັງກັບຂ້າພະເຈົ້າ ທ່ານຈຶ່ງຍົກ ມາຕໍ່ສູ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ”
- 13 ກະສັດຄົນອັມໂມນຕອບຜູ້ນຳຂ່າວຂອງເຢັຟທາວ່າ, “ເພາະວ່າເມື່ອອິສຣາເອນອອກມາຈາກເອຢິບໄດ້ຍຶດ ແຜ່ນດິນຂອງເຮົາໄປ ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳອາຣ໌ໂນນເຖິງແມ່ນ້ຳຢັບໂບກ ແລະເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ບັດນີ້ຂໍຄືນເມືອງ ເຫລົ່ານັ້ນເສັຽໂດຍດີ”
- 14 ເຢັຟທາກໍສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວໄປຫາຄົນອັມໂມນອີກ
- 15 ໃຫ້ກ່າວວ່າ, “ເຢັຟທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ຍຶດແຜ່ນດິນຂອງໂມອາບ ຫລືແຜ່ນດິນຂອງຄົນອັມ ໂມນ
- 16 ແຕ່ເມື່ອອິສຣາເອນອອກຈາກເອຢິບ ເຂົາໄດ້ເດີນໄປທາງຖິ່ນກັນດານເຖິງທະເລແດງ ແລະມາເຖິງກາເດສ
- 17 ອິສຣາເອນຈຶ່ງສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວໄປຍັງກະສັດເອໂດມກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອະນຸຍາດຍົກຜ່ານເມືອງຂອງທ່ານ ໄປ” ແຕ່ກະສັດເອໂດມບໍ່ພັງ ແລະກໍໄດ້ລົງຄຳຂໍເຊັ່ນດຽວກັນໄປຍັງກະສັດເມືອງໂມອາບເຫມືອນກັນ ແຕ່ ທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ຕົກລົງ ດັ່ງນັ້ນອິສຣາເອນຈຶ່ງຄ້າງຢູ່ທີ່ກາເດສ
- 18 ແລ້ວເຂົາກໍເດີນໄປໃນຖິ່ນກັນດານອ້ອມແຜ່ນດິນໂມອາບ ແລະມາທາງດ້ານຕາເວັນອອກຂອງແຜ່ນດິນໂມ ອາບ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ຟາກເຫນືອຂອງແມ່ນ້ຳອາຣ໌ໂນນ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນຂອງໂມອາບ ເພາະວ່າແມ່ນ້ຳອາຣ໌ໂນນເປັນເຂດແດນຂອງໂມອາບ
- 19 ອິສຣາເອນຈຶ່ງສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວໄປຫາຊີໂຮນກະສັດຄົນອາໂມຣິດ ກະສັດກຸງເຮສໂບນ ອິສຣາເອນຮຽນທ່ານວ່າ “ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຜ່ານແຜ່ນດິນຂອງທ່ານໄປຍັງປະເທດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ”
- 20 ແຕ່ຊີໂຮນບໍ່ວ່າງທີ່ຈະໃຫ້ອິສຣາເອນໄດ້ຜ່ານເຂດແດນຂອງຕົນ ສະນັ້ນຊີໂຮນຈຶ່ງໄດ້ຮວບຮວມປະຊາຊົນ ຂອງທ່ານ ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ຢາຣັສ ແລະສູ້ຮົບກັບອິສຣາເອນ
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງມອບຊີໂຮນ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງທ່ານໄວ້ໃນມືອິສຣາ ເອນ ເຂົາກໍຜ່າຍແພ້ໄປ ອິສຣາເອນຈຶ່ງຍຶດຄອງແຜ່ນດິນຂອງຄົນອາໂມຣິດຊຶ່ງເປັນຊາວເມືອງນັ້ນ
- 22 ເຂົາຍຶດເຂດແດນຂອງຄົນອາໂມຣິດຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳອາຣ໌ໂນນເຖິງແມ່ນ້ຳຢັບໂບກ ແລະຕັ້ງແຕ່ຖິ່ນກັນດານ ເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

- 23 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຈຶ່ງຂັບໄລ່ຄົນອາໂມຣິດອອກເສັງ ໃຫ້ອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເຂົ້າຍຶດຄອງ ຝ່າຍທ່ານຈະມາຖືເອົາເປັນກຳມະສິດເຊັ່ນນັ້ນຫລື
- 24 ທ່ານບໍ່ຖືກຳມະສິດສິ່ງຊຶ່ງພຣະເຄໂມສພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານມອບໃຫ້ທ່ານຍຶດຄອງດອກຫລື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຂັບໄລ່ຜູ້ໃດໄປໃຫ້ພົ້ນຫນ້າເຮົາ ເຮົາກໍຍຶດຄອງທີ່ຂອງຜູ້ນັ້ນ
- 25 ຝ່າຍທ່ານຈະດຶກວ່າບາລາກບຸດຂອງຊີບໂປຣ໌ກະສັດເມືອງໂມອາບຫລື ທ່ານເຄີຍແຂ່ງຂັນກັບອິສຣາເອນຫລື ທ່ານເຄີຍຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາທັງຫລາຍຫລື
- 26 ເມື່ອອິສຣາເອນອາໄສຢູ່ໃນກຸງເຮສໂບນແລະຊົນນະບົດຂອງກຸງນັ້ນ ແລະໃນເມືອງອາໂຣເອີ ແລະຊົນນະບົດໃນເມືອງນັ້ນ ແລະຢູ່ໃນບັນດາຫົວເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳອາຣໂນນເຖິງສາມຮ້ອຍປີ ເປັນຫຍັງທ່ານບໍ່ເອີ້ນຄົນເສັງພາຍໃນເວລານັ້ນ
- 27 ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດຕໍ່ທ່ານ ແຕ່ທ່ານໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນການທີ່ທຳສິ່ງຄາມກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ພິພາກສາລະຫວ່າງຄົນອິສຣາເອນແລະຄົນອັມໂມນໃນວັນນີ້”
- 28 ແຕ່ກະສັດຂອງຄົນອັມໂມນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງໃນຄຳຂອງເຢື່ອທາຊຶ່ງທ່ານສົ່ງໄປໃຫ້
- 29 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍມາສະຖິດຢູ່ກັບເຢື່ອທາ ທ່ານຈຶ່ງຍົກຜ່ານກິເລອາດ ແລະມານັສເຊ ແລະຜ່ານມິສປາແຫ່ງກິເລອາດ ແລະຈາກມິສປາແຫ່ງກິເລອາດ ທ່ານຍົກຜ່ານຕໍ່ໄປເຖິງທີ່ຄົນອັມໂມນ
- 30 ແລະເຢື່ອທາບົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງຊົງມອບຄົນອັມໂມນໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າພະອົງແລ້ວ
- 31 ຜູ້ໃດທີ່ອອກມາຈາກປະຕູເຮືອນຂອງຂ້າພະອົງເພື່ອຕ້ອນຮັບຂ້າພະອົງເມື່ອຂ້າພະອົງມີໄຊກັບມາຈາກຄົນອັມໂມນນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຂອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂ້າພະອົງຈະຖວາຍຜູ້ນັ້ນເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ”
- 32 ແລ້ວເຢື່ອທາຈຶ່ງຍົກຂ້າມໄປສູ່ຮີບກັບຄົນອັມໂມນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ
- 33 ທ່ານໄດ້ປະທານເຂົາຈາກອາໂຣເອີຈົນເຖິງທີ່ໄກ້ໆເມືອງມິນນິທຣວ່ມຊາວຫົວເມືອງ ແລະໄກໄປຈົນເຖິງອາເບນເກຣາມິມ ຜູ້ຄົນລົ້ມຕາຍຫລາຍ ຄົນອັມໂມນຈຶ່ງຫມົດອຳນາດຢູ່ໃຕ້ຄົນອິສຣາເອນ

ບຸດສາວຂອງເຢື່ອທາ

- 34 ແລ້ວເຢື່ອທາກໍກັບມາບ້ານທີ່ມິສປາ ເບິ່ງແມ່, ບຸດຕຣີຂອງທ່ານພ້ອມລຳອອກມາຕ້ອນຮັບທ່ານ ນາງເປັນບຸດຕຣີຄົນດຽວ ນອກຈາກບຸດຕຣີຄົນນີ້ທ່ານບໍ່ມີບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງເລີຍ
- 35 ເມື່ອທ່ານເຫັນນາງອອກມາແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຈົກເສື້ອຜ້າຂອງທ່ານກ່າວວ່າ, “ໂອ ລູກເອີຍ ຫົວໃຈພໍ່ແທບຈະແຕກຕາຍແລ້ວ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແມ່ນລູກທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດເຊັ່ນນີ້ ເພາະພໍ່ໄດ້ອ້າປາກບົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ ຈະຄືນຄຳກໍບໍ່ໄດ້”
- 36 ນາງຈຶ່ງເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ ເມື່ອພໍ່ອອກປາກສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ຢ່າງໃດ ຂໍພໍ່ກະທຳກັບຂ້ານ້ອຍຢ່າງນັ້ນເຖິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງແກ້ແຄ້ນຄົນອັມໂມນສັດຕູເພື່ອພໍ່ແລ້ວ”

- 37 ນາງເວົ້າກັບບິດາຂອງນາງວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຢ່າງນີ້ເຖິດ ຂໍປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໄວ້ສອງເດືອນ ຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ອອກຈາກບ້ານແລະລົງໄປເທິງພູ ຮ້ອງໃຫ້ຄຳຄວນເຖິງຄວາມເປັນພົມມະຈາຣີຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍກັບຫມູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ານ້ອຍ”
- 38 ທ່ານຈິ່ງຕອບວ່າ, “ໄປເຖິດ” ແລະທ່ານກໍປ່ອຍນາງໄປສອງເດືອນ ນາງກໍອອກໄປ ນາງແລະພວກຫມູ່ເພື່ອນຂອງນາງ ແລ້ວຮ້ອງໃຫ້ຄຳຄວນເຖິງຄວາມເປັນພົມມະຈາຣີຂອງນາງສອງເດືອນ
- 39 ຢູ່ມາເມື່ອຄົບສອງເດືອນ ນາງກໍກັບມາຫາບິດາຂອງນາງ ແລະທ່ານກໍກະທຳກັບນາງຕາມທີ່ໄດ້ບັນໄວ້ ນາງຍັງບໍ່ເຄີຍສົມສູ່ກັບຊາຍໃດເລີຍ
- 40 ແລະກໍເປັນຫມູ່ມຸມໃນອິສຣາເອນທີ່ບຸດສາວຊາວອິສຣາເອນໄປຮ້ອງໄຫ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ບຸດຕຣີຂອງເຢຟທາຄົນກິເລອາດປີລະສີ່ວັນ

12. ເຢຟທາແລະຄົນເອຟຣາອິມ

- 1 ຝ່າຍຄົນເອຟຣາອິມຖືກເອີ້ນໃຫ້ຈັບອາວຸດຂ້າມໄປເຖິງຊາໂຟນ ເວົ້າກັບເຢຟທາວ່າ, “ເຫດໃດທ່ານຍົກຂ້າມໄປຮົບຄົນອັມໂມນ ແຕ່ບໍ່ເອີ້ນເຮົາໄປນຳ ເຮົາຈະຈູດໄຟເຜົາເຮືອນທັບທ່ານເສັງ”
- 2 ເຢຟທາຈິ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນເຮັດການເສິກາໃຫຍ່ກັບພວກອັມໂມນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນທ່ານໃຫ້ຊ່ອຍທ່ານບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນມີເຂົາ
- 3 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າທ່ານຈະບໍ່ຊ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍສູງງຽງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂ້າມໄປຮົບກັບຄົນອັມໂມນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວັນນີ້ທ່ານຈະຂຶ້ນມາທຳເສິກາກັບຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເຫດອັນໃດ”
- 4 ເຢຟທາຈິ່ງຮວບຮວມຊາວກິເລອາດສູ້ຮົບກັບຄົນເອຟຣາອິມ ຄົນກິເລອາດກໍປະທານຄົນເອຟຣາອິມ ເພາະເຂົາກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຊາວກິເລອາດ ເຈົ້າເປັນຄົນຫລົບຫນີຂອງຊາວເອຟຣາອິມຖ້າມາກາງຄົນເອຟຣາອິມແລະມານັສເຊ”
- 5 ຊາວກິເລອາດກໍເຂົ້າຍຶດທ່າຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຄົນເອຟຣາອິມຂ້າມ ເມື່ອຄົນເອຟຣາອິມທີ່ຫລົບຫນີຄົນໃດມາບອກວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້າມໄປແດ່” ຄົນກິເລອາດຈະຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນເອຟຣາອິມບໍ່” ເມື່ອເຂົາຕອບວ່າ, “ບໍ່”
- 6 ເຂົາຈະບອກວ່າ, “ຈິ່ງເວົ້າຄຳວ່າ ຊີບໂບເລທ” ຄົນນັ້ນຈະວ່າ “ຊີບໂບເລທ” ເພາະຄົນເອຟຣາອິມຜັນສຽງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຂົາຈິ່ງຈັບຄົນນັ້ນແລະຂ້າເສັງທີ່ທ່າຂ້າມ ເມື່ອນັ້ນມີຄົນເອຟຣາອິມຕາຍສິ້ຫມິນສອງພັນຄົນ
- 7 ເຢຟທາບົກຄອງອິສຣາເອນຢູ່ຫົກປີແລ້ວ ເຢຟທາຊາວກິເລອາດກໍເສັງຊີວິດ ແລະຖືກຝັງໄວ້ໃນຫົວເມືອງນຶ່ງໃນກິເລອາດ

ອິບຊານາ ເອໂລນ ແລະອັບໂດນ

- 8 ຕໍ່ຈາກເຢຟທາມາຄື ອິບຊານແຫ່ງເປັດເລເຮັມໄດ້ບົກຄອງອິສຣາເອນ

- 9 ທ່ານມີບຸດຊາຍສາມສິບຄົນ ແລະບຸດສາວສາມສິບຄົນທ່ານໃຫ້ແຕ່ງງານກັບຄົນນອກເຜົ່າຂອງທ່ານ ແລະ ທ່ານນຳບຸດສາວສາມສິບຄົນຂອງຄົນນອກເຜົ່າມາໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍຂອງທ່ານ ທ່ານປົກຄອງອິສຣາເອນຢູ່ເຈັດ ປີ
- 10 ແລ້ວອັບຊານກໍ່ເສັງຊີວິດ ຖືກຝັງໄວ້ທີ່ເບັດເລເຮັມ
- 11 ຕໍ່ຈາກທ່ານມາ ເອໂລນຄົນເຊບູລູນປົກຄອງອິສຣາເອນ ແລະທ່ານປົກຄອງອິສຣາເອນສິບປີ
- 12 ແລ້ວເອໂລນຄົນເຊບູລູນກໍ່ເສັງຊີວິດ ແລະຖືກຝັງໄວ້ທີ່ອັຍຢາໂລນໃນເຂດແດນຂອງເຜົ່າເຊບູລູນ
- 13 ຕໍ່ຈາກທ່ານມາ ອັບໂດນບຸດຮິນເລນຊາວປີຣາໂທນປົກຄອງອິສຣາເອນ
- 14 ທ່ານມີບຸດຊາຍສິບສິບຄົນ ແລະຫລານຊາຍສາມສິບຄົນ ຂີ່ລໍເຈັດສິບໂຕ ທ່ານປົກຄອງອິສຣາເອນຢູ່ແປດປີ
- 15 ແລ້ວອັບໂດນບຸດຮິນເລນຊາວປີຣາໂທນກໍ່ເສັງຊີວິດຖືກຝັງໄວ້ທີ່ປີຣາໂທນໃນເຂດແດນຂອງເອຟຣາອິມໃນພູ ດອຍຂອງຄົນອາມາເລກ

13. ກຳເນີດຂອງແຊມຊັນ

(ຈຸບ 6:1-21)

- 1 ພວກອິສຣາເອນໄດ້ທຳບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພວກຟິລິ ສຕິນເປັນເວລາສີ່ສິບປີ
- 2 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ມາໂນອາ ເຂົາມາຈາກເມືອງໂຊຣາ ເປັນຄົນໃນຕະກູນດານ ສ່ວນເມັງຂອງເຂົານັ້ນເປັນ ຄົນບໍ່ມີບຸດ
- 3 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງປາກົດຕໍ່ນາງ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນບໍ່ມີບຸດ ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ເຈົ້າຈະຖືພາ ຈະໄດ້ບຸດຊາຍ
- 4 ຈຶ່ງລະວັງຢ່າຕື່ມນ້ຳອະງຸ່ນ ຫລືເຫລົ້າ ແລະຢ່າກິນອາຫານທີ່ຫວງຫ້າມ
- 5 ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືພາ ແລະຈະໄດ້ບຸດຊາຍ ນັບແຕ່ມີບຸດຊາຍເຈົ້າເກີດມາ ເຂົາຈະເປັນນາຊີຣີທີ່ອຸທິດຕົວແດ່ ພຣະເຈົ້າ ສະນັ້ນ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ຕັດຜົມໃຫ້ເຂົາຈັກເທື່ອ ເຂົາຈະເປັນຄົນເລີ້ມຊ່ອຍກູ້ພວກອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນ ຈາກເງື້ອມມືຂອງພວກຟິລິສຕິນ”
- 6 ຄັນແລ້ວ ຍິງຄົນນັ້ນກໍ່ໄປບອກຜົວຂອງຕົນວ່າ, “ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້ອຍ ທ່ານເປັນຫນ້າຍ້ານດັ່ງ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍເອງກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖາມເລີຍວ່າທ່ານມາຈາກໃສ ແລະທ່ານກໍ່ບໍ່ໄດ້ບອກຊື່ຂອງທ່ານໃຫ້ ຂ້ອຍຮູ້ຈັກ
- 7 ແຕ່ທ່ານໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າ ຂ້ອຍຈະຕ້ອງຖືພາແລະຈະໄດ້ບຸດຊາຍ ທ່ານຍັງໄດ້ບອກຂ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຕື່ມນ້ຳອະງຸ່ນ ຫລືເຫລົ້າ ແລະຢ່າກິນອາຫານທີ່ຫວງຫ້າມ ເພາະເດັກນ້ອຍນັ້ນຈະເປັນຄົນນາຊີຣີທີ່ອຸທິດຕົວແດ່ພຣະເຈົ້າ ຕລອດຊີວິດຂອງເຂົາ”

- 8 ແລ້ວມາໂນອາກໍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງໂຜດສົ່ງຄົນຂອງພຣະອົງ ກັບຄືນມາຫາພວກຂ້າພຣະອົງອີກແລະຂໍຊົງບອກພວກຂ້າພຣະອົງວ່າຈະທຳຢ່າງໃດກັບເດັກທີ່ຈະເກີດມານັ້ນ”
- 9 ສ່ວນພຣະເຈົ້າກໍຊົງກະທຳຕາມຄຳທີ່ມາໂນອາຂໍຮ້ອງ ຄືທູດຂອງພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນມາຫາຍິງນັ້ນໃນຂນະທີ່ນາງກຳລັງນັ່ງຢູ່ໃນທົ່ງນາ ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ມາໂນອາຜູ້ເປັນຜົວບໍ່ໄດ້ຢູ່ຫີນນຳນາງ
- 10 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງແລ່ນໄປບອກຜົວຂອງນາງວ່າ, “ນີ້ແຫລະ ຜູ້ທີ່ມາຫາຂ້ອຍມີກ່ອນນັ້ນໄດ້ປາກົດຕໍ່ຂ້ອຍອີກແລ້ວ”
- 11 ມາໂນອາຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຕາມເມັງໄປ ເຂົາໄດ້ໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະຖາມວ່າ, “ແມ່ນທ່ານນີ້ບໍ່ ທີ່ເປັນຜູ້ເວົ້າກັບ ຍິງຄົນນີ້ຫລື” ຊາຍຄົນນັ້ນກໍຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ”
- 12 ມາໂນອາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເມື່ອຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້ານັ້ນກາຍເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ ເດັກນັ້ນຈະຕ້ອງປະພຶດຢ່າງໃດ ແລະຈະເຮັດຫຍັງ”
- 13 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕອບມາໂນອາວ່າ, “ເມັງຂອງເຈົ້າຕ້ອງທຳທຸກຢ່າງຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບອກນາງນັ້ນ ຢ່າງແນ່ນອນ
- 14 ນາງບໍ່ຕ້ອງຕື່ມນ້ຳອະງຸ່ນ ຫລືເຫລົ້າ ແລະຢ່າກິນອາຫານທີ່ຫວງຫ້າມ ນາງຕ້ອງທຳທຸກສິ່ງຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ ບອກນາງແລ້ວ”
- 15 ເມື່ອງຈາກມາໂນອາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, “ກະຮຸນາຢູ່ນີ້ ກ່ອນ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທັງສອງເອົາແບ້ນ້ອຍມາຈັດແຈ່ງອາຫານໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານເສັງກ່ອນ”
- 16 ແຕ່ທູດອົງນັ້ນເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ ຖ້າວ່າເຮົາຢູ່ນີ້ ເຮົາກໍຈະບໍ່ກິນອາຫານຂອງເຈົ້າ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຢາກຈັດແຈ່ງອາ ຫານ ຈຶ່ງເອົາແບ້ນັ້ນເຜົາຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 17 ມາໂນອາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ທູດອົງນັ້ນວ່າ, “ກະຮຸນາບອກຊື່ຂອງທ່ານໃຫ້ເຮົາຮູ້ດ້ວຍ ຫາກເມື່ອໃດຄຳທີ່ທ່ານບອກນີ້ ກາຍເປັນຈິງ ເຮົາຈະໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ທ່ານ”
- 18 ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, “ຊື່ຂອງເຮົາເປັນເຮືອງອັດສະຈັນ ເຈົ້າຢາກຮູ້ຈັກເຮັດຫຍັງ”
- 19 ແລ້ວມາໂນອາໄດ້ເອົາແບ້ຫນຸ່ມກັບເມັດເຂົ້າໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາຫີນຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງກະທຳການ ອັດສະຈັນ
- 20 ໃນຂນະທີ່ແປວໄຟກຳລັງລຸກຂຶ້ນຈາກແທ່ນບູຊາ ມາໂນອາແລະເມັງກໍເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນໄປ ສູ່ສວັນໃນແປວໄຟນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນຫມູບລົງດິນ
- 21 ມາໂນອາຮູ້ວ່າຊາຍນັ້ນແມ່ນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້ ຫລັງຈາກນັ້ນ ມາໂນອາກັບເມັງຂອງເຂົາກໍບໍ່ເຫັນ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ
- 22 ແລ້ວມາໂນອາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເມັງຂອງເຂົາວ່າ, “ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ”

- 23 ແຕ່ເມັງຂອງເຂົາຕອບວ່າ, “ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕ້ອງການຂ້າພວກເຮົາ ພຣະອົງຄົງບໍ່ຍອມຮັບເອົາເຄື່ອງ
ບູຊາຂອງພວກເຮົາ ແລະຄົງບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງທັງຫລາຍນີ້ ພຣະອົງຄົງບໍ່ບອກເຮືອງຢ່າງນີ້ໃຫ້ພວກ
ເຮົາຮູ້ຈັກດອກ”
- 24 ຕໍ່ມາ ຍິງຜູ້ນີ້ກໍໄດ້ບຸດຊາຍແລະໃສ່ຊື່ວ່າ ແຊມຊັນ ເດັກນີ້ກໍຈະເຮັດເຕີບໂຕຂຶ້ນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງ
ອວຍພອນເຂົາ
- 25 ໃນຂນະທີ່ເຂົາຢູ່ໃນຄ້າຍພັກຊາວດານ ລະຫວ່າງເມືອງໂຊຣາກັບເມືອງເອສຕາໂອນ ພຣະວິນຍານຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳໃຫ້ເຂົາມີຈິດໃຈກະວົນກະວາຍ

14. ແຊມຊັນແລະຍິງສາວຊາວຕີມນາ

- 1 ແຊມຊັນໄດ້ລົງໄປໃນເມືອງຕີມນາ ໃນເມືອງນີ້ເຂົາສັງເກດເຫັນຍິງສາວພິລິສຕິນຄົນນຶ່ງ
- 2 ເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນມາເຮືອນແລະເວົ້າສູ່ພໍ່ແມ່ພັງ “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັງເກດເຫັນຍິງສາວຊາວພິລິສຕິນຄົນນຶ່ງຢູ່ໃນ
ເມືອງຕີມນາ ຂ້ານ້ອຍຢາກແຕ່ງງານກັບນາງ ໄປສູ່ຂຶ້ນາງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່”
- 3 ແຕ່ພໍ່ແມ່ໄດ້ຕອບວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໄປເອົາເມັງຊາວພິລິສຕິນ ຊຶ່ງພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ເຈົ້າ
ຊອກຫາຜູ້ສາວໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເອງ ແລະໃນພວກປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົານີ້ບໍ່ມີຊັ້ນບໍ່” ແຕ່ແຊມຊັນ
ບອກພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍພໍໃຈນຳນາງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ ໄປສູ່ຂຶ້ນາງມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່”
- 4 ສ່ວນພໍ່ແມ່ຂອງແຊມຊັນກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ແມ່ນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳພາແຊມຊັນທຳດັ່ງນີ້ ເພາະພຣະອົງຊົງຊອກຫາໂອກາດຕໍ່ສູ້ກັບພວກພິລິສຕິນຢູ່ ແລະ
ໃນເວລານີ້ພວກອິສຣາເອນກໍຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພວກພິລິສຕິນ
- 5 ຕໍ່ມາ ແຊມຊັນໄດ້ລົງໄປເມືອງຕີມນາພ້ອມກັບພໍ່ແມ່ ເມື່ອພວກເຂົາໄປຮອດສວນອະງຸ່ນຂອງເມືອງນັ້ນ ມີ
ສິ່ງຫນຸ່ມໂຕນຶ່ງຮ້ອງກຳຮາບເຂົ້າໃສ່ແຊມຊັນ
- 6 ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ແຊມຊັນມີກຳລັງຈິກສິງໂຕນັ້ນດ້ວຍມືເປົ່າ ເຫມືອນດັ່ງ
ຈິກແປ້ໂຕນ້ອຍໆ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ພໍ່ແມ່ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ທ່ານທຳນັ້ນ
- 7 ຄັນແລ້ວ ທ່ານກໍໄປລົມສາວຜູ້ນັ້ນ ແລະພໍໃຈໃນນາງຫລາຍ
- 8 ບໍ່ພໍເທົ່າໃດວັນຕໍ່ມາ ແຊມຊັນກໍກັບມາແຕ່ງງານກັບນາງ ໃນເວລາມານັ້ນທ່ານໄດ້ແວ່ອອກຈາກທາງໄປເບິ່ງ
ຊາກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຂ້ານັ້ນ ທ່ານກໍປະຫລາດໃຈ ເມື່ອໄດ້ເຫັນຮັງເຜິ້ງຢູ່ໃນຊາກສິ່ງນັ້ນ
- 9 ທ່ານຈຶ່ງບິບເອົານ້ຳເຜິ້ງໃສ່ມືແລະກິນໄປຕາມທາງ ເມື່ອໄປຮອດພໍ່ແມ່ ທ່ານໄດ້ແບ່ງນ້ຳເຜິ້ງນັ້ນໃຫ້ທ່ານກິນ
ນຳ ພໍ່ແມ່ຂອງທ່ານກໍກິນ ແຕ່ແຊມຊັນບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຂົາເລີຍວ່າ ທ່ານໄດ້ເອົານ້ຳເຜິ້ງນັ້ນມາຈາກຊາກສິ່ງ
- 10 ແລ້ວພໍ່ຂອງແຊມຊັນໄດ້ໄປບ້ານຂອງຍິງສາວນັ້ນ ແລະແຊມຊັນກໍຈັດການກິນລ້ຽງຂຶ້ນໃນທີ່ນັ້ນຕາມທຳນຽມ
ຂອງພວກຊາຍຫນຸ່ມ
- 11 ເມື່ອພວກພິລິສຕິນເຫັນທ່ານ ພວກເຂົາກໍເອົາຊາຍຫນຸ່ມສາມສິບຄົນໄປຮ່ວມກັບທ່ານ

- 12 ແຊມຊັນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າທວາຍຈັກຂໍ້ນຶ່ງ ຖ້າພວກເຈົ້າທວາຍຄວາມຫມາຍໄດ້ພາຍໃນເຈັດວັນ ກ່ອນພິທີແຕ່ງງານນີ້ສິ້ນສຸດລົງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາຜ້າປູນອນ ແລະເສື້ອຕົວຈົບງາມແນວລະສາມສິບຕົວໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ
- 13 ຄັນຖ້າພວກເຈົ້າບອກບໍ່ໄດ້ ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້ານຳເອົາສິ່ງຂອງຢ່າງດຽວກັນນີ້ມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ” ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ແຊມຊັນວ່າ, “ຈຶ່ງບອກຄຳທວາຍນັ້ນມາ”
- 14 ແຊມຊັນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ມີອາຫານກໍເນື່ອງມາຈາກຜູ້ກິນ ມີຂອງອັນຫວານກໍເນື່ອງມາຈາກຜູ້ມີແຮງ” ສາມວັນຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍຍັງຕີຄວາມຫມາຍຂອງຄຳທວາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້
- 15 ໃນວັນທີ່ສີ່ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເມັງຂອງແຊມຊັນວ່າ, “ຈຶ່ງທຳກິນອຸປາຍໃຫ້ຜົວຂອງເຈົ້າບອກຄວາມຫມາຍຂອງຄຳທວາຍນັ້ນແກ່ພວກເຮົາແດ່ ຖ້າວ່າເຈົ້າບໍ່ຍອມປະຕິບັດ ພວກເຮົາຈະເຜົາເຮືອນຂອງພໍ່ເຈົ້າພ້ອມກັບເຈົ້າດ້ວຍ ເຈົ້າທັງສອງໄດ້ເຊີນພວກເຮົາມາເພື່ອຈະທຳໃຫ້ພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນຈົນແມ່ນບໍ່”
- 16 ເມັງຂອງແຊມຊັນຈຶ່ງໄປຫາຜົວພ້ອມທັງຮ້ອງໄທ້ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກຂ້ອຍ ເຈົ້າມີແຕ່ຂັງຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເຈົ້າຕັ້ງຄຳທວາຍໃຫ້ຫມູ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະບໍ່ໄດ້ບອກຄວາມຫມາຍຂອງຄຳທວາຍນັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ” ແຊມຊັນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເມັງວ່າ, “ແມ່ນແຕ່ພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍກໍຍັງບໍ່ໄດ້ບອກທ່ານ ເຫດໃດຂ້ອຍຈຶ່ງຈະບອກເຈົ້າໄດ້”
- 17 ເມັງຂອງແຊມຊັນຈຶ່ງຮ້ອງໄທ້ຍ້ອນເຮືອງນີ້ຢູ່ຕລອດເຈັດວັນຂອງການກິນລ້ຽງນັ້ນ ແຕ່ພໍຮອດວັນທີ່ເຈັດ ແຊມຊັນກໍບອກຄຳຕອບແກ່ນາງ ເພາະວ່ານາງເປັນຄົນຊູຊີຫລາຍ ແລ້ວນາງກໍນຳເອົາຄຳຕອບນັ້ນໄປບອກຫມູ່ຂອງຕົນ
- 18 ດັ່ງນັ້ນ ໃນວັນທີ່ເຈັດກ່ອນແຊມຊັນເຂົ້າໄປນອນ ຊາວເມືອງນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຫວານເຫມືອນນ້ຳເຜິ້ງ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະແຮງກວ່າສິ່ງ” ແຊມຊັນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ເອົາງົວແມ່ຂອງຂ້ອຍໄປໄຖນາ ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ສາມາດຕອບບັນຫານີ້ໄດ້”
- 19 ແລ້ວພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ແຊມຊັນມີກຳລັງວັງຊາ ແລະເຂົາໄດ້ລົງໄປໃນເມືອງ ອັສເກໂລນ ແລ້ວທ່ານໄດ້ຊາຍສາມສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພ້ອມທັງໄດ້ຍຶດເອົາເສື້ອຜ້າອັນຈົບງາມຂອງພວກເຂົາ ທ່ານໄດ້ແຈກເສື້ອຜ້ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ທວາຍໄດ້ ແລ້ວແຊມຊັນກໍກັບຄືນເມືອບ້ານ ແລະມີໃຈຮ້າຍໃນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
- 20 ສ່ວນເມັງຂອງທ່ານກໍໄດ້ຖືກຍົກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າບ່າວປອມ

15. ແຊມຊັນຊະນະພວກພິລິສຕິນ

- 1 ຕໍ່ມາຄັ້ງນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຍາມກ່ຽວເຂົ້າເບລ ແຊມຊັນໄດ້ໄປຢາມເມັງ ແລະໄດ້ເອົາແບ້ນ້ອຍໂຕນຶ່ງໄປໃຫ້ນາງດ້ວຍ ແຊມຊັນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພໍ່ເຖົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຊິໄປຫ້ອງເມັງຂ້າພະເຈົ້າ” ແຕ່ພໍ່ເຖົ້າບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານໄປ
- 2 ພໍ່ເຖົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ແຊມຊັນວ່າ, “ເຮົາຄິດວ່າເຈົ້າຊ້ຽນາງແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງຍົກນາງໃຫ້ແກ່ຫມູ່ຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າເອົານ້ອງສາວນາງແທນສາ ເພາະນ້ອງຂອງນາງກໍງາມກວ່ານາງອີກ”

- 3 ແຊມຊັນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ໃນເທື່ອນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າທຳຮ້າຍໃຫ້ພວກຟິລິສຕິນ”
- 4 ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄປຈັບເອົາຫມາຈອກມາສາມຮ້ອຍໂຕ ແລ້ວມັດທາງຂອງມັນຜູກຕິດກັນເປັນຄູ່ ແລະມັດກະບອງໃສ່ນຳດ້ວຍ
- 5 ແລ້ວທ່ານໄດ້ໂຕ້ກະບອງ ແລະປ່ອຍຜູງຫມາຈອກນັ້ນເຂົ້າໄປໃນນາເຂົ້າເບລຂອງພວກຟິລິສຕິນ ໄຟໄດ້ໄຫມ້ບໍ່ມີພຽງແຕ່ເຂົ້າເບລທີ່ເກັບກ່ຽວແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໄດ້ໄຫມ້ເຂົ້າເບລທີ່ຍັງຢູ່ໃນທົ່ງນາພ້ອມທັງສວນຫມາກອກ ແລະສວນອະງຸ່ນອີກ
- 6 ພວກຟິລິສຕິນຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ເຮັດດັ່ງນີ້” ແລ້ວພວກເຂົາກໍຮູ້ວ່າແມ່ນແຊມຊັນເປັນຜູ້ທຳເພາະພໍ່ເຖົ້າຂອງທ່ານທີ່ເມືອງຕິມນາໄດ້ຍົກເມັງຂອງແຊມຊັນໃຫ້ແກ່ຫມູ່ຂອງທ່ານ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄປເຜົາຍິງຄົນນີ້ພ້ອມທັງເຮືອນພໍ່ຂອງນາງ
- 7 ແຊມຊັນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, “ເມື່ອພວກເຈົ້າທຳຢ່າງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳຕອບຄືນ”
- 8 ແຊມຊັນໄດ້ຕໍ່ສູ້ເຂົາຢ່າງແຂງແຮງ ແລະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຫລາຍຄົນ ແລ້ວທ່ານກຳໜົງໄປລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ຫນ້າຜາເອຕາມ
- 9 ຕໍ່ມາ ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ມາຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ໃນເຂດແຂວງຢູດາ ເພື່ອໂຈມຕີເມືອງ ເລຮີ
- 10 ພວກຢູດາຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາຮົບເລວກັບພວກເຮົາ” ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາມາຈັບແຊມຊັນໄປຂັງຄູກ ພວກເຮົາຈະທຳຕໍ່ທ່ານເຫມືອນທ່ານໄດ້ທຳຕໍ່ພວກເຮົາ”
- 11 ແລ້ວຊາວຢູດາສາມພັນຄົນກຳພາກັນໄປຍັງຖ້ຳທີ່ຫນ້າຜາເອຕາມນັ້ນ ແລະເວົ້າຕໍ່ແຊມຊັນວ່າ, “ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພວກຟິລິສຕິນ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງທຳຕໍ່ພວກເຮົາແບບນີ້” ແຊມຊັນກໍຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າທຳຕໍ່ພວກຟິລິສຕິນກໍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ທຳຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນ”
- 12 ພວກເຂົາຈຶ່ງບອກແຊມຊັນວ່າ, “ພວກເຮົາມານີ້ເພື່ອຈັບມັດເອົາທ່ານສົ່ງໄປໃຫ້ພວກຟິລິສຕິນ” ແຊມຊັນກໍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ພວກເຈົ້າສາບານກັບຂ້ອຍກ່ອນວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຂ້າພະເຈົ້າ”
- 13 ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຂໍສາບານວ່າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍທ່ານ ພຽງແຕ່ມາມັດທ່ານສົ່ງໄປໃຫ້ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ” ແລ້ວພວກເຂົາກໍມັດແຊມຊັນດ້ວຍເຊືອກໃຫມ່ສອງເສັ້ນ ແລະພາທ່ານໄປຈາກຫນ້າຜານັ້ນ
- 14 ເມື່ອມາເຖິງເມືອງເລຮີ ພວກຟິລິສຕິນກໍແລ່ນມາພ້ອມທັງຮ້ອງສຽງດັງໃສ່ທ່ານ ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ທ່ານມີແຮງຂຶ້ນ ແຊມຊັນຈຶ່ງທຸດເຊືອກທີ່ມັດແຂນແລະມືຂອງທ່ານນັ້ນຂາດອອກເຫມືອນກັບວ່າໄຟໄດ້ໄຫມ້ເສັ້ນດ້າຍ
- 15 ແລ້ວແຊມຊັນໄດ້ເຫັນກະດູກຄາງລໍທີ່ຍັງໃຫມ່ຢູ່ ທ່ານຈຶ່ງຍື່ມີລົງຈັບເອົາ ແລະໄດ້ໃຊ້ກະດູກຄາງລໍນັ້ນຂ້າພວກຟິລິສຕິນຕາຍໄປນຶ່ງພັນຄົນ

- 16 ດັ່ງນັ້ນ ແຊມຊັນຈຶ່ງຮ້ອງເພງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂ້າໜຶ່ງພັນຄົນດ້ວຍກະດູກຄາງລໍອັນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກອງເຂົາໄວ້ເປັນກອງໆ ຍ້ອນກະດູກຄາງລໍອັນນີ້”
- 17 ຫລັງຈາກນັ້ນ ແຊມຊັນກໍແກວ່ງກະດູກລໍຖິ້ມ ບ່ອນນັ້ນຈຶ່ງມີຊື່ເອີ້ນວ່າ ພູກະດູກຄາງລໍ (ຮາມັທເລຮີ
- 18 ຕໍ່ມາ ແຊມຊັນໄດ້ຫົວນໍ້າຫລາຍ ທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ພຣະອົງຊົງປະທານໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະອົງ ດຽວນີ້ ຂ້າພະອົງຫົວນໍ້າຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ແລະຈະໃຫ້ຂ້າພະອົງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກຟິລິສຕິນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດຢ່າງນັ້ນບໍ່”
- 19 ຄັນແລ້ວພຣະເຈົ້າກໍຊົງບັນດານໃຫ້ມີນໍ້າອອກບໍ່ໃນຂຸມໜຶ່ງທີ່ເມືອງເລຮີ ແຊມຊັນຈຶ່ງດື່ມແລະຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈຫລາຍກວ່າເກົ່າ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນບໍ່ນໍ້ານັ້ນວ່າ ເອນຮັກໂກເຣ ຊຶ່ງຍັງມີຢູ່ໃນເມືອງ ເລຮີ ຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້
- 20 ໃນລະຫວ່າງພວກອິສຣາເອນ ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພວກຟິລິສຕິນນັ້ນ ແຊມຊັນໄດ້ປົກຄອງພວກອິສຣາເອນຢູ່ເປັນເວລາຊາວປີ

16. ແຊມຊັນ ແລະເດລີລາ

- 1 ຕໍ່ມາ ແຊມຊັນໄດ້ຈາກເມືອງ ເລຮີໄປຍັງເມືອງກາຊາ ຢູ່ໃນເມືອງນີ້ທ່ານໄດ້ພົບກັບຍິງໂສເພນີຄົນໜຶ່ງ ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປນອນນຳຍິງນັ້ນ
- 2 ເມື່ອຊາວກາຊາຮູ້ວ່າແຊມຊັນຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ ພວກເຂົາກໍພາກັນມາອ້ອມແລະຄອຍຖ້າທ່ານຢູ່ປະຕູເມືອງຕລອດຄິນ ພວກເຂົາພາກັນງຽບຢູ່ຕລອດທັງຄິນແລະຄິດວ່າ “ພວກເຮົາຈຶ່ງຄອຍຖ້າຈົນເຖິງມື້ອື່ນເຊົ້າ ແລະຕ້ອງຂ້າເຂົາຖິ້ມ”
- 3 ແຕ່ແຊມຊັນໄດ້ນອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນຮອດຕອນທ່ຽງຄິນເທົ່ານັ້ນ ທ່ານກໍລຸກດຶງປະຕູເມືອງພ້ອມທັງບານ ວົງແລະໄລປະຕູອອກ ແລ້ວແບກໄປທີ່ຍອດພູຢູ່ໃກ້ເມືອງ ເຮໂບຣນ
- 4 ຫລັງຈາກນັ້ນ ແຊມຊັນກໍມີຄວາມຮັກໄຄ່ກັບຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ຮ່ອມພູໂຊເຣກ ຊື່ ນາງເດລີລາ
- 5 ພວກຜູ້ນຳຟິລິສຕິນຈຶ່ງໄປຫາຍິງຄົນນັ້ນເວົ້າວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າທຳກິນອຸບາຍຖາມແຊມຊັນວ່າ ເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງມີແຮງແທ້ ພວກເຮົາຈະຊະນະແລະຈັບເຂົາໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ ແລ້ວພວກເຮົາທຸກຄົນຈະເອົາເງິນໃຫ້ເຈົ້າຜູ້ລະພັນໜຶ່ງຮ້ອຍແຜ່ນ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ນາງເດລີລາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ແຊມຊັນວ່າ, “ກະຮຸນາບອກໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ແດ່ວ່າ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງມີກຳລັງວັງຊາຫລາຍແທ້ ຖ້າວ່າມີຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຕ້ອງການມັດເຈົ້າແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເສັງທ່າ ເຂົາຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດ
- 7 ແຊມຊັນກໍຕອບວ່າ, “ຖ້າວ່າພວກເຂົາມັດຂ້ອຍດ້ວຍເຊືອກຫນ້າທະນູໃຫມ່ເຈັດເສັ້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຫ້ງ ຂ້ອຍຈະກາຍເປັນຄົນອ່ອນແອເຫມືອນດັ່ງຄົນອື່ນໆ”
- 8 ເມື່ອຮູ້ດັ່ງນັ້ນພວກຜູ້ນຳຟິລິສຕິນກໍນຳເອົາເຊືອກຫນ້າທະນູທີ່ຍັງໃຫມ່ແລະຍັງບໍ່ທັນແຫ້ງເຈັດເສັ້ນມາໃຫ້ເດລີລາ

- 9 ນາງຈຶ່ງໃຫ້ຄົນພວກນຶ່ງຄອຍຖ້າຢູ່ໃນຫ້ອງອື່ນ ສ່ວນນາງເອງໄດ້ເອົາເຊືອກນັ້ນຜູກແຊມຊັນ ແລ້ວນາງກໍຮ້ອງບອກແຊມຊັນວ່າ, “ແຊມຊັນພວກພິລິສຕິນມາ” ແຕ່ແຊມຊັນໄດ້ທຸດເຊືອດນັ້ນຂາດເຫມືອນດັ່ງໄຟໄຫມ້ເສັ້ນດ້າຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກພິລິສຕິນຈຶ່ງຍັງບໍ່ຮູ້ຂໍ້ເລິກລັບກ່ຽວກັບກຳລັງພາຍໃນຂອງທ່ານ
- 10 ຕໍ່ມາ ນາງເດລີລາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ແຊມຊັນອີກວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ລ້ລວງຂ້ອຍແລະເວົ້າຕົວະຂ້ອຍ ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າບອກຂ້ອຍແດ່ວ່າເຂົາຈະຕ້ອງມັດເຈົ້າດ້ວຍວິທີໃດ”
- 11 ແຊມຊັນຈຶ່ງບອກນາງວ່າ, “ຖ້າເຂົາມັດຂ້ອຍດ້ວຍເຊືອກໃຫມ່ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໃຊ້ ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນອ່ອນແອເຫມືອນຄົນອື່ນໆ”
- 12 ນາງເດລີລາຈຶ່ງເອົາເຊືອກໃຫມ່ນັ້ນມາມັດທ່ານແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ແຊມຊັນ ພວກພິລິສຕິນມາ” ແຊມຊັນກໍທຸດເຊືອກນັ້ນຂາດອອກເຫມືອນທຸດເສັ້ນດ້າຍ ສ່ວນພວກທີ່ຄອຍຖ້ານັ້ນໄດ້ຢູ່ໃນຫ້ອງອື່ນ
- 13 ແລ້ວນາງເດລີລາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ແຊມຊັນວ່າ, “ເຈົ້າຍັງລ້ລວງຂ້ອຍແລະຕົວະຂ້ອຍອີກຢູ່ ຂໍເຈົ້າຈຶ່ງບອກຂ້ອຍວ່າເຂົາຈະມັດເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງໃດ” ແຊມຊັນຈຶ່ງບອກນາງວ່າ, “ຖ້າວ່າເຈົ້າເອົາຜົມຂອງຂ້ອຍເຈັດປອຍໄປຕໍ່າໃນຫູກແລະຖືກພິມໃຫ້ແຫນ້ນ ແລ້ວຂ້ອຍຈະກາຍເປັນຄົນອ່ອນແອເຫມືອນດັ່ງຄົນອື່ນ”
- 14 ນາງເດລີລາຈຶ່ງກ່ອມແຊມຊັນນອນ ແລ້ວເອົາຜົມຂອງແຊມຊັນເຈັດປອຍໄປຕໍ່າໃນຫູກແລະຖືກພິມໃຫ້ແຫນ້ນ ນາງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ແຊມຊັນ ພວກພິລິສຕິນມາ” ແຊມຊັນກໍລຸກຂຶ້ນຖອດພິມແລະດຶງເຄືອຫູກອອກຫມົດ
- 15 ດັ່ງນັ້ນ ນາງເດລີລາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ແຊມຊັນວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າເຈົ້າຮັກຂ້ອຍ ໃນເມື່ອຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຜູກພັນຢູ່ກັບຂ້ອຍ ເຈົ້າໄດ້ລ້ລວງຂ້ອຍສາມເທື່ອແລ້ວ ແລະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນບອກຂ້ອຍເລີຍວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງມີແຮງຫລາຍແທ້”
- 16 ນາງເດລີລາໄດ້ຖາມຢູ່ທຸກມື້ ຈົນແຊມຊັນເບື້ອຫນ່າຍ ແລະຢາກຈະຕາຍເສັງຍ້ອນການຮົບກວນຂອງນາງ
- 17 ຜົນສຸດທ້າຍແຊມຊັນກໍບອກນາງຕາມຄວາມຈິງວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຕັດຜົມຈັກເທື່ອ ຖ້າຂ້ອຍຕັດຜົມ ຂ້ອຍຈະຕ້ອງສູນເສັງກຳລັງວັງຊາ ແລະຈະກາຍເປັນຄົນອ່ອນແອເຫມືອນດັ່ງຄົນອື່ນໆ
- 18 ເມື່ອນາງເດລີລາແນ່ໃຈວ່າແຊມຊັນໄດ້ບອກຄວາມຈິງ ນາງກໍສົ່ງຂ່າວໄປບອກພວກຜູ້ນຳພິລິສຕິນວ່າ, “ເຊີນກັບມາອີກເທື່ອນຶ່ງ ເພາະແຊມຊັນໄດ້ບອກຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍແລ້ວ” ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນມາພ້ອມທັງຖືເງິນມານຳດ້ວຍ
- 19 ນາງເດລີລາໄດ້ກ່ອມແຊມຊັນນອນເທິງຕັກຂອງນາງແລະເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງມາຕັດຜົມຂອງທ່ານອອກເຈັດປອຍ ແລ້ວນາງໄດ້ຊຸກໃຫ້ແຊມຊັນຕື່ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ມີເທື່ອແຮງເສັງແລ້ວ
- 20 ນາງເດລີລາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ແຊມຊັນ ພວກພິລິສຕິນມາ” ແຊມຊັນໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະຄິດວ່າ “ຂ້ອຍຈະຕ້ອງໄປໄດ້ສະບາຍເຫມືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນ” ທ່ານບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ

21 ຕໍ່ມາ ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ຈັບແຊມຊັນ ແລະເຈາະຫນ່ວຍຕາທັງສອງຂອງທ່ານອອກ ພວກເຂົາໄດ້ນຳທ່ານ
ໄປເມືອງກາຊາ ແລະເອົາໂສ້ທອງຜູກທ່ານໄວ້ ທ່ານຖືກບັງຄັບໃຫ້ໂມ້ແປ້ງຢູ່ໃນຄູກ

22 ສ່ວນຜົມຂອງທ່ານໄດ້ເລີ້ມປົ່ງຂຶ້ນຄືນອີກ

ມໍຣະນະກັມຂອງແຊມຊັນ

23 ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ພາການສເລີມສລອງງານຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະດາໂກນຂອງພວກເຂົາຄັ້ງຢ່າງໃຫຍ່ ພວກ
ເຂົາຮ້ອງເພງສັຣເສີນວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາຊະນະແຊມຊັນ ຜູ້ເປັນສັດຕູຂອງ
ພວກເຮົາ”

24 ເມື່ອປະຊາຊົນຫລຽວເຫັນແຊມຊັນ ພວກເຂົາກໍຮ້ອງເພງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາຊະນະສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທຳລາຍຜົນແຜ່ນດິນແລະຂ້າພວກເຮົາ
ຫລາຍຄົນ”

25 ພວກເຂົາພາກັນຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍກັນ ແລະເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງເອີ້ນແຊມຊັນມາ ແລ້ວບັງຄັບໃຫ້ເຂົາເຮັດຕະລົກ
ໃຫ້ເຮົາເບິ່ງ” ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ພາແຊມຊັນອອກມາຈາກຄູກ ແຊມຊັນກໍທຳໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ ແລະພວກເຂົາໄດ້
ໃຫ້ແຊມຊັນຍືນຢູ່ລະຫວ່າງກາງເສົາເຮືອນ

26 ແຊມຊັນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເດັກນ້ອຍຜູ້ຈູງມືທ່ານມານັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງພາຂ້ອຍໄປຍືນຢູ່ແປະເສົາຄຳທໍໂຮງນີ້ແດ່ ເພາະ
ຂ້ອຍຢາກອີງເສົາ”

27 ໃນເວລານັ້ນ ທໍໂຮງໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍປະຊາຊົນທັງຊາຍແລະຍິງ ພວກຜູ້ນຳຟິລິສຕິນທຸກໆຄົນກໍຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ
ຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງກໍມີປະຊາຊົນທັງຊາຍແລະຍິງປະມານສາມພັນຄົນ ຊຶ່ງພວກເຂົາກຳລັງຈ້ອງເບິ່ງແຊມ
ຊັນເຮັດຕະລົກຢູ່

28 ແຊມຊັນອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໂຜດຈີ່ຈຳຂ້າພຣະອົງ ຂໍພຣະອົງຈົ່ງຊົງປະທານກຳລັງວັງຊາໃຫ້ຂ້າພຣະອົງອີກແດພຽງ
ເທື່ອນຶ່ງເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນ ເພາະຂ້າພຣະອົງຄຽດຍ້ອນເຂົາເຈາະຕາສອງເບື້ອງຂອງຂ້າພຣະອົງອອກ ຂ້າ
ພຣະອົງຈະລ້າງແຄ້ນພວກຟິລິສຕິນ”

29 ແຊມຊັນກໍເອົາມືສອງເບື້ອງຄຳເສົາກາງສອງເສົາທີ່ຄຳທໍໂຮງນັ້ນ

30 ແລ້ວທ່ານໄດ້ທຸ້ມເທກຳລັງຂອງທ່ານຊຸກເສົາທັງສອງນັ້ນ ພ້ອມກັບຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຕາຍ
ພ້ອມກັບຊາວເມືອງຟິລິສຕິນນີ້ເທິນ” ທ່ານຊຸກເສົານັ້ນຫມົດແຮງຂອງທ່ານ ຈົນທໍໂຮງໄດ້ເຈື່ອນລົງທັບພວກ
ຜູ້ນຳແລະຄົນອື່ນທຸກໆຄົນ ແຊມຊັນໄດ້ຂ້າຄົນໃນເວລາທ່ານເສັງຊີວິດນີ້ຫລາຍກວ່າຄາວທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່

31 ພວກຍາດພີ່ນ້ອງແລະຄອບຄົວຂອງແຊມຊັນ ໄດ້ພາກັນມາເອົາສົບທ່ານກັບຄືນເມືອ ແລ້ວເອົາໄປຝັງໄວ້ໃນ
ບ່ອນຝັງລົບຂອງມາໂນອາບິດາຂອງທ່ານ ຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງໂຊຣາ ແລະເມືອງເອສຕາໂອນ ແຊມຊັນໄດ້
ປົກຄອງອິສຣາເອນຢູ່ເປັນເວລາຊາວປີ

17. ມີກາໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບ

- 1 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນຊາວພູດອຍເອຟຣາອິມ ຊື່ ມີກາ
- 2 ເຂົາເວົ້າກັບມານດາຂອງເຂົາວ່າ, “ເງິນນຶ່ງພັນນຶ່ງຮ້ອຍແຜ່ນ ຊຶ່ງມີຄົນລັກໄປຈາກແມ່ ແລະແມ່ກໍໄດ້ສາບແຊ່ງ ແລະເວົ້າເຂົ້າຫູຂ້ອຍນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ເງິນນັ້ນຢູ່ທີ່ຂ້ອຍ ຂ້ອຍເອົາໄປເອງ” ມານດາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນໃຫ້ລູກຂອງແມ່ເກີນ”
- 3 ເຂົາຈຶ່ງນຳເງິນພັນນຶ່ງຮ້ອຍແຜ່ນນັ້ນມາຄືນໃຫ້ແກ່ມານດາ ແລະມານດາຂອງເຂົາເວົ້າວ່າ, “ເງິນຮາຍນີ້ແມ່ຂໍຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອລູກໃຫ້ທຳເປັນຮູບແກະສລັກ ແລະຮູບຫລໍ່ ແມ່ຈຶ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ”
- 4 ເມື່ອມີກາຄືນເງິນໃຫ້ແກ່ມານດາແລ້ວ ມານດາກໍນຳເງິນສອງຮ້ອຍແຜ່ນມອບໃຫ້ກັບຊ່າງເງິນ ທຳເປັນຮູບແກະສລັກ ແລະຮູບຫລໍ່ ຮູບນັ້ນຢູ່ໃນບ້ານຂອງມີກາ
- 5 ມີກາຄົນນີ້ມີເຮືອນພຣະຫລັງນຶ່ງ ເຂົາທຳຮູບເອໂຟດ ແລະຮູບພຣະ ແລະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ບຸດຄົນນຶ່ງຂອງເຂົາເປັນປະໂຮທິດ
- 6 ໃນສະໄຫມນັ້ນຍັງບໍ່ມີກະສັດໃນອິສຣາເອນ ທຸກຄົນກໍກະທຳຕາມໃຈມັກຂອງຕົນ
- 7 ມີຊາຍຫນຸ່ມຄົນນຶ່ງຊາວບ້ານເບັດເລເຮັມໃນຢູດາ ຕະກູນຢູດາ ເປັນພວກເລວີ ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 8 ຊາຍນັ້ນຢ່າງອອກຈາກບ້ານເບັດເລເຮັມໃນຢູດາ ທ່ຽວຊອກຫາບ່ອນເພື່ອພັກອາໄສ ເມື່ອເຂົາເດີນທາງໄປນັ້ນກໍມາເຖິງພູດອຍເອຟຣາອິມເຖິງບ້ານຂອງມີກາ
- 9 ມີກາຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ທ່ານມາຈາກໃສ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພວກເລວີຊາວບ້ານເບັດເລເຮັມໃນຢູດາ ຂ້າພະເຈົ້າເດີນທາງທ່ຽວຊອກຫາທີ່ພັກອາໄສ
- 10 ມີກາຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ ເປັນຢ່າງບິດາແລະປະໂຮທິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍແລ້ວກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈ່າຍເງິນໃຫ້ປີລະສິບແຜ່ນ ພ້ອມທັງເຄື່ອງນຸ່ງແລະອາຫານການກິນ” ເລວີຄົນນັ້ນຈຶ່ງເຂົ້າໄປ
- 11 ເລວີຄົນນັ້ນກໍພໍໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະຊາຍຫນຸ່ມຄົນນັ້ນກໍເປັນເຫມືອນລູກຂອງເຂົາ
- 12 ມີກາກໍແຕ່ງຕັ້ງເລວີຄົນນັ້ນໃຫ້ ແລະຊາຍຫນຸ່ມຄົນນັ້ນກໍເປັນປະໂຮທິດຂອງເຂົາ ແລະຢູ່ໃນບ້ານຂອງມີກາ
- 13 ມີກາກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັ່ງມີເປັນດີ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີເລວີຄົນນຶ່ງເປັນປະໂຮທິດ”

18. ມີກາແລະຄົນເຜົ່າດານ

- 1 ໃນສະໄຫມນັ້ນບໍ່ມີກະສັດໃນອິສຣາເອນ ແລະໃນສະໄຫມນັ້ນຄົນເຜົ່າດານຍັງທ່ຽວຊອກຫາທີ່ດິນອັນຈະເປັນມໍຣະດົກຂອງຕົນເພື່ອຈະໄດ້ພັກອາໄສ ເພາະຈົນບັດນັ້ນແລ້ວມໍຣະດົກໃນຫມູ່ຄົນເຜົ່າອິສຣາເອນຍັງບໍ່ຕົກແກ່ເຂົາ
- 2 ດັ່ງນັ້ນຄົນເຜົ່າດານຈຶ່ງສົ່ງຄົນທ້າຄົນ ຈາກຈຳນວນທັງຫມົດເປັນຊາຍສະກັນໃນຕະກູນຂອງຕົນມາຈາກໂຊຣາ ແລະຈາກເອສຕາໂອນ ໄປສອດແນມເບິ່ງແຜ່ນດິນ ແລະສຳລວດເບິ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະເຂົາທັງ

ຫລາຍເວົ້າແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປ ກວດເບິ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ” ເຂົາກໍມາເຖິງພູດອຍເອຟຣາອິມ ເຖິງບ້ານຂອງມີ
ກາແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ

3 ເມື່ອເຂົາຢູ່ໃກ້ບ້ານຂອງມີກາ ເຂົາກໍຈຳສຽງເວລີຫນຸ່ມຄົນນັ້ນໄດ້ ຈຶ່ງແວະເຂົ້າໄປຖາມວ່າ, “ໃຜພາທ່ານມາ
ທີ່ນີ້”

4 ເຂົາຕອບຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ມີກາທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຢ່າງນີ້ ຢ່າງນີ້ ເຂົາຈ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນ
ປະໂຫຍດຂອງເຂົາ”

5 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ໄດ້ໄຜດທູນຖາມພຣະເຈົ້າໃຫ້ແດ່ ເພື່ອເຮົາຈະຮູ້ວ່າທາງທີ່ເຮົາຈະອອກ
ເດີນໄປນີ້ຈະສຳເລັດຫລືບໍ່” ປະໂຫຍດນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ,

6 “ຈົ່ງໄປເປັນສຸກເຖິດ ຫົນທາງທີ່ທ່ານໄປຈະຢູ່ພາຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

7 ຊາຍທັງຫ້າຄົນກໍຈາກໄປເຖິງເມືອງລາອິສ ເຫັນປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ທີ່ເມືອງນັ້ນເຫັນຊາວເມືອງຢູ່ຢ່າງສະບາຍ
ຕາມນິສັຍຄົນຊີໂດນ ຢ່າງສົບ ບໍ່ຫວາດລະແວງສິ່ງໃດ ບໍ່ຂາດຫຍັງຊຶ່ງຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເປັນຄົນມີຊັບສິນ
ເຂົາຢູ່ທ່າງໄກຈາກຄົນຊີໂດນ ບໍ່ມີເຮືອງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນອື່ນເລີຍ

8 ເມື່ອຄົນທັງຫ້າກັບມາເຖິງຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໂຊຣາ ແລະເອສຕາໂອນຍາດພີ່ນ້ອງຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າເວົ້າ
ຫຍັງ”

9 ເຂົາຕອບວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ໃຫ້ເຮົາໄປຮັບກັບເຂົາເຖິດເພາະເຮົາໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ່,
ເປັນແຜ່ນດິນດີແທ້ ທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຮັດຫຍັງເລີຍຫລື ຢ່າຊັກຊ້າທີ່ຈະໄປກັນແລະເຂົ້າຍຶດຄອງແຜ່ນ
ດິນນັ້ນ

10 ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍໄປແລ້ວຈະພົບປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ຫວາດລະແວງສິ່ງໃດ ແຜ່ນດິນກໍກວ້າງຂວາງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຊົງມອບໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວເປັນສະຖານທີ່ຊຶ່ງບໍ່ຂາດສິ່ງໃດທີ່ມີໃນໂລກ”

11 ຄົນເຜົ່າດານທິກຮ້ອຍຄົນພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງອາວຸດທຳສົງຄາມຍົກທັບອອກຈາກ ໂຊຣາ ແລະເອສຕາໂອນ

12 ເຂົາທັງຫລາຍຍົກຂຶ້ນໄປຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ກິຣິອາດເຢອາຣິມໃນຢຸດາເພາະເຫດນີ້ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນທີ່ນັ້ນວ່າ “ມາຮາເນ
ດານ” ຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້ ເບິ່ງແມ່, ເມືອງນີ້ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງກິຣິອາດເຢອາຣິມ

13 ເຂົາກໍຜ່ານຈາກທີ່ນັ້ນໄປເຖິງພູດອຍເອຟຣາອິມມາເຖິງບ້ານຂອງມີກາ

14 ແລ້ວຊາຍທັງຫ້າຄົນທີ່ໄປສອດແນມເບິ່ງເມືອງ ລາອິສ ກໍບອກແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, “ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າໃນບ້ານ
ເຫລົ່ານີ້ມີຮູບເອໂຟດ ຮູບພຣະ ຮູບແກະສລັກ ແລະຮູບຫລໍ່ ສະນັ້ນຂໍໂຄ່ຄວນເບິ່ງວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຈະ
ທຳປະການໃດ”

15 ເຂົາທັງຫລາຍກໍແວະເຂົ້າບ້ານຂອງເລວີຫນຸ່ມຄົນນັ້ນ ຄືທີ່ບ້ານຂອງມີກາຖາມເບິ່ງທຸກສຸກຂອງເຂົາ

16 ຝ່າຍຄົນເຜົ່າດານທັງທິກຮ້ອຍຄົນຖືກອາວຸດທຳສົງຄາມຍືນຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູຮົວ

- 17 ຊາຍທັງຫ້າຄົນທີ່ອອກໄປສອດແນມເບິ່ງບ້ານເມືອງກໍເດີນເຂົ້າໄປນຳເອົາຮູບແກະສລັກ ຮູບເອໂຟດ ຮູບພຣະ ແລະຮູບຫລໍ່ໄປ ຝ່າຍປະໂຣທິດກໍຍືນຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູຮົວກັບທະຫານຖືອາວຸດທຳລົງຄາມທຶກຮ້ອຍຄົນນັ້ນ
- 18 ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານຂອງມີກາ ນຳເອົາຮູບແກະສລັກ ຮູບເອໂຟດ ຮູບພຣະ ແລະຮູບຫລໍ່ນັ້ນ ປະໂຣທິດຖາມເຂົາວ່າ, “ນັ້ນທ່ານເຮັດຫຍັງ”
- 19 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຢ່າປາກ ຈົ່ງມາກັບພວກເຮົາເຖິດ ມາເປັນບິດາແລະປະໂຣທິດຂອງເຮົາ ຈະເປັນປະໂຣທິດໃນບ້ານຂອງຊາຍຄົນດຽວດີ ຫລືວ່າຈະເປັນປະໂຣທິດຂອງເຜົ່ານຶ່ງ ແລະຕະກູນນຶ່ງໃນອິສຣາເອນດີ”
- 20 ໃຈຂອງປະໂຣທິດກໍຍືນດີ ເຂົາຈຶ່ງເອົາຮູບເອໂຟດ ຮູບພຣະ ແລະຮູບແກະສລັກ ຍ່າງໄປໃນຫມູ່ປະຊາຊົນ
- 21 ແລ້ວເຂົາກໍກັບອອກເດີນທາງໄປ ໃຫ້ເດັກ ທັງຜູງສັດ ແລະສິ່ງຂອງເດີນໄປຂ້າງຫນ້າ
- 22 ເມື່ອໄປຫ່າງຈາກບ້ານມີກາແລ້ວ ຄົນທີ່ຢູ່ໃນບ້ານໄກ້ຄຽງກັບບ້ານຂອງມີກາກໍຮ່ວມຕິດຕາມ ໄປທັນຄົນເຜົ່າດານ
- 23 ຈຶ່ງຮ້ອງເອີ້ນຄົນເຜົ່າດານ ເຂົາກໍທັນກັບມາເວົ້າກັບມີກາວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຍົກຄົນມາຫລາຍປານນີ້”
- 24 ເຂົາຕອບວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍນຳພຣະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າສ້າງຂຶ້ນ ແລະນຳປະໂຣທິດອອກມາເສັງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີສິ່ງໃດເຫລືອຢູ່ ທ່ານທັງຫລາຍຍັງຈະມາຖາມຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ມີເຮືອງຫຍັງ”
- 25 ຄົນເຜົ່າດານຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າເລີຍ ຍ້າງວ່າຄົນມັກໃຈຮ້າຍຈະທຳລາຍເຈົ້າເຈົ້າແລະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າກໍຈະເສັງຊີວິດຫມົດ
- 26 ຝ່າຍຄົນເຜົ່າດານກໍຍ່າງຕໍ່ໄປ ເມື່ອມີກາເຫັນວ່າເຂົາເຫລົ່ານັ້ນມີກຳລັງຫລາຍກວ່າຈຶ່ງທັນກັບຄືນເດີນທາງໄປບ້ານຂອງຕົນ
- 27 ຄົນເຜົ່າດານນຳເອົາສິ່ງທີ່ມີກາສ້າງຂຶ້ນ ແລະນຳປະໂຣທິດຊຶ່ງເປັນຂອງເຂົາມານຳ ກໍເດີນທາງມາເຖິງ ລາອິສ ມາເຖິງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຢ່າງສງົບ ແລະບໍ່ຫວາດລະແວງສິ່ງໃດ ຈຶ່ງປະທານຄົນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ ແລະເອົາໄຟເຜົາເມືອງເສັງ
- 28 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຊ່ອຍເຫລືອ ເພາະເຂົາຢູ່ໄກຈາກເມືອງຊີໂດນ ແລະບໍ່ໄດ້ທຳການກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນອື່ນ ຢູ່ໃນຮ່ອມພູຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງເບັດເຣໂຮບ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍສ້າງເມືອງໃຫມ່ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 29 ເຂົາຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າ ດານ ຕາມຊື່ດານບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເກີດກັບອິສຣາເອນ ແຕ່ຕອນແຮກເມືອງນັ້ນຊື່ວ່າ ລາອິສ
- 30 ຄົນເຜົ່າດານກໍຕັ້ງຮູບແກະສລັກໄວ້ສຳລັບຕົນ ສ່ວນໂຢນາທານບຸດເກີໂຊມ ບຸດຂອງໂມເຊ ທັງທ່ານແລະບັນດາບຸດຊາຍຂອງເຂົາກໍເປັນປະໂຣທິດໃຫ້ແກ່ຄົນເຜົ່າດານຈົນເຖິງສະໄຫມທີ່ແຜ່ນດິນຕົກໄປເປັນຊະເລີຍ
- 31 ເຂົາໄດ້ຕັ້ງຮູບແກະສລັກຊຶ່ງມີກາໄດ້ທຳໄວ້ນັ້ນຂຶ້ນດົນນານຕລອດເວລາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ທີ່ ຊີໂລ

19. ຄົນເລວີແລະເມັງນ້ອຍຂອງຕົນ

- 1 ຢູ່ມາໃນສະໄຫມນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ມີກະສັດໃນອິສຣາເອນ ມີຄົນເລວີຄົນນຶ່ງອາໄສຢູ່ທີ່ພູດອຍເອຟຣາອິມຢູ່ບ່ອນໄກທີ່ສຸດ ເຂົາໄດ້ຍິງຄົນນຶ່ງຈາກເບັດເລເຮັມໃນຢູດາມາເປັນເມັງນ້ອຍ
- 2 ເມັງນ້ອຍນັ້ນຫລິ້ນຊື້ຈິ່ງຖິ້ມຜົວເສັງກັບໄປຢູ່ບ້ານບິດາຂອງນາງທີ່ເບັດເລເຮັມໃນຢູດາ ຢູ່ທີ່ນັ້ນເຖິງສີ່ເດືອນ
- 3 ຜົວຂອງນາງກໍລຸກຂຶ້ນໄປຕາມນາງ ເພື່ອໄປເວົ້າກັບນາງດ້ວຍຈິດເມດຕາແລະຈະພານາງກັບມາ ເຂົາພາຄົນໃຊ້ຄົນນຶ່ງ ແລະລໍຄູ່ນຶ່ງໄປນຳ ນາງພາກເຂົາເຂົ້າໄປໃນບ້ານບິດາຂອງນາງ ເມື່ອບິດາຂອງຜູ້ຍິງເຫັນເຂົາກໍມີຄວາມຍິນດີຕ້ອນຮັບເຂົາ
- 4 ພໍເຖົ້າຂອງເຂົາຄືບິດາຂອງຜູ້ຍິງໜ່ວງໜ່ວງເຂົາ ແລະເຂົາພັກຢູ່ນຳສາມວັນ ເຂົາກໍກິນແລະດື່ມ ແລະພັກນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 5 ຢູ່ມາເຖິງວັນທີ່ສີ່ເຂົາທັງຫລາຍກໍຕື່ນຂຶ້ນແຕ່ເດິກ ແລະຄົນນັ້ນລຸກຂຶ້ນຈະອອກເດີນທາງ ແຕ່ພໍ່ຂອງຜູ້ຍິງເວົ້າກັບບຸດເຂີຍຂອງເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຮັບປະທານອາຫານອີກຈັກໜ້ອຍນຶ່ງໃຫ້ຊິນໃຈແລ້ວພາຍຫລັງຈິ່ງຄ່ອຍອອກເດີນທາງ”
- 6 ຊາຍສອງຄົນນັ້ນກໍນຶ່ງລົງຮັບປະທານແລະດື່ມດ້ວຍກັນ ແລະບິດາຂອງຜູ້ຍິງກໍບອກຊາຍນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຄ້າງອີກຄົນນຶ່ງເຖິດ ກະທຳຈິດໃຈໃຫ້ເບີກບານ”
- 7 ເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນລຸກຂຶ້ນຈະອອກເດີນທາງ ພໍເຖົ້າກໍຊັກຊວນໄວ້ ຈົນເຂົາຕ້ອງພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນອີກ
- 8 ໃນວັນທີ່ຫ້າເຂົາກໍຕື່ນແຕ່ເດິກເພື່ອຈະອອກເດີນທາງໄປ ບິດາຂອງຍິງນັ້ນເວົ້າວ່າ, “ຂໍຢູ່ໃຫ້ຊິນໃຈຈົນເຖິງປ່າຍເຖິດ” ເຂົາທັງສອງກໍຮັບປະທານຢູ່ດ້ວຍກັນອີກ
- 9 ເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນແລະເມັງກັບຄົນໃຊ້ລຸກຂຶ້ນຈະອອກເດີນທາງ ພໍເຖົ້າຂອງເຂົາຄືບິດາຂອງຜູ້ຍິງກໍບອກເຂົາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ນີ້ກໍປ່າຍໃກ້ຄຳແລ້ວ ຂໍຄ້າງຢູ່ອີກຄົນນຶ່ງເທິນ ມັນຈະໜົດວັນຢູ່ແລ້ວ ພັກນອນທີ່ນີ້ເຖິດເພື່ອໃຈຂອງເຈົ້າຈະເບີກບານ ມີອີ່ນເຊົ້າຂໍເຈົ້າຕື່ນແຕ່ເດິກເພື່ອອອກເດີນທາງເຈົ້າຈະໄດ້ໄປບ້ານ”
- 10 ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ຍອມຄ້າງອີກຄົນນຶ່ງ ເຂົາຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນອອກເດີນທາງໄປຈົນເຖິງກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງເຢບູສ (ຄືເຢຣູຊາເລັມ) ເຂົາມີລໍສອງໂຕທີ່ມີອານ ແລະເມັງນ້ອຍກໍໄປນຳ
- 11 ເມື່ອເຂົາມາໃກ້ເມືອງເຢບູສກໍໃກ້ຄຳແລ້ວ ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງບອກນາຍຂອງເຂົາວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາແວະເຂົ້າໄປພັກໃນເມືອງຂອງຄົນເຢບູສເຖິດ ຄ້າງຄົນຢູ່ໃນເມືອງນີ້ແຫລະ”
- 12 ນາຍຂອງເຂົາຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະບໍ່ແວະເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນອິສຣາເອນ ເຮົາຈະຜ່ານໄປເຖິງເມືອງກີເບອາ”
- 13 ເຂົາຈຶ່ງບອກຄົນໃຊ້ວ່າ, “ມາເຖິດ ໃຫ້ເຮົາເລັ່ງເຂົ້າໄປໃກ້ບ່ອນເຫລົ່ານີ້ແຫ່ງນຶ່ງ ແລະຄ້າງທີ່ກີເບອາ ຫລືທີ່ຮາມາ”
- 14 ເຂົາຈຶ່ງເດີນທາງຜ່ານໄປ ເມື່ອເຂົາມາໃກ້ກີເບອາ ຊຶ່ງເປັນຂອງຄົນເປັນຢາມິນດວງອາທິດກໍຕົກແລ້ວ

- 15 ເຂົາຈຶ່ງແວະເຂົ້າໄປຈະຄ້າງຄົນທີ່ເມືອງກິເບອາ ເຂົາກໍແວະເຂົ້າໄປນັ່ງຢູ່ທີ່ລານເມືອງເພາະບໍ່ມີໃຜເຊີນໃຫ້ ເຂົາເຂົ້າໄປຄ້າງໃນບ້ານ
- 16 ເບິ່ງແມ່, ມີຊາຍແກ່ຄົນນຶ່ງເຂົ້າມາ ເມື່ອເລີກຈາກງານນາເປັນເວລາຄ່ຳແລ້ວ ເຂົາເປັນຊາວພູດອຍເອຟຣາ ອິມມາອາໄສຢູ່ໃນເມືອງກິເບອາຊາວເມືອງເປັນຄົນເປັນຢາມິນ
- 17 ເມື່ອເຂົາເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເຫັນຜູ້ເດີນທາງຄົນນັ້ນນັ່ງຢູ່ທີ່ລານເມືອງ ຊາຍແກ່ຄົນນັ້ນກໍຖາມວ່າ, “ທ່ານຈະໄປໃສ ແລະມາຈາກໃສ”
- 18 ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເດີນທາງຈາກເບັດເລເຮັມໃນຢູດາ ຈະໄປທີ່ພູດອຍເອຟຣາອິມ ບ່ອນທີ່ໄກອອກໄປທາງພຸ່ນ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາຈາກທີ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄປເບັດເລເຮັມໃນຢູດາມາ ແລະຂ້າພະ ເຈົ້າຈະກັບໄປບ້ານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ມີໃຜເຊີນຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປພັກໃນບ້ານ
- 19 ຟາງແລະອາຫານທີ່ຈະລ້ຽງລໍ ພວກເຮົາກໍມີພ້ອມແລ້ວ ທັງອາຫານແລະເຫລື້າອະງຸ່ນທີ່ລ້ຽງຕົນ ທັງລ້ຽງຍິງ ຄົນນີ້ ແລະຊາຍຫນຸ່ມຄົນທີ່ຢູ່ນຳກໍມີຢູ່ແລ້ວບໍ່ຂາດສິ່ງໃດເລີຍ”
- 20 ຊາຍແກ່ຄົນນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂໍທ່ານເປັນສຸກສະບາຍເຖິດ ຖ້າທ່ານຂາດສິ່ງໃດ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນທຸຣະທັງ ຫມົດ ຂໍແຕ່ຢ່ານອນທີ່ລານເມືອງນີ້ເລີຍ”
- 21 ເຂົາຈຶ່ງພາຊາຍຄົນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນບ້ານ ເອົາອາຫານໃຫ້ລໍ ຕ່າງກໍລ້າງຕົນຂອງຕົນ ແລະຮັບປະທານອາ ຫານແລະດື່ມ
- 22 ເມື່ອເຂົາກຳລັງທຳໃຫ້ຈິດໃຈເບີກບານ ເບິ່ງແມ່, ຊາວເມືອງນັ້ນທີ່ເປັນຄົນອັນທະພານມາລ້ອມເຮືອນໄວ້ ທຸບປະຕູ ຮ້ອງບອກຊາຍແກ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບ້ານວ່າ, “ສິ່ງຊາຍທີ່ເຂົ້າມາຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຈົ້າມາໃຫ້ເຮົາຮ່ວມ ເພດກັບເຂົາ”
- 23 ຊາຍຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບ້ານກໍອອກໄປເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຢ່າເລີຍ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຢ່າກະທຳການ ຮ້າຍເຊັ່ນນີ້ເລີຍ ເມື່ອຊາຍຄົນນີ້ມາອາໄສບ້ານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ຂໍຢ່າທຳຮ້າຍເຂົາເລີຍ
- 24 ເບິ່ງແມ່, ນີ້ມີລູກສາວພົມມະຈາຣີຄົນນຶ່ງ ແລະເມັງນ້ອຍຂອງເຂົາຂ້າພະເຈົ້າຈະພາອອກມາໃຫ້ທ່ານດຽວນີ້ ຈຶ່ງຂົ່ມຂຶ້ນ ຫລືທຳສິ່ງໃດແກ່ເຂົາຕາມໃຈມັກຂອງເຈົ້າເຖິດ ແຕ່ຂໍຢ່າທຳສິ່ງທີ່ຫນ້າລັງກຽດກັບຊາຍຄົນນີ້ ເລີຍ”
- 25 ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຍອມຟັງສຽງ ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງຈັບເມັງນ້ອຍຂອງຕົນຊຸກນາງອອກໄປໃຫ້ເຂົາ ເຂົາກໍສົມ ສູ່ທຳທາຣຸນຕລອດຄົນຈົນຮຸ່ງເຮົາ ພໍຮຸ່ງສາງເຂົາກໍປ່ອຍນາງໄປ
- 26 ພໍແຈ້ງຜູ້ຍິງນັ້ນກໍກັບມາລົ້ມລົງທີ່ປະຕູບ້ານຊຶ່ງນາຍຂອງຕົນພັກຢູ່ ຈົນສວ່າງດີ
- 27 ຮຸ່ງເຮົານາຍຂອງນາງກໍລຸກຂຶ້ນເມື່ອເປີດປະຕູບ້ານ ຈະອອກເດີນທາງ ເມັງນ້ອຍຂອງເຂົາກໍນອນຢູ່ທີ່ປະ ຕູບ້ານມີຢູ່ດອອກໄປຈຸປະຕູ
- 28 ເຂົາຈຶ່ງບອກນາງວ່າ, “ລຸກຂຶ້ນໄປກັນເຖິດ” ແຕ່ກໍບໍ່ມີຄຳຕອບ ເຂົາຈຶ່ງເອົານາງຂຶ້ນຫລັງລໍ ຊາຍນັ້ນກໍລຸກ ຂຶ້ນເດີນທາງໄປບ້ານຂອງຕົນ

- 29 ເມື່ອເຖິງບ້ານແລ້ວ ກໍເອົາມິດພັນສົບນາງເປັນທ່ອນໆສົບສອງທ່ອນດ້ວຍກັນສົ່ງໄປທົ່ວເຂດແດນອິສຣາເອນ
- 30 ທຸກຄົນທີ່ເຫັນກໍເວົ້າວ່າ, “ເຮືອງຢ່າງນີ້ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນຕັ້ງແຕ່ສະໄຫມຄົນອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບຈົນເຖິງວັນນີ້ ຈົ່ງຕົກຕອງປົກສາກັນເບິ່ງ ແລ້ວກໍວ່າກັນໄປເຖິດ”

20. ການສົງຄາມຕໍ່ສູ້ຄົນເບັນຢາມິນ

- 1 ຄົນອິສຣາເອນທັງຫມົດຕັ້ງແຕ່ ດານເຖິງເບເອີເຊບາ ທັງແຜ່ນດິນກິເລອາດກໍອອກມາ ຊຸມນຸມຊົນນັ້ນໄດ້ປະຊຸມກັນເປັນໃຈດຽວກັນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເມືອງມິສປາ
- 2 ຫົວຫນ້າປະຊາຊົນທັງປວງຄືຂອງເຜົ່າຄົນອິສຣາເອນທັງຫມົດ ເຂົາມາປາກົດຕົວໃນທີ່ປະຊຸມແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີທະຫານຮາບຖືດາບສີ່ແສນຄົນ
- 3 (ຄັ້ງນັ້ນຄົນເບັນຢາມິນໄດ້ຍິນວ່າຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນໄປຍັງມິສປາ) ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກ່າວວ່າ, “ຂໍບອກເຮົາມາວ່າ ເຮືອງຊົ່ວຮ້າຍນີ້ເກີດຂຶ້ນມາຢ່າງໃດກັນ”
- 4 ຄົນເລວີຊິ່ງເປັນຜົວຂອງຍິງທີ່ຖືກຂ້ານັ້ນກ່າວຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າແລະເມັງນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງເມືອງກິເບອາຊິ່ງເປັນເມືອງຂອງເບັນຢາມິນ ເພື່ອຈະຄ້າງຄົນທີ່ນັ້ນ
- 5 ເວລາກາງຄືນຜູ້ຊາຍໃນເມືອງກິເບອາກໍລຸກຂຶ້ນລ້ອມຮອບບ້ານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພັກຢູ່ ເຂົາຫມາຍຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າເສັງ ເຂົາຂົ່ມຂຶ້ນເມັງນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນຕາຍ
- 6 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງນຳສົບນາງມາພັນອອກເປັນທ່ອນໆສົ່ງໄປທົ່ວປະເທດທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງອິສຣາເອນ ເພາະເກີດການອານາຈານແລະສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັ່ງຂຶ້ນໃນອິສຣາເອນແລ້ວ
- 7 ເບິ່ງແມ່, ທ່ານຜູ້ເປັນຄົນອິສຣາເອນທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃຫ້ຄຳປົກສາແລະຄວາມເຫັນໃນທີ່ນີ້ເຖິດ”
- 8 ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍລຸກຂຶ້ນກ່າວເປັນໃຈດຽວກັນວ່າ, “ພວກເຮົາຈະບໍ່ກັບໄປເຕັ້ນຂອງເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ກັບໄປເຮືອນຂອງເຮົາ
- 9 ແຕ່ເຮົາຈະກະທຳກັບກິເບອາດັ່ງນີ້ ເຮົາຈະຈັບສລາກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບກັບເຂົາ
- 10 ເຮົາຈະເລືອກຄົນອິສຣາເອນທຸກເຜົ່າຄັດເອົາຮ້ອຍລະສິບຄົນ ພັນລະຮ້ອຍ ຫມິນລະພັນໃຫ້ໄປຫາສະບຽງອາຫານ ມາໃຫ້ປະຊາຊົນ ເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະຕອບສນອງຄວາມຊົ່ວທີ່ຫນ້າລັງກຽດຊິ່ງພວກກິເບອາກະທຳຂຶ້ນໃນອິສຣາເອນເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍມາເຖິງເມືອງກິເບອາຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນ”
- 11 ຄົນອິສຣາເອນທັງປວງກໍຮ່ວມຍົກໄປສູ່ເມືອງນັ້ນເປັນພັກພວກໃຈດຽວກັນ
- 12 ເຜົ່າຄົນອິສຣາເອນກໍສົ່ງຄົນໄປທົ່ວເຜົ່າຄົນເບັນຢາມິນບອກວ່າ, “ເປັນຫຍັງການຊົ່ວຊ້ານີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນມາໄດ້ໃນຫມູ່ພວກທ່ານ
- 13 ເຫດສະນັ້ນຈຶ່ງມອບຊາຍອັນທະພານໃນເມືອງກິເບອາມາໃຫ້ເຮົາປະຫານຊີວິດເສັງ ຈະໄດ້ກຳຈັດຄວາມຊົ່ວເສັງຈາກຄົນອິສຣາເອນ” ແຕ່ຄົນເບັນຢາມິນບໍ່ຍອມຟັງສຽງຄົນອິສຣາເອນພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ

- 14 ຄົນເປັນຢາມິນກໍອອກມາຈາກບັນດາທົວເມືອງເຂົ້າໄປສູ່ກີເບອາພ້ອມກັນເພື່ອຍົກອອກໄປກະທຳສົງຄາມກັບຄົນອິສຣາເອນ
- 15 ເມື່ອນັ້ນຄົນເປັນຢາມິນຮວມຈຳນວນທະຫານຖືດາບອອກຈາກບັນດາທົວເມືອງໄດ້ສອງຫມື່ນທຶກພັນຄົນນອກຈາກຊາວເມືອງກີເບອາ ຊຶ່ງນັບທະຫານທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວໄດ້ເຈັດຮ້ອຍຄົນ
- 16 ໃນຈຳນວນທັງຫມົດນີ້ມີຄົນທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວເຈັດຮ້ອຍຄົນຖະນັດມີຊ້າຍທຸກຄົນເອົາສະລິງແກວ່ງກ້ອນທຶນໃຫ້ຖືກເສັ້ນຜົມໄດ້ບໍ່ມີຜິດເລີຍ
- 17 ຈຳນວນຄົນອິສຣາເອນທີ່ຖືດາບ ບໍ່ນັບຄົນເປັນຢາມິນໄດ້ສີ່ແສນຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນທະຫານທຸກຄົນ
- 18 ຄົນອິສຣາເອນກໍລຸກຂີ້ ນໄປຍັງເມືອງເບັດເອນ ແລະທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຜູ້ໃດໃນພວກຂ້າພຣະອົງທີ່ຈະຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບຄົນເປັນຢາມິນກ່ອນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ຢູດາຂຶ້ນໄປກ່ອນ”
- 19 ຮຸ່ງເຊົາ ຄົນອິສຣາເອນກໍລຸກຂຶ້ນຕັ້ງຄ້າຍຕໍ່ສູ່ເມືອງກີເບອາ
- 20 ຄົນອິສຣາເອນອອກໄປສູ້ຮົບກັບຄົນເປັນຢາມິນ ແລະຄົນອິສຣາເອນໄດ້ວາງພົນຮຽງຮາຍຕໍ່ສູ່ເຂົາທີ່ເມືອງກີເບອາ
- 21 ໃນວັນນັ້ນຄົນເປັນຢາມິນອອກມາຈາກເມືອງກີເບອາ ຂ້າພັນຄົນອິສຣາເອນລົ້ມຕາຍສອງຫມື່ນສອງພັນຄົນ
- 22 ແຕ່ຄົນອິສຣາເອນຍັງຫນຸນໃຈກັນແລະວາງພົນຮຽງຮາຍໃນທີ່ຊຶ່ງເຂົາວາງພົນໃນວັນແຮກ
- 23 ແລະຄົນອິສຣາເອນກໍຂຶ້ນໄປຮ້ອງໄຫ້ຄຳຄວນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນເຖິງເວລາຄຳ ເຂົາທັງຫລາຍທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ສົມຄວນທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະເຂົ້າໄປປະຊິດຮົບກັບຄົນເປັນຢາມິນພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພຣະອົງຫລືບໍ່” ພຣະເຈົ້າສັ່ງວ່າ, “ໄປສູ່ເຂົາເຖິດ”
- 24 ຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງຍົກເຂົ້າປະຊິດຄົນເປັນຢາມິນໃນວັນທີ່ສອງ
- 25 ແລະໃນວັນທີ່ສອງນັ້ນເປັນຢາມິນກໍຍົກອອກໄປຈາກກີເບອາ ຂ້າພັນຄົນອິສຣາເອນຕາຍອີກນຶ່ງຫມື່ນແປດພັນຄົນ ທຸກຄົນເປັນທະຫານຖືດາບ
- 26 ແລ້ວບັນດາອິສຣາເອນຄືກອງທັບທັງຫມົດ ໄດ້ຂຶ້ນໄປທີ່ເບັດເອນ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຄຳຄວນ ເຂົານຶ່ງເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອົດອາຫານຈົນຮອດຄຳຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະສານຕີບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 27 ຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ (ເພາະໃນສະໄຫມນັ້ນ ຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 28 ແລະພີເນຣັສບຸດເອເລອາຊາ ຜູ້ເປັນບຸດອາໂຣນກໍບົວລະບັດຢູ່ຫນ້າຫົບນັ້ນໃນສະໄຫມນັ້ນ) ເຂົາທູນຖາມວ່າ, “ສົມຄວນທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະຍັງຍົກໄປສູ້ຮົບກັບເປັນຢາມິນພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພຣະອົງອີກຄັ້ງນຶ່ງ ຫລືຄວນຈະຢຸດເສັງ” ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຍົກຂຶ້ນໄປເຖິດ ເພາະວ່າມີອິນເຣົາຈະມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ”
- 29 ດັ່ງນັ້ນ ອິສຣາເອນຈຶ່ງຊຸ່ມຄົນໄວ້ຮອບເມືອງກີເບອາ

- 30 ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບກັບຄົນເປັນຢາມິນໃນວັນທີ່ສາມ ແລະວາງພົນໄວ້ຕໍ່ສູ້ເມືອງກີເບອາຢ່າງຄາວກ່ອນ
- 31 ຄົນເປັນຢາມິນກໍຍົກອອກມາສູ່ຮີບກັບປະຊາຊົນ ຖືກລວງໃຫ້ຫ່າງອອກໄປຈາກຕົວເມືອງ ເຂົາກໍເລີ້ມຂ້າພັນປະຊາຊົນຢ່າງຄາວກ່ອນຄື ຕາມຖນົນຊຶ່ງສາຍນຶ່ງໄປເບັດເອນ ອີກສາຍນຶ່ງໄປກີເບອາແລະທີ່ກາງທົ່ງແຈ້ງອິສຣາເອນລົ້ມຕາຍປະມານສາມສິບຄົນ
- 32 ຄົນເປັນຢາມິນກ່າວກັນວ່າ, “ເຂົາຜ່າຍແພ້ເຮົາຢ່າງຄາວກ່ອນ” ແຕ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາຖອຍ ນໍາເຂົາອອກຫ່າງຈາກເມືອງໄປເຖິງຖນົນຫລວງ”
- 33 ຄົນອິສຣາເອນທັງຫມົດກໍລຸກອອກຈາກບ່ອນຂອງຕົນຮຽງຮາຍເຂົ້າໄປທີ່ບາອັນຕາມາ ສ່ວນຄົນອິສຣາເອນທີ່ຄອຍຊຸ່ມຢູ່ກໍອອກຈາກທີ່ຂອງຕົນໃກ້ເມືອງເກບາ
- 34 ມີທະຫານອິສຣາເອນທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວນຶ່ງຫມື່ນຄົນບຸກຮຸກເຂົ້າເມືອງກີເບອາ ການສົງຄາມກໍາລັງໂຫດຮ້າຍຄົນເປັນຢາມິນບໍ່ຮູ້ວ່າເຫດຮ້າຍກໍາລັງມາໃກ້ຕົນແລ້ວ
- 35 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄົນເປັນຢາມິນຜ່າຍແພ້ຄົນອິສຣາເອນ ໃນວັນນັ້ນຄົນອິສຣາເອນທໍາລາຍຄົນເປັນຢາມິນເສັງສອງຫມື່ນຫ້າພັນນຶ່ງຮ້ອຍຄົນ ທຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນທະຫານຖືດາບ
- 36 ດັ່ງນັ້ນ ເປັນຢາມິນຈຶ່ງເຫັນວ່າເຂົາແພ້ແລ້ວ ຄົນອິສຣາເອນທໍາເປັນລ່າຖອຍໃຫ້ຕໍ່ເປັນຢາມິນ ເພາະເຂົາວາງໃຈຄົນທີ່ເຂົາໃຫ້ຊຸ່ມຢູ່ຮອບເມືອງກີເບອາ
- 37 ຄົນທີ່ຊຸ່ມຢູ່ກໍຮີບບຸກຮຸກເຂົ້າໄປໃນເມືອງກີເບອາ ທະຫານທີ່ຊຸ່ມຢູ່ນັ້ນກໍບຸກອອກມາປະທານເມືອງນັ້ນເສັງດ້ວຍຄົມດາບ
- 38 ຄົນອິສຣາເອນແລະຄົນທີ່ຊຸ່ມລີ້ຢູ່ນັດໃຫ້ສັນຍານວ່າ ຖ້າເຫັນຄວັນກຸ່ມໃຫຍ່ພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກໃນເມືອງ
- 39 ກໍໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນຫັນກັບຄືນເຂົ້າມາຮີບ ຝ່າຍເປັນຢາມິນໄດ້ເລີ້ມຂ້າຄົນອິສຣາເອນໄດ້ປະມານສາມສິບຄົນກໍເວົ້າວ່າ, “ເຂົາຕ້ອງລົ້ມຕາຍຕໍ່ຫນ້າເຮົາຢ່າງຄາວກ່ອນແນ່ແລ້ວ”
- 40 ແຕ່ສັນຍານເປັນຄວັນໄຟລຸກພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກໃນເມືອງ ຄົນເປັນຢາມິນກໍຫລວງຫລັງມາເບິ່ງ ເບິ່ງແມ່, ທັງເມືອງກໍມີຄວັນພຸ່ງຂຶ້ນເຖິງທ້ອງຟ້າ
- 41 ຄົນອິສຣາເອນກໍຫັນກັບຄືນ ຄົນເປັນຢາມິນກໍທໍາຖອຍ ເພາະເຂົາເຫັນວ່າເຫດຮ້າຍມາໃກ້ເຂົາແລ້ວ
- 42 ເຂົາຈຶ່ງຫັນຫລັງໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນຫນີເຂົ້າໄປທາງຖິ່ນກັນດານ ແຕ່ສົງຄາມຕິດຕາມເຂົາໄປຢ່າງຫນັກ ຄົນທີ່ອອກມາຈາກເມືອງກໍທໍາລາຍເຂົາທີ່ຢູ່ຖ້ຳມກາງ
- 43 ເຂົາທັງຫລາຍລ້ອມຄົນເປັນຢາມິນ ແລະຂັບໄລ່ເຂົາໄປແລະຫັນເຂົາບ່ອນທີ່ເຂົາຢຸດພັກ ຈົນໄປເຖິງທີ່ກົງຂ້າມເມືອງກີເບອາທາງຕາເວັນອອກ
- 44 ຄົນເປັນຢາມິນລົ້ມຕາຍນຶ່ງຫມື່ນແປດພັນຄົນ ທຸກຄົນເປັນທະຫານທີ່ເກັ່ງກ້າ
- 45 ເຂົາກໍຫັນກັບຫນີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານເຖິງສີລາຣິມໂມນ ຄົນອິສຣາເອນຂ້າເຂົາຕາຍຕາມຖນົນຫ້າພັນຄົນ ແລະຕິດຕາມຢ່າງກະຊັນຊິດໄປເຖິງກີໂດມ ແລະຂ້າເຂົາຕາຍສອງພັນຄົນ

- 46 ຄົນເປັນຢາມິນທີ່ລົ້ມຕາຍໃນວັນນັ້ນ ເປັນທະຫານຖືດາບສອງຫມື່ນຫ້າພັນຄົນ ທຸກຄົນເປັນທະຫານເກັ່ງກ້າ
- 47 ແຕ່ມີທະຫານຫົກຮ້ອຍຄົນຫັນກັບຫນີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານເຖິງສີລາຣິມໂມນ ແລະໄປອາໄສຢູ່ທີ່ສີລາຣິມໂມນສີ່ເດືອນ
- 48 ຄົນອິສຣາເອນກໍຫັນກັບຄືນໄປສູ່ຄົນເປັນຢາມິນອີກ ແລະໄດ້ປະທານເຂົາເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ທັງຊາວເມືອງ ແລະຜູ້ສັດແລະບັນດາສິ່ງທີ່ເຂົາເຫັນ ເຖິງປານນັ້ນບັນດາເມືອງທີ່ເຂົາເຫັນເຂົາກໍເອົາໄຟເຜົາເສັງທັງຫມົດ

21. ການຊອກຫາເມັງໃຫ້ຄົນເປັນຢາມິນ

- 1 ຝ່າຍຄົນອິສຣາເອນໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ທີ່ມີສປາວ່າ, “ພວກເຮົາບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະໃຫ້ບຸດຕຣີຂອງຕົນແຕ່ງງານກັບຄົນເປັນຢາມິນ”
- 2 ປະຊາຊົນກໍມາທີ່ເບັດເອນ ນັ່ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນຮອດຄ່ຳ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຮ້ອງໄຫ້ຄວນຄາງ
- 3 ເຂົາກ່າວວ່າ, “ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ເປັນຫຍັງເຫດການຢ່າງນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນອິສຣາເອນ ຊຶ່ງວັນນີ້ຈະມີຄົນອິສຣາເອນຂາດໄປເຜົາໜຶ່ງ”
- 4 ຢູ່ມາຮຸ່ງຂຶ້ນປະຊາຊົນກໍລຸກແຕ່ເດິກ ແລະສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງສານຕິບູຊາ
- 5 ຄົນອິສຣາເອນກ່າວວ່າ, “ຄົນອິສຣາເອນຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາປະຊຸມຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ເພາະເຂົາໄດ້ສາບານໄວ້ແຂງແຮງເຖິງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາປະຊຸມຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີສປາວ່າ “ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ”
- 6 ປະຊາຊົນສົງສານເປັນຢາມິນນ້ອງຂອງຕົນ ກ່າວວ່າ, “ວັນນີ້ເຜົາໜຶ່ງຖືກຕັດອອກຈາກອິສຣາເອນແລ້ວ
- 7 ເຮົາຈະທຳຢ່າງໃດເຮືອງຫາເມັງໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຝ່າຍເຮົາກໍໄດ້ສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວວ່າເຮົາຈະບໍ່ຍອມຍົກບຸດຕຣີຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນເມັງຂອງເຂົາ”
- 8 ເຂົາທັງຫລາຍຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ມີເຜົາໃດໃນອິສຣາເອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີສປາ” ບໍ່ມີຄົນໃດຈາກຢາເບສກິເລອາດມາປະຊຸມທີ່ຄ້າຍເລີຍຈັກຄົນດຽວ
- 9 ເພາະວ່າເມື່ອປະຊາຊົນຮ່ວມກັນຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ມີຊາວເມືອງຢາເບສກິເລອາດຢູ່ທີ່ນັ້ນເລີຍ
- 10 ດັ່ງນັ້ນຊຸມນຸມຊົນຈຶ່ງສົ່ງທະຫານຜູ້ກ້າຫານທີ່ສຸດໜຶ່ງຫມື່ນສອງພັນຄົນແລ້ວບັນຊາເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປຂ້າຊາວຢາເບສກິເລອາດເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ທັງຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ
- 11 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງກະທຳຢ່າງນີ້ ຄືຜູ້ຊາຍ ແລະຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຫລັບນອນກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ ຈົ່ງຂ້າເສັງໃຫ້ຫມົດ”
- 12 ໃນຫມູ່ຊາວຢາເບສກິເລອາດນັ້ນເຂົາພົບຍິງພົມມະຈາຣີສີ່ຮ້ອຍຄົນຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບຜູ້ຊາຍເລີຍ ເຂົາຈຶ່ງພາຍິງເຫລົ່ານັ້ນມາທີ່ຄ້າຍຊີໂລ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານ
- 13 ຊຸມນຸມຊົນທັງຫມົດກໍສົ່ງຂ່າວໄປທີ່ຄົນເປັນຢາມິນຊຶ່ງຢູ່ທີ່ສີລາຣິມໂມນ ປະກາດຂ່າວສງົບສຸກ

- 14 ຄົນເປັນຢາມິນກໍກັບມາໃນຄາວນັ້ນ ແລ້ວເຂົາກໍມອບຜູ້ຍິງທີ່ເຂົາໄວ້ຊີວິດໃນໝູ່ຜູ້ຍິງແຫ່ງຢາເບສກິເລອາດ ແຕ່ກໍບໍ່ພໍແກ່ກັນ
- 15 ປະຊາຊົນກໍສົງສານເປັນຢາມິນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ເຂົາຈະຂາດໄປເຜົ່ານຶ່ງຈາກເຜົ່າອິສ ຣາເອນ
- 16 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຊຸມນຸມຊົນນັ້ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອພວກຜູ້ຍິງໃນເປັນຢາມິນຖືກທຳລາຍເສັງຫມົດເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ ເຮົາຈະທຳຢ່າງໃດເຮືອງຫາເມັງໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່”
- 17 ເຂົາທັງຫລາຍກ່າວວ່າ, “ຕ້ອງມີມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ຄົນເປັນຢາມິນທີ່ລອດຕາຍ ເພື່ອວ່າຄົນເຜົ່ານຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ລົບ ລ້າງເສັງຈາກອິສຣາເອນ
- 18 ແຕ່ເຮົາຈະຍົກບຸດຕຣີຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນເມັງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້” ເພາະຄົນອິສຣາເອນໄດ້ສາບານໄວ້ວ່າ, “ຜູ້ໃດໃຫ້ ຍິງແກ່ເປັນຢາມິນເປັນເມັງ ຂໍໃຫ້ຖືກສາບແຊ່ງເຖີດ”
- 19 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ທຸກປີມີເທສການຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊີໂລ ຊຶ່ງຢູ່ເໜືອເບັດເອນ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງຖນົນຂຶ້ນຈາກເບັດເອນເຖິງເຊເຄມ ແລະຢູ່ໃຕ້ເລໂບນາ
- 20 ເຂົາຈຶ່ງບັນຊາສັ່ງຄົນເປັນຢາມິນວ່າ, “ຈົ່ງໄປຊຸມຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນ
- 21 ຄອຍເຝົ້າເບິ່ງຢູ່ ຖ້າບຸດຕຣີຊາວຊີໂລອອກມາເຕັ້ນຣຳໃນພິທີເຕັ້ນຣຳຈຶ່ງອອກມາຈາກສວນອະງຸ່ນແລະ ສຸດດົງເອົາບຸດຕຣີຊາວຊີໂລ ຄົນລະຄົນໄປເປັນເມັງຂອງຕົນ ແລ້ວໃຫ້ກັບໄປແຜ່ນດິນເປັນຢາມິນເສັງ
- 22 ຖ້າບິດາຫລືພັນນ້ອງຂອງຍິງເຫລົ່ານັ້ນມາຮ້ອງທຸກຕໍ່ເຮົາ ເຮົາຈະບອກເຂົາວ່າ “ຂໍໂຜດຍິນຍອມເພາະເຫັນແກ່ ເຮົາເຖີດ ໃນເວລາສົງຄາມເຮົາບໍ່ໄດ້ຜູ້ຍິງໃຫ້ພໍແກ່ທຸກຄົນ ທ່ານທັງຫລາຍເອງກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງ ນັ້ນບັດນີ້ພວກທ່ານກໍຈະມີໂທດ”
- 23 ຄົນເປັນຢາມິນກໍກະທຳຕາມຕ່າງກໍໄດ້ເມັງໄປຕາມຈຳນວນຄືໄດ້ຍິງເຕັ້ນຣຳທີ່ເຂົາໄປສຸດດົງມາ ເຂົາກໍກັບໄປ ຢູ່ໃນທີ່ດິນມໍຣະດົກຂອງເຂົາ ສ້າງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ແລະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ
- 24 ຄັ້ງນັ້ນອິສຣາເອນກໍກັບຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງເຜົ່າ ແລະຕະກູນຂອງຕົນ ຕ່າງກໍຍົກກັບໄປສູ່ດິນແດນມໍຣະດົກ ຂອງຕົນ
- 25 ໃນສະໄຫມນັ້ນບໍ່ມີກະສັດໃນອິສຣາເອນ ຕ່າງກໍກະທຳຕາມໃຈມັກຂອງຕົນ